

پڙهائي

قهدهري ٽيان

نووسيني

ريبيوار فاروق ابراهيم (ريبيوار شيخاني)

چاپي يه كه م

۲۰۲۱

ناوی کتیب: قهدهری ژیان.
نووسینی: ریپوار فاروق ابراهیم (ریپوار شیخانی).
بابهت: رۆمان.
ههلهچنی: مامۆستا ههلمهت عوسمان و هاوکار محهمه د.
دیازین و ریکخستن: مامۆستا ره مه زان حه مه دمین.
به رگ: نه نجام نه نوهر.
چاپخانه: چوارچرا - سلیمانی.
سالی چاپ: ۲۰۲۱.
تیراژ: (۵۰۰)
له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره سپاردنی () ی
سالی (۲۰۲۱) ی پیدراوه .

سوپاس و پيڙ بۆ:

- به پيڙان (مامۆستا رهمه زان هممه ده مين ، مامۆستا كاوه تهيب ، مامۆستا به كر فهيسه ل ، كاك بهر زان شيوه جاني ، مامۆستا ههلمهت عوسمان ، مامۆستا هاوكار محمهه ، مامۆستا دهوهن مهولوك ، كاك هاوكار پهندي خاني ، كاك ئاري ساير).

- هه موو ئهوانه ي هاوكار بوون له پيڭخستني مه پراسيمي چله ي ماته ميني جوانه مرگ و به چاپ گه يانكن و ناساندي پۆماني (قهده ري ژيان).

له بری پېشه‌ګی:

زاده‌ی ګورپانکاربیه‌کان له چهند ږوویه‌ک‌ه‌وه له مروّف دهرده‌ک‌ه‌ون، په‌ک‌یک له هۆکاره‌کانی پالنه‌رییه بو ټه و که‌سانه‌ی که دهنووسن، بیګومان ګرنګیدان و کات به‌خشینه به خویندنه‌وه، ګرنګ نییه خویندنه‌وه‌کان په‌یوه‌ستی باب‌ته زانستییه‌کان بیت؛ یان مروّیه‌کان، بونموونه ټه و که‌سانه‌ی پیشه‌یان یان پسپوړیان وایان لی ده‌کات په‌یوه‌ستی خویندنه‌وه بن. به‌لام په‌یوه‌ستبوونیکي دیکه به خویندنه‌وه، به ته‌واوی دووره له پیشه و پسپوړی، ټه و په‌یوه‌ستبوونه‌یه که له‌ه‌ز و خولیا و هۆکاریکه‌وه سه‌رچاوه ده‌ګریت و سه‌رده‌کشیت بو عاشقبوون؛ که عاشقبوونه به خویندنه‌وه.

ږیوار شیخانی؛ ږیواریکي ټه م ږیګه‌یه بو، که عاشقی خویندنه‌وه بو، ټه و ه‌میشه ویلی کوتا په‌رتوکه دهرچووه‌کان بو، به‌شداریکي کارای پیشانګاګانی کتیب و ټاماده‌بوویه‌کی پیشه‌نګی کوړ و سیمیناره‌کان بو، به تایبه‌تی ټه و مه‌راسیمان‌ه‌ی تایبه‌ت بوون به ناساندن و بلاوکرده‌وه‌ی کتیب و به‌ره‌مه نوییه‌کان.

ټه و عاشقه‌ی کتیب، به‌شیکي زوری داهاته‌که‌ی له‌پال خه‌رجی و پیوستییه‌کانی ژیانې ږوژانه‌ی خوی و خیزانه‌که‌ی بو کرینی کتیب و به‌ره‌مه تازه بلاوکراره‌کان ته‌رخان ده‌کرد.

له نیو جیهانی خویندنه‌وه‌شدا ګرنګی زیاتری به‌بواری میژوو به‌گشتی و رامیاری و ټه‌ده‌ب (ږومان و چیروک) و یاداشت و بیره‌وه‌رییه‌کان ده‌دا.

شیخانی له‌گه‌ل سه‌رقالی و جه‌نجال بوونی ژیان، ټه و دهرفته‌تانه‌ی له‌ده‌ست خوی نه‌ده‌دا، که چهند ساتیک دهرفته‌تی خویندنه‌ویان بو دهره‌خساند. زور به‌که‌می به بی کتیبیک یان زیاتر ده‌بینرا، به‌رده‌وام له شوینی کاره‌که‌ی ده‌یخوینده‌وه، له گه‌شته‌کانی ده‌یخوینده‌وه، له ماله‌وه له دوا‌ی کاتی ته‌رخانکراو بو خیزانه‌که‌ی ده‌یخوینده‌وه، ټه و عاشقه‌ی کتیب کاتی بو خویندنه‌وه تایبه‌ت نه‌ده‌کرد، به‌لکو خویندنه‌وه و تایبه‌ت ده‌کرد بو کات.

به وریایی و ناگاییه‌وه جیهان و که‌شیکی تاییه‌تی بۆ خۆی ده‌ره‌خساند بۆ ئه‌وه‌ی له‌ خویندنه‌وه‌ دانه‌بریت، له‌ دانیشتن له‌گه‌ل دۆست و هاو‌پیکانی گفتوگویی سه‌باره‌ت به‌ کۆتا کتیب ده‌کرد که‌ خویندبوویه‌وه، یان سه‌باره‌ت به‌و کتیبه‌ گفتوگۆی ده‌کرد که‌ له‌لای گ‌رنگ بوو و خویندبوویه‌وه، یان گفتوگۆکانی سه‌باره‌ت به‌ گ‌رنگی خویندنه‌وه‌ و زانیارییه‌کانی بوو له‌ دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی کتیبیک.

ئاره‌زوو و ه‌ز و خولیا‌ی به‌رده‌وامی بۆ خویندنه‌وه‌، پالنه‌ربوو بۆ بیر‌کردنه‌وه‌ له‌وه‌ی خۆشی بیر له‌ نووسین و تۆمار‌کردنی دید و بۆچوونه‌کانی بکاته‌وه‌، زۆر‌جار له‌ لای زۆر له‌ دۆست و هاو‌پیکانی سه‌باره‌ت به‌ هه‌له‌کانی بۆ نووسین قسه‌ی ده‌کرد، له‌ ماوه‌ی ه‌ز و خولیا‌ی بۆ نووسین؛ چه‌ندین بابته‌ی جیاوازی به‌ رینووسی خۆی نووسیوه‌، به‌شیکی زۆری له‌ میدیا‌ی نووسرا و سۆشیال میدیا و والی تاییه‌ت به‌ خۆی له‌ ه‌یسوبووک بلاو کردووه‌ته‌وه‌.

دوا‌جار له‌ گۆشه‌نیگای خویندنه‌وه‌ی زۆر و ئه‌زموون و شاره‌زا بوونی له‌ نووسین؛ ب‌پیری نووسین ده‌دات، پۆمانی (قه‌ده‌ری ژیان)، به‌ره‌می ئه‌و عاشقه‌ی کتیب و خویندنه‌وه‌ و نووسیینه‌، شیخانی به‌ر له‌ کۆچی چاوه‌پ‌وان نه‌کراوی، له‌لای چه‌ند دۆست و هاو‌پیی خوینه‌ری باسی ئه‌م به‌ره‌مه‌ و قۆناغه‌کانی نووسینی و پ‌ووداوه‌کانی و کاره‌کته‌ره‌کانی و چیرۆکه‌کانی و شوینه‌کانی کردبوو، به‌ خۆشه‌ویستی زۆره‌وه‌ به‌لینی دابوو ئه‌م پۆمانه‌ ته‌واو بکات و به‌ چاپی بگه‌یه‌نیت.

قه‌ده‌ری ژیان زۆر‌جار شکست به‌ ه‌ز و خولیاکان ده‌هینیت، به‌داخه‌وه‌ به‌و خه‌ون و خولیا جوانانه‌وه‌ سه‌ری نایه‌وه‌ و مه‌رگ ده‌رفتی نه‌دا ئه‌م پۆمانه‌ به‌ ده‌ستی خۆی به‌ چاپ بگه‌یه‌نیت و بلاوی بکاته‌وه‌، تاکو ئه‌و کاته‌ی له‌ ژیان ماوه‌.

دوا‌جار ژماره‌یه‌ک له‌ هاو‌پیکانی، به‌ تاییه‌ت ئه‌وانه‌ی له‌ بابته‌ی خویندنه‌وه‌ و نووسین نزیک‌تر بوون لینی، پاش کۆچی دوا‌یی و مه‌راسیمی چله‌که‌ی، ویلی ده‌ست‌که‌وتنی ده‌ست‌نووسه‌که‌ی بوون، به‌ سوپاسه‌وه‌ خانه‌واده‌که‌ی

دەستتووسەكەيان بەو ھاوړپښانه سپارد، كە بریتى بوو له تیانوو سټىك، بەخەتى خۆى رڼمانەكەى نووسىبوو، بە ئامانجى تاپكردن و پيداچوونەو و چاپ و بلاوكردنەو، خوشبختانه ئەو ھاوړپښانهى كە ناويان له دووتوى بەرهمەكەدا هاتوو، خۆبەخشانه ئەركى تايپ و پيداچوونە و هەلەچنى و ديزاينكردنيان گرتە ئەستو، هەر ئەو ھاوړپښانهى بە هەماهنگى بريارياندا له سەر ئەركى خويان بە ھاوبەشى خەرجى چاپ و بلاوكردنەو، ئەم بەرهمە بگرنه ئەستو، ناكړيت بە تايبەتى سوپاسى ماموستا رهمەزان حەمەدەمين و ماوستا هەلمەت عوسمان و ماموستا ھاوكار محمد نەكەين، بۆ ماندوبوون و دلسوزيان، له گەل سوپاسى سەرجهم ھاوكارانى ترى بە چاپ گەياندى ئەم بەرهمە.

ئەم بەرهمە (قەدەرى ژيان) كە نۆبەرە و كۆتا كتيبى ريبوار شىخانيه، له لايەن ژماره ھاوړپښانهى به ھاوكارى خانه وادهكەى پيشكەشى رڼوى جوانه مەرگ، ريبوار شىخانى و سەرجهم خوينه رانى دهكەن.

ريبوار شىخانى (كورى كتيبه كان) چاپ و بلاوكردنەو، ئەم بەرهمەت پيرۆز بيت و گيانت ئارام بيت، بە دنيابى يادگار يەكى ئەبەدى تويه بۆ كتيبخانهى كوردى.

بەرزان عمر شيوه جاني

ھاوكار رهنديخانى

۲۰۲۱ - كۆيه

(۱)

له گوندیکی بچکولانه له بناری چیاپه کی به رزی هزار به
هه وراز و دۆل و درهختی جواندا، گوند نشینیک سه رقالی
ژیانی ئاسایی خۆی بوو. مام کوپخا پیاویکی که له گهت و
باریکه له ته مه نی له سه رووی شهست سالی ده بوو، چرچ و
لوچی و خه می ژیا نی به روخساره وه دیار بوو، ریشیکی
سپی و پری جوانی هه بوو، هه موو کات وا هه ستیان ده کرد؛
که پیاویکی توره یه. به لام سروشتی خۆی وابوو، مام کوپخا
له به یانییه ک له به یانییه جوانه کانی کوپستان، له گه ل
منداله کانی له ماله وه له بهر ئاگردان دانیشتبوو هه موویان
به بی دهنگی چاویان له ئاگری ناو سوپه داره که بریبوو
له ناکاو قوقوی که له شیریک بیدهنگی ژوره که ی شکاند، کورپه
گه وره که ی کوپخا که ناوی (حسن) بوو سه ری به رز
کرده وه گوتی: دایه ئه مپرو پوژ پوژی ئه م که له شیریه،

ماوهیه کی زوره گوشتمان نه خواردوه، دها لئی بنیین له گهل
قهله خرمان بیکهینه خوانی نیوهړو.

مام کوڅا به توندی گوتی: دهنگت له تیریه وه دی بو
نابی بهس پلاو ساوار بیت:

(حسن) با بو نابی؛ به لام نه مړو چه زم له گوشتی
کهله شیره، بهم سه رمایه گوشتاوی کهله شیر خوشه. مام
کوڅا توره بوو وتی: نه وه نه ت خوارد. (حسن) به راکردن
له بهر دم ئاگردانه که رایکرده دهره وه و گوتی: ئیستا
کهله شیره که ده گرم و سه ری ده برم! مام کوڅا به دوایدا
رای کرد به بوله و پرته گوتی: کوره (حسن) نه گهر ئازای
دهست له م کهله شیره ده دهی، به لین بیت دارکاریت ده که م.

خیزانی مام کوڅا گوتی: پیاوه که نه وه بوا ده که ی،
ده لئی شهیتان سواری ملت بووه، کوره که چه زی له گوشته،
مام کوڅا جوابی ژنه که ی نه دایه وه.

به لکو زیاتر به دوا ی کوره که دا رای ده کرد، کاتیک مام
کوڅا زانی نایگاتی، به ردیکی گوره ی هه لگرته وه بو
حسنى هاویشنت؛ حسن له کاتی ئاوردانه وه ی بولای باوکی
پی له شاخیک گیر ده بی و خلور ده بیته وه کهنده لانیک، که
مام کوڅا چاوی بهم دیمه نه کهوت به راکردن چوو بو
سه ر (حسن) که سهیری کرد دیتی (حسن) هه موو سه روو

چاوی خه‌لتانی خوینه، مام کوئخا به هه‌ردوو دهستی له
چۆکی خۆی دهدا.

دهی گوت چم له خۆم کرد، مائی ویرانم کردیه هه‌راو
هۆریا، هاواری بۆ خه‌لکی ئاوايي کرد تا بین به هانايه‌وه
یارمه‌تی بدهن، خه‌لکی گونده‌که به پ‌اکردن هاتن بۆ لای
پووداوه‌که دیتیان (حسن) خه‌لتانی خوینه و بئ هۆش بوو.
به چوار دهسته گه‌یاندیانه ماله‌وه، خه‌لکی گونده‌که دهسته
دهسته له مائی مام کوئخا کۆبونه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی له هه‌والی
حسن پیرسن، پاش گه‌رانه‌وه‌ی حسن بۆ ماله‌وه دایکی و
خوشکی دیتیان ده‌مووچاوی خه‌لتانی خوینه و له‌سه‌ر
دهستانه، دهستیان کرد به خۆرپینه‌وه‌و له‌خۆدان، مام کوئخا
به دهنگه‌ گر و تاله‌کی بیده‌نگ بن، خۆ نه‌مردوه، ته‌نها
برینداره، به‌سه له‌سه‌ر خۆبن ده‌نگتان ده‌ر نئ، ده‌نا ده‌رتان
ده‌که‌مه ده‌ری، له‌به‌ر ئه‌و سه‌رمایه پاتان ده‌گرم.

دایک و خوشکی حسن له ترسی مام کوئخا بیده‌نگ و
بوون و فزه‌یان نه‌ما. هاتن ده‌ستیان کرد به له‌به‌ر
کردنه‌وه‌ی جله به خوینه‌کانی (حسن) که خه‌لتانی خوین
ببوو، پاش خاوین کردنه‌وه‌ی خوینه‌که‌ی سه‌ری ته‌ماشایان
کرد سه‌ری شکاوه، شوینی برینه‌که‌یان باش پاک کرده‌وه
هه‌ندیک مه‌ره‌می گیای دروستکراویان له‌سه‌ر برینه‌که‌ی

سەرى دانا، سەريان پيچايەو دەنگى حسن و نالەى حسن دەبيسترا، پاش بەخو ھاتنەوھى چاوى كردهوھ سەيرىكى دەورو بەرى خوئى كرد ھەموو خانەوادەكەى لە دەورى كۆبونەوھ، ھەندى لە خەلكى گوندەكەشى لە دەورى بوون. كاتىك(حسن)چاوى كردهوھ مام كوئخا زور خوئشحال بوو، زەردە خەنەى كەوتە سەر ليوان، لە خوئشان فرمىسكى لەچاو دەھاتە خواری. دەورو بەرەكەشى بەم شيوەيە بوو، حسن ويستی ھەلسيئەوھ، بەلام نەيتوانى پيئى لە ئەرزى بچەقينيئى لەبەر ژانى قاچەكانى، فرمىسك لە چاوەكانى (حسن)دەھاتە خواری. مام كوئخا گوتى: دايبينن بەقوربانە لەوانەيە قاچى شكابى يان لە جى چووبى بەدواى مام خدرى بەيتار بنيرن، بابى تەماشاي بكات چارەيەكى بكات، بەلام لەمال نەبوو چو بوو بو شار، لەوى بيئتە پاسەوان لە يەكئى لە بالەخانەكان تا مانگىكى تر نايەتەوھ، دايكى (حسن) بە پەشوكاوى گوتى: مام خدر لەمال نييە، بووھتە پاسەوان وا زوو نايەتەوھ، خوا دەزانى كەى ديئەوھ، پياوھكە دەبى چارەيەكى بكەى ئەم كورە بەم ئازارەوھ دەمرىت، خەريكە شىت دەبيت.

مام كوئخا گوتى چارەم نييە، دەبى بيبەمە ئەو گوندەى دراوسيمان بەيتارىكى ليئە ناوى حمە غەريبە دەلئين

بهیتاریکی باشه، بهلام رۆژه رییهک دوره، گویدریژهکه م
 بو ئاماده بکهن بالهسه ر پشتی گویدریژهکه دای بنیم و
 بیبهستمه وه خیرا بیبهمه لای (حمه غریب) که بهیتاریکی به
 ئەزمون و شارهزایه له هه موو ناوچهیهک خه لک دین بو
 لای، حسن گوتی: بابه ئیستا کات درهنگه شهومان بهسه ر
 دئ، زۆر سه رمایه و باران دهباریت، هه ر چۆنیک بیت
 ئەمشه و خۆم را دهگرم بهلام بهیانی زوو زوو دهپۆین. مام
 کوێخا گوتی: کورم من له بهر تۆمه، دهنه منیش دهزانم
 ئیستا کات درهنگه و شهومان بهسه ر دئ، خه لکی گوندهکه
 هه ر کهس رۆیشته وه مالی خۆی. مالی مام کوێخاش
 هه موویان بهبی دهنگی له دهوری حسن له دیار ئاگردان
 کۆبونه وه، مام کوێخا هه ر دههات و دهچوو په کوف،
 په کوفی بوو، له ناخه وه پینی له هه له ی خۆی دهنه، بهلام تازه
 کار له کار ترزاوه، نانی شیوان هات، هه ندیک نانیان خوارد
 بهلام (حسن) نانی نه خوارد ته نه ا چایه کی خوارد شه و
 درهنگ داها، هه موویان له دهوری سوپا داره که و حسن
 چهویان لی کهوت، ته نه ا حسن له بهر ئازاری قاچی خه و
 نه دهچوو هه چاوه کانی، جار جار ه مام کوێخا ته ماشایه کی
 (حسن) ده کرد ئەویش خه وی لی نه ده کهوت ده ی گوت:
 حسن کورم ئازارت هه یه، حسن له بهر دلای باوکی ده ی گوت:

نا بابه گیان ئازارم نییه، به لام حسن تا به یانی له بهر ئازاری قاچی خه و نه چوه چاوه کانی، ئارامی نه بوو، پاش بانگدانی که له شیره که، هه مووان له خه و ههستان، دایکی حسن له گه له خوشکه گه وره که ی خه ریکی نانکردن بوون، بوونی نانی گه رمی ناو ناندینه که به م ناوه دا بلاو ببوووه بوونیک ی زور خووشی هه بوو، پاش نانکردن خوشکی حسن ههستا به دانانی نانی به یانی، سفره که ی دانا ئه وه ی که هه یان بوو له سه ر سفره که دایان نابوو، مام کوپخا ناوی خوی لیته ناو دهستی کرد به نان خواردن، هه مووان له دهوری کوپونه وه دوی نان خواردن مام کوپخا که هه ر زوو خووی ئاماده کرد بوو گویدر یژه که ی ئاماده کردوو حسنی سواری سه ر پشتی گویدر یژه که کرد. خواحافیزی له ماله وه کرد، به دلکی غه مبار و هه ناسه یه کی سارد رۆی و به ریکه وتن.

ئه و رۆژه زور سارد بوو، هه وری سپی سه ری له زهوی نابوو، ئاسمانی داپووشی بوو، ئه وهنده سه رد بوو، له هه ر شوینیک ئاو هه بوبا به ستا بووی، تفت هه لدا با ده مه یی، یه ک جار سارد بوو، کاتژمیریک ده بوو به رپئ که وتبوون له ریگادا به فر بارین دهستی پی کرد مام کوپخا له پیش گویدر یژه که ده رپویشت، سه ری به به ر خووی نابوو بیری ده کرده وه، له سه ر خواردنی که له شیریک چی به سه ر خووی

هیناوه، له‌بەر خوویهوه ده‌یگوت: ئەم بە‌لایه چیبوو
 به‌سه‌رمان هات. به‌لام هەر خووی دلی خووی ده‌دایه‌وه ده‌ی
 گوت: ئەوه کاری خودایه، به‌که‌س ر‌هت ناکریت‌ه‌وه. له‌بەر
 خوویهوه هەر دوعای بو کورپه‌که‌ی ده‌کرد له‌خودا
 ده‌پارایه‌وه که کاریان بو ئاسان بکات، هیوای چاکبوونه‌وه‌ی
 بو کورپه‌که‌ی ده‌خواست به‌فره‌که‌ش به‌رده‌وام ده‌باری، تا
 ده‌هات زیادی ده‌کرد، له‌م ده‌شت و چۆله ئەم باوک و کورپه
 ده‌رۆیشتن زه‌وی یه‌ک پارچه‌ سپی بوو، سه‌رما و سوڵه‌که
 زۆر به‌هێز بوو، تا ده‌هات تینی بو ده‌هینان، (حسن) له‌سه‌ر
 پشتی گویدرێژه‌که خووی گرمۆله کردبوو، که ئاسمان باران
 بوو، دونیایه‌کی کش و مات، ده‌ت گوت به‌نی ئاده‌م له‌سه‌ری
 نه‌بووه؟ و نه‌ژیاوه. هه‌رچه‌ند ده‌رۆیشتن توشی که‌س
 نه‌ده‌بوون، ناوه‌ ناوه‌ مام کوێخا ده‌یگوت: حسن کورم
 باشی؟ حسن ناله‌یه‌کی لی ده‌هات و ده‌یگوت: باشم باب‌ه
 گیان تا ده‌هات به‌فره‌که‌ زیادی ده‌کرد که‌شه‌که زۆر ساردی
 کردبوو، مام کوێخا و حسن زۆر هیلاک بوون، سه‌رمایه‌که
 ته‌واو بیزاری کردبوون.

کات گه‌یشته‌ نیوه‌رۆ و دونیایه‌ک پارچه‌ سپی بوو،
 وه‌کو زیو ده‌بریسکایه‌وه، (حسن) له‌بەر ئازاری خووی له‌سه‌ر
 پشتی گویدرێژه‌که خووی مات کردبوو، مام کوێخا ناوه‌ ناوه‌

به دهستی خوئی به فری له سهر پشتی کورپه که ی لاده دا و
 لیئی ده پرسی کورم حسن ئازارت هه یه؟ (حسن) زور به
 خوڤاگریه وه له بهر دلی باوکی ده یگوت زور باشم باببه گیان
 خه مت نه بیئت. مام کوپخا گوتی کورم ده چینه بن ئه و
 ئه شکه وته، بو ئه وه ی له وی که میک به سه سینه وه و نانی
 نیوه رو بخوین. مام کوپخا گوید ریژه که ی راکیشایه؟ ناو
 ئه شکه وته که. (حسن) که به قاچک غیره تی دایه بهر خوئی
 له گه ل باوکی که بن هه نگری گرتبوو هاته خواره وه چونه
 ناو ئه شکه وته که. له ناو ئه شکه وته که هه ندیک داری وشکی
 کوکراوه یی دانرابوون، که پیشتر شوان کاره کان کوپان
 کردبووه بو کاتی پیو بیست. مام کوپخا خیرا و ده ستو برد
 هه ندیک داری خسته سهر یه ک ئاگریکی گه وره ی کرده وه
 له گه ل (حسن) ی کورپی خوپان گه رم کرده وه هه ندیک
 هاتنه وه سهر خو. (حسن) به هوئی گه رمی ئاگره که وه هه ستی
 کرد ئازاری که م بوه ته وه، دیاربوو ئاگره که ی زور پی
 خوش بوو، مام کوپخا ئه و توره گه یه ی که له ماله وه
 پیو بیستی ریگیان بو تیکردبوو، پر بوو له نان وه یلکه ی
 کولا و په نیر و هه نگوین و شه کر و چا، خیرا وه ک کورپیکی
 ئازا هینایه بهر ده ستوو ده ستیان کرد به نان
 خواردن (حسن) زوری برسی بوو چونکه ئیواره؟ نانی پی

نه خورابوو بۆيه نانئىكى باشى خوارد، دوايه مام كوئىخا له قۆريه كى رهش چايه كى تىكردبوو چايه كهى پر كردبوو له دارچين و گولّه باخ و هيل، بۆنى خوئشى چايه كه ناو ئه شكه و ته كهى پر كردبوو، بهس به بۆنى چاكه تيرت ده خوارد، ههردوو كيان ئه وهنده چايان خواردوه تاكو قۆريه كيان به تال كرد.

به فره كه ئه وهنده زور بارىبوو هه موو زهوى سىپى بوو بوو، سه رمايه كى زور به تين و به سوئى هه بوو، دونيايه كى كش و مات كه ته نها گوئيبىستى قرچه قرچى سووتانى داره كان ده بوون، كه بو خو گهرم كردنه وه هه ليان كردبوو. ته نانه ت جريوهى چوله كهش نه بوو له م، ناوه ناوه ههردوو كيان به بى دهنگى ته ماشايى پولى ناو ئاگره كه يان ده كرد، كه وهك و گوليكي نيسان سوور بوو بونه وه. مام كوئىخا به دم خو گهرم كردنه وه ده يگوت: چيم به خوّم كرد، له سه ر سه ربړينى كه له شيريك، چون ئه م به لايه م تووشى خوّم كرد، چ به زميكم به سه ر ئه و كوره داھينا، سه رى خوئشم به قوردا كرد. مام كوئىخا هه ر خوئى دلى خوئى ده دايه وه و ده يگوت: دهى دهى ئه وه قسمه ته وه هه ر ده بوايه و ابوايه. حسن له بهر ئازارى قاچى جار جار ناريه كى لى ده هات، و به لام نه يده ويست به سه ر خوئى

بهینیت و مام کوئخای باوکی ههست به ئازاری کورپه‌که‌ی نه‌کات، مام کوئخا هه‌ر کاتیک ته‌ماشایی حسنی کورپی ده‌کرد ناو دلی ژانی ده‌کرد ئه‌وه‌نده‌ی سوئی ده‌بووه‌وه، به‌رده‌وام په‌نجه‌ی په‌شیمانی ده‌گه‌ست، به‌لام تازه کار له کار تر‌ازاوه و رووداوه‌که روویداوه. دوا‌ی نان و چا خوارده‌وه، ماندوو بوونیان حه‌سایه‌وه، مام کوئخا گوتی: کورم ئه‌وها با به‌رپی بکه‌وین به‌شکم بو ئیواره بگه‌ینه گوندی مام غه‌ریب، به‌لکو ئه‌وه خواجه چاره‌یه‌کت بکات، مام کوئخا ته‌ماشایه‌کی ده‌ریی کرد دیتی به‌فره‌که زور زیادی کردوه، خه‌ریکه به‌رده‌م ئه‌شکه‌وته‌که‌یان لی ده‌گیریت.

مام کوئخا گوتی کورم شه‌ومان به‌سه‌ر دابیت به‌رده‌می ئه‌شکه‌وته‌که‌مان لی ده‌گیریت ئه‌و کاته ده‌رچوونمان زه‌حمه‌ت ده‌بیت، خیرا مام کوئخا توره‌گه‌ی خوارده‌نه‌که‌ی خر کرده‌وه. گویدرێژه‌که‌ی هینا پیش بو ئه‌وه‌ی حسن به‌ئاسانی به‌سه‌ر بکه‌ویت، حسن هیزی به‌به‌ر خوی دا، به‌لام نه‌یتوانی ته‌نها راستیش بینه‌وه، باوکی بن هه‌نگلی گرت و یارمه‌تی دا تا سواری سه‌ر پشتی گوی درێژه‌که‌ی کرد، ئینجا هه‌ردووکیان به‌ته‌واوی خویان پیچایه‌وه و له ئه‌شکه‌وته‌که‌هاتنه‌ ده‌ره‌وه، که سه‌یری ده‌وروو به‌ریان ده‌کرد دیتیان زه‌وی یه‌ک پارچه سپی پوشیوه، ده‌لینی زیوه

دهبريسکينته وه مروّف ناتوانيتت پر به چاوانی سهيريش بکات.

به فرهکه ئه وهنده زور باريبوو ريگاگانی هه موو بزر کردبوو، به لام بهو حاله شه وه مام کويخا شاره زاييه کی باشی له ريگا و بانه كاندا هه بوو، به ناوی خوا که وتنه ري به فریش به ردهوام دهباريتت کلوی گه وره گه وره دهباريتت به ردهوام پرووی له زياد بوون دهکرد، مام کويخا به ئاسته م به رچاوی خووی دهديت، ريگايه کی زوريان مابوو، به لام به هه ر حال دهبوو بچن مام کويخا گویدريژه که ی راده کيشا، زور هيلاک و ماندوو بووبوو ناو ناوه دهگوت: ئه ی چيم به سهر خوم هينا؛ چيم له خوم کرد، ئه وهنده به فره که زيادی کردبوو مروّف به حال پيش خووی دهبينی. ئه وهنده ماندوو و شه که ت بووبون به لاري دا دهرويشت، کات پيش نويژي مه غريب و پيش روژئاوا بوونه، نه گوندهک دياره نه رييواريک، ته نانه ت گورگ و ريويش ديار نه بوون، ئاژه لی کيووی له و سه رما و سوّله خويان له هيلانه کانی خويان مات کردبوو، مام کويخا له پيش گویدريژه که وه دهرويشت و ريگای لی ون بوو، نه يده زانی بو کوي دهچيت،... کرپوه و به فره که ورده ورده که م بووه خوژئاوا بوو تاريکی بالی به سهر دونيا کيشا، به لام به هووی زوري به فره که که زهوی

یەك پارچه سپی بوو تا رادهیهك مروّف بهر پیی خوئی
دهبینی، له ناکاو مام کوئخا بهرچاوی خوئی لی ون بوو
کهوته ناو چالیئک، هاواری مام کوئخا (حسن) ی کوری
بههوش خوئی هینایهوه که دهمیك بوو لهسهه پشته
گویدرئزه که خوئی مات کردبوو، (حسن) هاواری کرد گوتی
باوکه چی بوو چیت بهسهه هات. مام کوئخا وهلامی دایهوه
به نارهنار گوتی: رۆله پیدهچیت قاچم شکابیت ناتوانم
بیجولینم، (حسن) گوتی: باوکه وامهلی بو راهی خودا، ئهوها
بیت ههتا بهیانی رۆژ دادیت، ههردووکمان لهسههه رهق
دهبینهوه و دهمرین، کرپوهی بهفرهکه جار جار زیادی
دهکرد جار جار ههش کهمی دهکرد، بهفریکی ئهوهنده زۆر
باریبوو پاش ماوهیهک به تهواوی تاریکی کرد، بهلام
بهفرهکه لیی کردهوه ئاسمان یهک پارچه سامال بوو
دهتگۆت زیوه، ئهستیره گهش و جوانهکان ههموویان بهدیار
کهوتن بریسکهیان دههات، بوئی خووشی خاک و بهفر
ئاویزانی یهکتر بووبون، جوانی ئاسمان مروّقی سهه مهست
و ویران دهکرد، دواتر کزه بایهکی زۆر ساردی ههڵکرد
دنیا ی دهبهستا.

ئینجا پۆل پۆل مهلهکان به ئاسانی دهفرین و جریوهی
خۆشیان لیدهدا کاتیك بهسهه سههه ی مام کوئخادا رته

ده‌بوون خوْشیه‌ک به دلّی مام کوئخادا ده‌هات، (حسن) یش
 سه‌ر به‌رز بوو سه‌یری ئاسمانی ده‌کرد. مام کوئخا به‌ده‌م
 ئازاری قاچه‌کانی له‌به‌ر خوْیه‌وه ده‌یگوت مه‌له‌کان. خوْزگه‌م
 به‌ خوْتان که ده‌توانن بفرن به‌ ئاسماندا. حسن گوتی: باوکه
 چی بکه‌ین چارمان چیه، مام کوئخا گوتی: چاوه‌پروانی
 به‌زه‌یی خوا ده‌که‌ین، خودا به‌نده‌ی خوْی به‌ ته‌نها جی
 ناهیلّیت، ورده ورده شه‌و دره‌نگی ده‌کرد و دونیایه‌کی کش
 و مات ده‌تگوت که که‌سی تیدا نه‌ژیاوه، شه‌ویکی زور سارد
 بوو له‌م کاته‌دا ریویه‌کی قه‌له‌و چه‌ند مه‌تریک له‌به‌رده‌م مام
 کوئخادا دوور بوو ده‌رکه‌وت، به‌ چاوی به‌زه‌یی سه‌یری
 ده‌کردن ده‌ت گوت ده‌زانیت که ئه‌مانه‌ قاچیان شکاوه
 ناتوانن جوّله‌ بکه‌ن، هه‌روا بی خه‌م پراوه‌ستا بوو، (حسن)
 له‌م کاته‌دا ته‌ماشایی سه‌ر و سیمای ریویه‌که‌ی کرد و
 گوتی: ئه‌گه‌ر وا نه‌بووام ئیستا ده‌مزانی چوْن به‌ قوربانی
 یه‌ک فیشه‌کم ده‌کردی و گوشته‌که‌م ده‌کرده ژه‌میکی باش و
 پیسته‌که‌شم به‌ دیواری دیوه‌خان هه‌لده‌واسی، ریویه‌که‌ وه‌ک
 ئه‌وه‌ی له‌ زمانی (حسن) تییگات، یه‌ک دوو جار چاوی لی‌ک
 ناو کردیه‌وه، ته‌ماشایه‌کی (حسن) ی کردو لئیدا و رۆی،
 له‌به‌ر چاوان ون بوو مام کوئخا و حسن له‌به‌ر ئازاری

قاچیان حه وانه وهیان نه بوو سه رمایه که کاریگه ری زوری
له سه ریان هه بوو.

شه و درهنگ تری کرد سه رمایه کی به سو بوو، مام
کوڤخا به رگه ی ئه م سه رمایه ی نه گرت و له هوش خو ی
چوو، کاتیک (حسن) بانگی باوکی ده کرد هه ر له سه ر پشتی
گویدریژه که بوو مام کوڤخا هه ر له چاله که بوو ده میک بوو
بی هوش ببوو حه سن دوس جی جار به توندی بانگی باوکی
کرد، به لام مام کوڤخا دهنگی نه بوو، حسن له تاو باوکی
هه رچو نیک بییت به یه ک قاچ له سه ر گویدریژه که هاته
خواره وه خو ی گه یانده باوکی. گویدریژه که له شوینی خو ی
جوله ی نه کرد.

(حسن) چهند جار باوکی راته کاند، گوئی به دلیه وه ناو
زانی که باوکی ماوه، به لام بی هوش بووه، ئه مجا حسن به
هه موو هیزی خو ی له م ده شته سارد و سره له ناو تاریکی
شه وه زهنگدا هاواری ده کرد کی گوئی لیته! کی گوئی لیته!
هاوکاریمان بکه ن یارمه تیمان بدهن! تکایه کی گوئی له
دهنگمه!

(حسن) ئه وه نده کاری تیکرد بوو به له هوش چوونی
باوکی، له تاوان ده یگوت: گورگه کان؟ چه قه له کان؟ تکایه
یارمه تیمان بدهن؟ ئیمشه و لیتره بین ده مرین له سه رمان،

به لام کهس گوئی له هات و هاواری حسن نه بوو (حسن)
 تاوه کو نوزهی مابوو هاواری کرد، کاتیگ ئه ویش
 بوورایه وه، ههر له بهر ئه م سه رما و سو له گویدر یژه که ههر
 له راست خوئی ههر له سه ر قاچه کانی خوئی رهق بوو
 ده تگوت شاخی رهقه له وئ راوه ستاوه، کات درهنگ و
 نیوهی شه وه. له ناکاو سئ راوچی به ئه سپ و چهک و
 فیشهک دانه وه به و ناوه دا تییه رین یهک له راوچیه کان گوتی
 کورینه ئه وه چیه بوهستن ده لئی که سیکی به ستوه با بچین.
 که چوون ده بینن دوو پیاو که یه کیکیان پیره و ریشیکی
 سپی جوانی هه یه، ئه وی تریان گهنجیکه تازه سه ر و سمیل
 و ریشی هاتوه، ریشیکی رهش و پر و جوان، له وئ رهق
 بوون سه رما به ستونی کاتیگ یه کیگ له ئه سپ سواره کان
 هاته خواره وه دهستی له سه ر دلئ دانان، زانی ههر دوکیان
 ماون دلئان لئ ددات و هیشتا له ژیان ماون به یه که وه
 هه رسئ ئه سپ سواره که مام کوئخا و حسن یان
 سه رخسته سه ر ئه سپه کانیان و به سیاننه وه، سه یری
 گویدر یژه که ده که ی نه ماوه و توپیوه کهل و په لی سه ر
 پشتی گویدر یژه که له گه ل خوئیان ده بن و ده رۆن.
 کاتژمیریک له گونده که ی خوئیان به پیاده دوره پاش
 ماندوبونیکي زور ده گه نه وه ماله وه.

ئەم گوندەش پىك هاتبوو لە چەند بەرە بايىك هەموو
 خەلكى گوندەكە ئامۆزاو برازا و خزمى يەك بوون، لە
 پياوھتى و ئازايەتى و نان دەرى وینەيان نەبوو، كەم وینە
 بوون ھەر رېبوارىك بەویدا گوزەرى بکردايە دەبوو ئەگەر
 بو ژەمىكىش بوایە ميوانداريان دەکرد و دەبوایە نەمكى
 گوندەكەى بکردايە و خزمەتییكى باشيان دەکرد، بەلام ئەم
 گوندە لەمىژ بوو توشى دوژمن دارى بووبوون لەسەر
 كيشەى زەوى و زار لەگەل ئاغايەكى زۆر دار كە خۆى بە
 خاوەنى ھەموو زەوى و زارى گوندە دەزانى، خەلكى
 گوندەكە ھەموو يەك دەنگ يەك ھەلوئىست بوون بەرامبەر
 دوژمنەكانيان خەلكى گوندەكە ئەم سى برايهيان زۆر خوش
 دەويست و بە براگەورەى خۆيان دەزانين وەك ئەوھى
 بلىين ريش سىي گوندەكە بوون بەتايبەتى(ميرزا)كە برا
 گەورەيان بوو پەزا برا ناوھجى بوو و حميد برا بچووك
 بووھ خۆشەويستىھكى زۆريان بۆيان ھەبوو، ئەم سى
 برايهش ريزىكى زۆريان لە خزم و كەس و كارى خۆيان
 دەگرت ئەو سى برايهش ئەو سى راوچىھ بوون، كە توشى
 مام كوئخا و (حسن)ى كورى بون و ھەليان گرتنەوھو
 بەرھو مالى خۆيان بردنەوھ، كاتىك گەيشتنەوھ مالى
 (جاسم)و(قاسم)كە ئامۆزای ئەو سى برايه بوون كە

ئەوانىش لە ڤاۋ بوون كاتىك چاويان بە ديمەنى سەر
 ئەسپەكانيان كەوت، چوون بەرەو پيليانهو بە تەنگە تاوى
 (جاسم) گوتى ئامۆزا (ميرزا) چى بوو ئەم لاشانە كىن
 (ميرزا) گوتى: هيچ نەبوو ئەمانە لە چالايك كەوتبوون
 سەرما رەقى كردبونهو بە فرىا يان كەوتىن، ئەگەرەتا
 سبەينى لەوى مابان ئەو لەسەرمان رەق دەبونهو و
 دەمردن، بەلام ئيمە لەگەل خومان هينامانەو بەلكوو
 چارەيه كيان بکەين و بزائين ئەمانە كين، جاسم گوتى: باشە
 ئەمانە بو لەم چالە بوون دەبى پياو خراپ لىي نەداين
 روتيان نەكردبەنو و بەناوى مردن بەجيان هيشتيتين.
 (ميرزا) گوتى باور ناکەم كەس لەمانەى دابيت چونكە هيچ
 شوينيكيان بريندارى پيوە ديار نيە. كاتىك گەشتنەو
 حەوشەى مالهەكە، حەوشەيهەكى گەورەبوو حەوشەكە
 هەمووى بە بەردى شاخ وەك فەرش ڤاخرابوو
 حەوشەيهەكى رازاوە جوان و سەرنج ڤاكيش بوو
 نافورەيهەكى گەورە لەناوەرەستى حەوشەكەيان بوو دەورو
 بەرى حەوشەكەيان هەموو دارى پرتەقال و ليموو نارنج و
 سندی دەورى حەوشكەى رازاندبوو خانووەكەيان دوو
 نھۆمى بوو، لە هەشت ژورى گەورە و مەتبەخ و مەخزەنيك
 پيک هاتو بەهەر چوار دەورى ژورى خانووەكە بن

هه‌یوانیکی جوان و سه‌رنج پراکیش هه‌بوو دیوه‌خانه‌که‌یان له
 هه‌موویان گه‌وره‌تر بوو جیگای سه‌ت پی‌او‌ی تیدا ده‌بویه‌وه،
 میراز و براکانی، مام کو‌یخا و حسنی کو‌ریان برد بو
 دیوه‌خانه‌که‌وه له‌سه‌ر مافوری نه‌رم و گه‌رم در‌یژیان
 کردن (په‌زا) خیرا ده‌ست و برد سو‌پای داره‌که‌ی ئاگردا، به
 ماوه‌یه‌کی که‌م پل‌یسه ئاگری ناو سو‌په‌که‌ سو‌پاکه‌ی سور
 کرده‌وه ژوره‌که‌ی ورده ورده به‌ره‌وه گه‌رم بونه‌وه چوو
 ژوره‌که‌ به‌ته‌واوی گه‌رم بوو سی‌ برایه‌که‌ش خو‌یان گه‌رم
 کرده‌وه. (میرزا) گوتی: (په‌زا) وه‌ره له‌گه‌لم با ئه‌وه جل و
 به‌رگانه‌یان له‌به‌ر بکه‌ینه‌وه و جل و به‌رگی وشکیان له‌به‌ر
 بکه‌ین، به‌لکو که‌می‌ک به‌سه‌ینه‌وه‌وه خودا شی‌فایان بدات،
 به‌لکو ئه‌وه خودایه چاوه‌کانیان بکاته‌وه (په‌زا) گوتی: به‌لئ
 کاکه گیان هه‌ر ئیستا ده‌ست و بردیان لی‌ کردوو جل و
 به‌رگیان له‌به‌ر کردنه‌وه که‌ ته‌ماشایان کرد هه‌ردوکیان
 قاچیان شله و وا هه‌ستیان کرد شکابیت خیرا جل و به‌رگی
 خاوینیان له‌به‌ر کران و (میرزا) ئه‌م شه‌وه سی‌یه سی‌ی شه‌وه
 روشتوه تازه دره‌نگه هه‌یچ نا‌کری به‌یانی خودا یارمه‌تی
 بدات ئه‌وه‌ی پی‌ویست بی‌ بو‌یان ئه‌که‌ین، به‌دوای به‌یتاریک
 ده‌گه‌رین به‌شکم چاره‌یان بکات، تازه ئه‌م سی‌ برایه له‌پاو
 هاتبونه‌وه زور ماندوو هیلاک بوون، (ئه‌سمه‌ر) خوشکی

(میرزا) گوتی: کاکه ئیستا نانتان بو ئاماده
ئهکه م(میرزا)گوتی: نا خوشکم ئیمه زور ماندوین که میک
دهخه وین به یانی که ههلساین نان دهخوین ئه و
که رویشکانه ی گرتومانن بو نانی نیوه پو بومان ئاماده بکه ن
به لکو ئه و میوانانه ش به خو بینه وه، (ئه سمه ر) به چاوان کاکه
گیان ئه وه ی تو بیللی واده که م.

که وایه با چایه کتان بده می تازه چام بو دروست کردون
به لکو هه ناوتان گهرم بیته وه میرزا گوتی باشه خوشکم
ئه سمه ر خیرا دهست و برد بیهینه چای بو هینان بو نی
چایه که ئه م ناوه ی پر کردبوو پیاو تیری لی نه ئه خوارد
میرزا و رهزا و حمید له گه ل جاسم و قاسمی ئاموزای سه ر
و دووسی چای گه رمیان خوارده وه و گهرم بوونه وه، ئه و جا
قاسم گوتی کاک (میرزا) شه و چند سعاتیکی ماوه ئه گه ر
کاریکتان به ئیمه نییه ده پوین که میک دهخه وین به یانی که
ههلساین دینن بو ئیره هه رچیه کمان پی باش بوو بو ئه م
میوانانه بو یان ده که یین (میرزا) گوتی: زور سوپاس ئاموزا
گیان خواتان له گه ل تازه هیچ کاریکمان له دهست نایه ت تا
روژ ئه بیته وه جاسم و قاسم خوا حافیزیان کرد و له
دهرگای هه وشه روشتنه ده ره وه (میرزا) ش ده رگای
هه وشه ی داخست که ده رگایه کی پته و بوو، له داری گو یز

دروست کرابوو ته مه نیک بوو هه بوو، به لام هه ر به پته وی
مابوو.

به قادر مه کانی هه وشه دا ديقه تی دهرچونی قاسم و
جاسمی دا چوو هسه ر بانی خانوه که تاوه کو له چاوانی بزر
بوون که سهیری دهکردن دواتر میرزا هه سستیکی له
دهوروبه ری خانوه که ی راگرت و ته ماشایه کی دهورو به ری
ماله که ی کردو به بی دهنگی هاته وه دیوه خان که هاته وه
دیتی هه ردوو براکه ی خه ویان لی که وتبوو ئه ویش به بی
دهنگی له دیار ئاگری سوپا داره که دانیشته هه ر بیری له م
دوو پیاوه دهکرده وه که وهک مردوو راکشابوون، بی
ههست و خوست بوون، دهی گوت: ده بی بهسه ر هاتی
ئه مانه چی بیته بو بهم شه وه که وتونه ئه و چاله به فره وه
ده بی چ کیشه یه کیان هه بیته هه ر له م بیرکردنه وانه بوو
تیشکی خوور له په نجه ره ی ژوره که هاته ژووری خوور
هه لات و (میرزا) سهیریکی دهره وه ی کرد و به دهوری
خانوه که ی خویمان سوپرایه وه سهیری شاخ و دوله کانی
دهکرد که یهک پارچه به فره و ده لپی زیوه دهریسکیتته وه،
پیاو ناتوانی پر به چاوانی ته ماشای ئه و به فره بکات کزه
بایه کی زور ساردی دههات و دونیا سامال بوو ئاسمان
دهتگوت کوتری شینه سه رمایه که ی ئه وهنده به ستوبو،

ئەگەر ناچارى نەبى پۈۈ لە دەرهۈە ناکرى، لە ھەموو مالە
گوند نشىنەکان دوکەلى شىنى سۆپاى دار لەسەر بانەکان
دەبىنرا.

دیمەنىكى زۆر جوانى ھەبوو، دەنگى قارپەى مەرپ و مالات
و بەرخ و قارپە قارپى بزن و کارىلە و قوقە قوقى کەلە شىر
ئاوازيكى بەسۆزى بەر گوپى مروّف دەخست. کاتىک
(مىرزا)بەرەو ناندینەکە چوو، بىنى ئەسمەرى خوشكى لە
نان کردن بۆتەو، لەسەر تلىانەيەک شەش حەوت کولپرەى
بە پەنیرى بۆ کردوین و قورى چاکە دىتم کراوئە سەر
پۆلە رەژوہکانى ناو ناندینەکە بۆنى خوشى ھیل و
گولەباغى ناو چاکە مروّفى سەر مەست دەکرد دەمار بە
دەمار ئەم بۆنە دەچوہ ناو مۆخى مروّفەو، بۆنىكى زۆر
زۆر خوشى ھەبوو، مىرزا بە پووخوشى لەگەل خوشكى
دەدوا گوتى ماندونەبى خوشکە جوانەکەم وا ديارە
ئەمپروش لەنان کردن بۆتیهو، ئەسمەر کە تازە لەبەر
نانکردن ھەستا بوو پومەتەکانى ئەوئەندە سورو جوان بوو
دەتگوت کورىکە، پيش کوتوہ، چاوہ رەش و جوانەکان
برىسکەيان دەھات پرچى رەش کردبوو بە دوو کەزى
بەھەر دوو لا شانى شۆر بووہوہ بريسکەيان دەھات،
پرچيش شۆر بووبەوہ خوار پشتى ناو قەدى ئەسمەر

باریکه له دهتگوت شمشالہ چہندی بلیی کہ لہ گت مرؤف
دلی نہ دہات پر بہ چاوانی سہیری پوخساری بکات.

ئہ سمہر بہ شہرمیکی کچانہ وہ زہردہ خہ نہ کہ و تہ سہر
لیوہ کانی بی ئہ وہی سہر ہل بری بہ رامبہر بہ کاکی
(میرزا) گوتی: بہ لی کا کہ گیان لیبویتمہ وہ کولیرہی بہ پہ نیرم
بو دروست کردون، میرزا دہک دہستت خو شبی خوشکی
گیان دواتر ئہ سمہر پوی لہ کاکی کرد بہ شہرمہ وہ گوتی:
کا کہ دہ بی میوانہ کان بہ هوش خو یان
نہ ہاتبنہ وہ (میرزا) گوتی: دہ میکہ ہاتومہ دہری ئہ و کات
بہ هوش خو یان نہ ہاتبنہ وہ، بہ لام سہیرم کرد دلیان باش
لی دہدات بہ ہیوای ئہ وہی خوای گہ ورہ بہ هوش خو یان
بہینیتہ وہ بزانیں ئہ مانہ کین و لہ کو یوہ ہاتون و چ کارہن.

ئہ سمہر گوتی: کا کہ ئہ مانہ لہ راوچی ناچن چونکہ
ہیچیان پی نہ بوو، (میرزا) گوتی: خوشکی کی نالی بیان
نہ بوہ لیان سہندون (ئہ سمہر راستہ کہی کا کہ) ئیانجا
ئہ سمہر چو قوریہ و تگری لہ سہر پؤلی رہ ژوو بوو ہلی
گرت و بہرہو دیوہ خان چون، تاوہ کو سفرہی بہ یانی نامادہ
بکات و نانی بہ یانی بخون.

کاتیک چووہ ژورہ وہ چاوہ رہش و جوانہ بہ
بریسکہ کانی ئہ سمہر بہ رامبہر چاوی (حسن) کہ تازہ

کرا بووه به هۆش خۆی هاتبوو به نیگا کردنیک شتیک چه قا
ماوهیهک ههردوکیان سهیری یه کتریان دهکرد ئەسمه له
ناخوه ههستی به دله خورپهیهک کرد (حسن) یش ههروا
چاوی کراوه تهوه ئی ئەوهی هیچ شتیک بلیت سهیری
ئەسمه ری دهکرد ئاخۆ ئەمه خهونه یان تو بلیی راستیه من
له کیم ئیره کوویه.

(حسن) یش گهنجیکی زور جوان وسه رنج پراکیش بوو
تازه سهه و ریشی هاتبوو ریش و سمیلیکی رهش وهک
قه تران رومه تیکی جوان و پری هه بوو چه ناگهی قول بوو
له گهل لا رومه تیکی قول بوو خالیکی رهش له سروی سمیلی
هه بوو ئەوهی یه کجار حسنی بدیبوایه ئاشقی ده بوو رهنگی
گهنمی بوو ئەسمه ر (۲۰) به هار ده بوو.

له م کات و ساته دا (میرزا) به ژوور کهوت گوتی خوشکی
ئوه بو به پیوهیت ئەم کتری و قوریه چایه به دهسته وه
رهق بوون.

ئەسمه ره هه ر بی ئاگا بوو وهک ئەوهی گوئی له هیچ
نه بوو بی (میرزا) کاتیک دوو ههنگاوی تر چوو ه پیشه وه
ده بینیت (حسن) به هۆش خۆی هاتیه وه چاوه کانی کراوه ن
میرزا به خو شحالیه وه به په له بۆلای چوو له ته نیشته
سه ری دانیشته دووسی جار به برام بانگی کرد، به کاک

بانگی کرد، گوتی ئاگات لیّمه دهنگم ده بیستی ده توانی قسه بکهی، گویت لیّمه، (حسن) وهک ئه وهی بیهویت قسه یهک بکات له چاوه کانی دیار بوون، به لام نوزهی لیوه نه هات زاری هه ل نه پچری (میرزا) خیرا هه ردوو براکهی به ئاگا هینا که هیشتا له خه وهه ل نه ستابون به په له ده یگوت ههستن ههستن ئه م کورپه ئه م کورپه، چاوی کردۆته وه به هۆش خۆی هاته وه، رهزا و حمید هه ردوو برایه کهی به په له له جیگای خه وه که یان راپه رین هاتن بو لای (حسن) که سه ریان کرد چاوی کردۆته وه دهنگه دهنگ و خۆشی له چاویان ده باری، رهزا گوتی: کاکه میرزا ئه ی بو ئه م پیاوه پیره به هۆش نه هاته وه میرزا گوتی: به ئومیدی خودا ئه ویش به هۆش خۆی دیته وه. کاتیک ئه سمه ر سفره کهی بو داخستن فه رمووی لیکردن و چای بو تیکردن، ئه و جا ئه سمه ر گوتی کاکه من دایکم دینم با پاروهک نا بخوات، میرزا باشه (خوشکه گیان) ئینجا ئه سمه ر چووه ژوری دایکی دیتی، دایکی وا دانیشتوه خه ریکه چارۆگه سپیه کهی به سه ر شان و سه ری خۆی دا دها، ئه سمه ر گوتی دایه گیان به خه به ری و هه لساوی دایکی گوتی به لئ کچم ده میکه هه لساوم. دایکی ئه سمه ر پیریژنیکی به ته مه ن بوو نزیکه ی هه شتا سال ته مه نی ده بوو ناوی (پور خه جیج) بوو،

رُوخساری پور خه جیج زور سپی و سۆر بوو، چاوه کانی
 رهش بوو، که له گهت بوو، له که له گه تیان که هه لده ستایه وه
 سه ر پی به کورپی ده رویشته به گوچانه نه خش کراوه که ی
 به دهسته وه ده گرت و به پیی خوی ده روی و له ش و لاریکی
 زور سوکی هه بوو، که هیشته پیویستی به که س نه بوو تا
 دهستی بگرن له رویشتن سوک و خیرا ده رویشته پوره
 خه جیج ته ماشایه کی رُوخساری ئه سمه ری کرد گوتی: کچم
 بو ئاوا په شوکاوی ناره حهت دیاری خو هیچ نه بووه،
 ئه سمه ر گوتی: نا دایه گیان هیچ نه بووه نانم بو کاکم و
 ئه وان ئاماده کردوه توش ههسته با بچین پاروهک نان
 له گه ل ئه وان بخوین، پور خه جیج ته ماشایه کی ئه سمه ری
 کرد و هیچی نه گوت، باشه با برۆین که گه یشتنه دیوه خان
 هه رسی برایه که یه کسه ر له بهر دایکیان ههستان و به یانی
 باشیان له دایکیان کرد دهستی دایکیان ماچ کرد و له سه ر
 سه ری خویان دانا و دواتر دهستیان به نان خواردن کرد،
 هیچ دهنگیک نه ده بیسترا ته نها فره ی چا خواردنه وه نه بی
 پاش ئه وه ی تیریان خوارد دهست خو شیان له ئه سمه ر
 خانی خوشکیان کرد، شوکرانه ی بژیویان کرد، ئه سمه ریش
 زور به دهست و برد خیرا سفره که ی کو کرده وه چوه
 ده ره وه بو ناو ناندینه که پور خه جیج روی له میرزا کرد و

گوتی کورم ئەمشەو میوانمان هاتو، گوتی دایە گیان ئەمشەو لەگەڵ براکانم لە راو بووین لەکاتی گەڕانەو بە ماڵەو، لەسەر رینگای خۆمان چاومان بەوانە کەوت یەکیان پیرە و تەمەنی هەیه یەکیان گەنجە لەناو چالە بەفریک کەوتبون گویدریژیکیان پێ بوو هەر لەسەر مان بەپیو بەستبووی، بەلام ئەم دوانەمان لەسەر پشتی ئەسپەکان دانا و هیناماننەو بە ماڵەو. هەردوکیان لە هۆش خۆیان چوون سەر بەرگیان لەبەر نەبوو هەموو گیانیان تەپ بوو، ئیمەش خێرا جلەکانیانمان داکنەد و گۆریمانن جلی وشکمان لەبەر کردن چونکە جل و بەرگیان زۆر تەپ بوون بەستابونی وەک شەختە وابوون (پورە خەجیج) گوتی: دەستان خۆش کاریکی زۆر مروقانهتان کردو، بەراستی ئێو لە باوکی خۆتان، پورە خەجیج دەبیئت ئەمانە چ کارەبوون بەم شێوێه بەکونە ئەم چالە بەفرەو لەم کاتەدا دەنگی دەرگای هەوشە هات پەزا دەنگی دا کێیه منم جاسم دەرگا بەکەو ئامۆزا (پەزا) چوو دەرگای هەوشە ی کردووە بینی قاسم و جاسم من بەخێر هاتنی کردن بەرەو دیوێخانەکە فەرمووی لێ کردن، قاسم و جاسم هاتنە ژورەو و سلاویان کرد میرزا و حمید لەبەریان هەستانەو بەخێر هاتنیان کردن و قاسم و جاسم دەستی پور خەجیجیان ماچ کرد، جاسم

گوتی کاک میرزا دهلئی ئەم گەنجە چاوی کراوەتەو، میرزا گوتی بەلئی بەلام قسان ناکات زۆرم دواند بەلام بی فایده بوو، جاسم هەستا و چوو لە لای (حسن) دەستی حسنی لەناو دەستی خۆی ناو گوتی برام ئەتۆ باشی بەهۆش خۆت هاتیەو، بۆ قسە یەک ناکەیت، هەردوو چاوم کەسی من دەی بزاتم یەک قسە بکە هەرچی بتهوئ بۆت دەکەین، بزاتم کیشە ی ئیوێ چیه بۆ کەوتونەتە ناو ئەم چالە بەفرەو (حسن) بە بیستنی وشە ی چالە بەفر شتیکی بیر کەوتەو، ئەویش دیمەنی بەر بوونەو، بەر بوو، بۆناو چالە بەفرەو، کە حسن بەلئی دەنگی فرمیسی چاوە رەشەکانی بە لا رۆمەتەکانی دەهاتە خوارئ دەکەوتە سەر بالیفەکە ی قورگی پەر بوو لە گریان هەول دەدا قسان بکات زۆری هەولدا میرزا و رەزا و حمید و قاسم لە دەوری بوون جاسم دەستی لەناو دەستی بوو هەموویان سەیری حسنیان دەکرد بۆ ئەوێ یەک وشە بلئی هەمووان لە دلئی خۆیان دوعایان بۆ دەخویند بۆ ئەوێ زمانی بییتەو، قسان بکات، (حسن) یەک یەک تەماشایانی دەکرد.

کەسیانی نەدەناسی پورە خەجیج خۆی بەسەر گۆچانەکە ی دانوساندبوو سەیری حسنی دەکرد و نزای بۆ دەکرد، دە ی گوت: کورم ناوی خودا بهیئە شەیتانی بە

نه فرته بکه ان شاءالله زمانت پاراو ده بیټ (حسن) که و ته
 قسه کردن به ناله ناله گوتی: باو باو باو کم کوا باو کم من
 بو لیټرم ئیټره کوئیټه کوانی باو کم له چاله به فره که بوو
 ئه ویشتان دهرهینا، که حسن که و ته قسه کردن هه موویان
 دلیان زور خویش بوو ده ستیان بوو ئاسمان به رز ده کرده وه
 و دوعایان ده خویند کاک میرزا جاسمی لادا و خوئی چوو
 دهستی حسنی گرت چوه لای سه ری دانیشته گوتی
 باو کیشته باشه و لیټره خه و توه حسن فرمیټسکی به
 چاوه کانی ده هاته خواره وه به لیټوه له رزه وه گوتی باو کم
 ماوه، تخوا راستم پی بلین ئه و ماوه نه مردوه میرزا گوتی:
 نا نا ئه وه تا باوکت له پشت سه ری تو خه و توه، ئه ما دهنگی
 هه ناسه ی نابیستی (حسن) به حال ده یویست خوئی راست
 کاته وه به لام نه ی توانی گوتی: پشتم راست که نه وه رهزا
 خیرا چوه پشتی راستی کرده وه (حسن) نوزه یه کی لی هات
 تومه سه ئازاری زور هه بووه، میرزا گوتی: پالکه وه ئازارت
 هه یه جیټه کت دیشیت (حسن) گوتی من قاچم شکاوه ناتوانم
 ههستم. حسن دوباره ئیټوه کین من بو لیټرم چیمان به سه ر
 هاتوه بو لیټرم، میرزا گوتی: براله تو ناوت چیه گوتی ناوم
 (حسن) گوتی کاک حسن ئه توو له گه ل باوکت له چاله
 به فریک که و تبون بی هوش بوون له گه ل براکانم رهزا و

حمید دهستی بۆ دريژ کردن له ږاو بووین که چاومان به ئیوه کهوت ئیوه مان له سهر پشتي ئه سپه کانمان هیناوه بۆ ماله وه (حسن) ئاخیکی قولی هه ل کيشا گوتی ئه دی گویدريژه که مان میرزا گوتی گویدريژه که تان خوتان خوش هه ر له وئ له سهر مان ږه ق بوووه، حسن سه ری خوئی داخست و هیچی تری نه وت.

مام کوئخا چاوه کانی کرده وه چاوی له چاوی میرزا کرد و گوتی: ئیره کوئیه من بۆ لیږه م چیم به سه ر هاتوه کوا (حسن) ی کورم مام کوئخا دهستی به گریان کرد فرمیسکی به سه ر ږومه ته ږر ریشه سپیه که ی ده هاته خواره وه.

حسن له پشتي سه ری باوکی به چهند مه تريک له و دوربوو به قورگی ږر گریانه وه وه لامي باوکی دایه وه گوتی باوکه گیان من لیږه م! من باشم! مام کوئخا زیاتر له ږرمه ی گریانی دا وه ک ئه وه ی هه ست به تاوان بکات، ده گریا حسنیس دهستی به گریان کردوو فرمیسک به ږیژنه به ږوومه تی گه ش و جوانی ده هاته خوارئ سه ری ږومه تی سوږ کردبووه.

ئه وانه ی له وئ بوون گه رویان گیرابوو قسه یان بۆ نه ده کرا ږور خه جیج له هه موویان زیاتر بی حال بوو به ده نگ ده گریا له م کاته دا ئه سمه ر هاته ژورئ که تاخمه

چایه کی جوانی له سهر سینیه کی زهردی نه خش کراوی
 پیاره باریک له سهر بن پیاره سور و شین بو ئاماده بان
 هیئا بونی چایه که پرژابوو له په لکه گوله باخ و هیل و دار
 چین بونی چایه که نه وهنده خوش بوو سهرنجی ئاماده بان
 راکیشا ئه سمه ر چاوی به حالی دایکی که وت که دهگری
 خیرا سینیه چایه که ی دانا و به ره و پیلی داکی رویش
 دهستی له ملی دایکی کرد و گوتی دایه گیان بو دهگری
 جیه کت دیشی، ئه سمه ر ئاگای له به سهر هاتی ناو
 دیوه خانه که نه بوو، ئه و له ناو ناندینه که خه ریکی
 ئاماده کردنی نانی نیوه رو بوو بو میوانه کان، کاتیک ئه سمه ر
 رووی وهرگیرا بو لای حسن و مام کوخا که به هوش
 خویان هاتونه ته وه و سور هه لگه راون له بهر گریان، مام
 کوخا ههستی به تاوان ده کرد.

حسن سوی له باوکی ده بووه که دهگری بویه ئه ویش
 خوی بو ناگری میرزا هاته دهنگ و گوتی مامه گیان
 به سیکه مامه گیان تو له مالی برزای خوتی ئه م هه موو
 گریانه ی بو چیه ئه وه قه زاو قه دهره خوا هیئاویه تی ده بی
 شوکرانه بگری، مام کوخا ئینجا سه ریکی له قاند بو میرزا
 به مانای ئه وه ی راست ده که ی میرزا ده لیم بلای بزانه ناوت
 چیه له کوئی هاتون مام کوخا ناو له پیکی به لاچاوه کان

داهینا و فرمیسکهکانی سرپیهوه گوتی ناو مام کوئیخام پی
 ده‌رین خه‌لکی ئەو گونده‌ی پوژه‌ه‌لاتم به‌گریان وه‌لامی
 میرزای ده‌دایه‌وه مام کوئیخا گوتی کورم میرزا گوتی به‌ئی
 مام کوئیخا ئەمرکه مام کوئیخا به‌گریانه‌وه حسنم بو بینه
 لام با تیر بوئی بکه‌م من لاقم شکاوه ناتوانم هه‌ستم ره‌زا و
 جاسم (حسن)یان راست کرده‌وه هه‌لیان گرت و بردیانه
 به‌رده‌م مام کوئیخا باوک و کور یه‌کتریان له‌ئامیز گرت و
 ئینجا به‌ده‌نگ هه‌ردوکیان ده‌گریان ئاماده‌بوان له‌گه‌ل ئەوان
 ده‌ستیان به‌گریان کرد به‌تایبه‌تی پور خه‌جیج ئەسمه‌ر
 به‌حاله‌ زور په‌ریشان بوو گریانه‌که‌ی وا نه‌بوو میرزا مام
 کوئیخا و حسنی هیور کرده‌وه‌وه ده‌ستی کردنه ملی گوتی
 ناوی خوا بینن ئیستا ئیوه زور باشن سه‌رسه‌لامه‌ت بن
 ئەوه‌ی تر هه‌مووی ئاسانه ئیستا ده‌نیرم به‌دوای به‌یتارا
 ئەگه‌ر له‌بن هه‌وری ئاسمان بی‌ت بو‌تان په‌یدا ئەکه‌م ده‌بی
 قاچتان چاک بکاته‌وه‌وه به‌پیی خو‌تان برۆن.

هه‌ر له‌م قسه‌نه‌دا بوون یه‌ک دوو میوانی تریش له
 ده‌رگای حه‌وشه‌هاتنه ژوره‌وه که دیتبویان ئەمشه‌و میرزا
 و براکانی دوو لاشه‌یان له‌گه‌ل خو‌یان هیناوه‌ته‌وه‌وه میرزا و
 براکانی له‌به‌ریان هه‌ستان و به‌خیر هاتنیان کردن.

وهختی نانی نیوه پۆ هات میرزا گوتی خوشکم نان
ئامادهیه ئەسمەر بەلێ کاکه گیان ئامادهیه ئیستا دیم
سفرهتان بۆ رادهخەم. میرزا دەست خوۆش خوشکۆره خوا
له ئیمهت نهستیئی، له دواى نانی نیوه پۆ مام کوپخا و کاک
حسن نانیان که خوار به لکو به دواى بهیتاردا بنییرین
ئەسمەر گوتی به چاوان کاکه گیان هەر ئیستا ئەسمەر خووی
هه لکردبوو وهک مامز توند و تۆل بوو به یهک و دوهک
سفره ی له دیوهخان رابخست و خواردنی دانا رهزا و حمید
یارمهتیان دا چونکه میرزا نهی هیشت جاسم و قاسم
برۆنهوه و میوانهکانیشی ئیزن نه دا.

سێ چوار سینی خواردنیان له دواى یهک هینا سفره یان
پازاندهوه هه رچی دل داواى ده کرد له سه ر ئەم سفره یه
حازر بوو له گوشتی به رخ و گوشتی ئه و که رویشکانه ی
شه و راویان کردبوو ئەسمەر ئه وانه شی لینابوو له گه ل
برنجی کوردی و ساوهر و قه له خه رمان و پلاوی گه نمه
کوتا و چه ندین جوۆری جیاوازی شله ی دروست کردبوو
وهک شله ی قه یسی و فاسۆلیا و باینجان و له تکه و چه ندین
جوۆر سه وزه له سه ر سفره که هه بوو له گه ل نانی گه نم
ته ره سه اس و توپشیات زیاتر سفره که یان پازانده بووه
هه موویان ئیشتیای نان خواردنیان ده کرد بوئی چیشته کان

ئەم دیوہخانەى پر کردبوو بەراستی سفرەکە ئەوہندە جوان
 و رازاوە بوو پیاو بریسیشى نەبوايە حەزى دەکرد بیخوات.
 میرزا فەرمووی لیکردن ھەموویان ھاتنە سەر سفرەى
 نانخواردن، دایە خەجیج لەسەرى دیوہخانەى لە جیگای
 باوکیان دانیشتبوو، سەر و سینی خواردن جوان رازابووہ
 بو مام کوێخا و کاک حسن، ھەموویان بە بى دەنگى ناوی
 خودایان ھیناوە دەستیانکرد بە نان خواردن، بى دەنگى بالای
 بەسەر دیوہخانەکەدا کیشابوو کەس دەنگى نەدەکرد تەنھا
 دەنگى کەوچک و فەخورى دەھات دواى ئەوہ تیر و پریان
 خوارد و شوکرانە بژیری خویان کرد و دەست خۆشیان لە
 ئەسمەر کرد بەلام ئەو لەوێ نەبوو ئەو بو نان خواردن لە
 ناندینەکە نانى دەخوار پى شەرم بوو لەبەر چاوى
 میوانەکان نان بخوات مام کوێخا و حسن ئەوانیش نانیکی
 باشیان خوارد چونکە لە دوینی نیورانیوہ پہلکی زادیان
 نەچوبووہ سەر زاریان حمید و رەزا سفرەکەیان کو
 کردەوہو بو نان دینەکە چوون. ئەسمەر دەستان خۆشبی
 براکانم ئەزیتتان خوارد رەزا و حمید دەستی تو خۆش بیت
 خوشکی بەراستی خواردنەکانت یەک لە یەکی بەلەزەت تر
 و بەتام تر بوون، دەتگوت دەستی بنیادەمى پى نەکەوتوہ
 رەزا خوشکی چا ئامادەيە ئەسمەر بەلى برام ئامادەيە

ئىستا بۆتان دىنم رەزا نا خوشكى تۆ نانى خۆت بخۆ
ئەزىت مەكىشە خۇمان تىدەكەين رەزا تاخمە چايەكى تىكرىد
و لەسەر سىنىيەك دايىنا و بردىە ديوەخانەكە بۆنى چا دىم
كراوہكە پېرژابوو لە گولە باخ و دارچىنى و هیل ئەم
ژوورەى تەنى بوو ھەموويان سەروو چايان خواردەوہ و
مام كوئىخا و حسن كەمىك ھاتنەوہ سەرەخۆ.

پاش نان خواردن مىرزا ھاتە دەنگ و گوتى براينە دەبى
ئىمە چارەيەك لە مام كوئىخا و حسن بکەين، چونكە شكان
ئازارى زۆرى ھەيە، رەزا و جاسم گوتيان ئىمە دەچىن لە
گوندى خوارەوہ مام حمە غريب دىنين، دەلەين بەيتارىكى بە
ئەزمون و شارەزايە رەزا گوتى كاكە مىرزا ئەگەر ئەمر
بفەرمووى ھەر ئىستا ئىمە دەپۆين. مىرزا گوتى: زۆر باشە
براينە چەندى زوو بپۆن باشتەرە، بەلام زۆر ئاگادارى
خۆتان بن بەتەك يەكەوہ مەپۆن دە بۆ پازدە ھەنگاو لىك
دووربن، رەزا بەسەر چاو كاكە (جاسم بەسەر چاو
كاكە) ھەردووكيان دەستى دايە خەجىجيان ماچكرد، رەزا
روى لە مام كوئىخا و حسن كرد و گوتى: خەمتان نەبى ھەر
ئىستا دەچم بەدوای بەيتاردا دەبى زوو چاك ببنەوہ ئەوجا
ھەردوكمان زۆران بازى دەكەين بزائم تاقتەى گەنجىتەيت
مايە مام كوئىخا، ئامادەبووان دايانە قاقاي پىكەنين ئەوجا

رہزا و جاسم سواری ئه سپی زین کراویان بوون،
هردوکیان به چهک و تفنه گیان له خویان به ستاو
خه نجهریان له بهر پشتی بوو لیاندا پوشتن و خوا عافیزیان
له ئاماده بوون کرد دایه خه جیج له گه ل ئاماده بوون به له رزه
له رزه هه تا بهر ده رگای هه وشه له دوویان چوو دوعای
سه لامه تی بو ده کردن دونیا زور سارد بوو دهشت و دهر
یهک پارچه به فر بوو به فریکی زور باری بوو به لام لیی
کردبووه دونیا سامال بوو جاسم و رها تا له ئاوی
دهر چوون زور به وش یاریه وه ده پوشتن به هوی
دوژمندارییهک که له رابردوو بنه ماله که یان توشی ببوون.

(۲)

مالی میرزا له گهل مالی ئاغایه کی زور دار و له خوا نه ترس و خوین ریژ دوژمندار بوون. دوژمنداریه که ش مالی ئاغایه که دهستیان پی کردبوو، سه ره تا مالی ئاغا له کاتی جووتکردنی مام رهشید له سه ره زهوی باب و باپیرانی خوئی به گا جووتهکانی خوئی جووتی ده کرد خه ریکی جووت کردنی خوئی بوو مالی ئاغا تاقیبی مالی مام رهشیدیان کردبوو زانیبوویان خه ریکی جووت کردنه له سه ره زهویه که ی خوئی، ئاغا و برایه کی و پیاوهکانی زور به نامهردانه پلانیان داپشتبوو چون چونی مام رهشید بکوژن، نه وه بوو ئاغا گوتبووی من له دواوه به نیشانه ی تفهنگ له سه ری ددهم دهی کوژم، که چون مام رهشید له سه ره جووتکردن بوو ئاگای له هیچ نه بوو ئاغا و پیاوهکانی لوی داده نیشن و ئاغا پرووی تفهنگه که ی له مام رهشید دهکات و گوله یه کی له سه ره دلای دهدات، مام رهشید دهکه وی و

دهمری، ئاغا به یه کتیک له پیاوه کانی دهلی برۆ سهیریکه
 بزانه مردوه، ئه گهر نه مردبوو گوله یه کی تر بنی سه ریه وه و
 ته واوی بکه، پیاوه که به لی گه ورهم هه ر ئیستا، پیاوه که ی
 ئاغا ده چیته سه ر مام ره شید که سه یری ده کات مام ره شید
 لاشه یه کی بی گیانه و روحی تیدا نه ماوه، ده گه ریته وه لای
 ئاغا و ده لی گه ورهم ته واو مردووه ئاغا ده لی باشت خیرا
 برۆین، ئه م ناوه به جی بیلین با که س نه مان بینی، وه ختی
 نیورۆیه میرزا به ئه سه په که ی نان و دو بو باوکی ده بات
 کاتیک ده چیت چ ده بینیت ده بینیت باوکی له خوینی خوی
 گه وزایه، گا جوته کان له شوینی خویان راوه ستاون میرزا
 سه ره تا تاسا توشی شوک بوو حه په سا گریان له قورگی
 گیر بوو هیچی پی نه ده گوترا پاش که میک به هه موو لایه ک
 هاواری ده کرد و ده گریا داوای یارمه تی ده کات به لام که س
 گوئی له هاوار و قیژانی میرزا نابیت زۆر له سه ر ته رمه که ی
 باوکی ده گریی هه ردوو چاوی ده بینته گو می خوین میرزا
 ته رمه که ی باوکی خسته سه ر پشتی ئه سه په که ی به ره و
 رووی ئاوای ده رۆشته وه کاتیک خه لکی ئاوایی ئه م دیمه ن
 و کاره ساته ده بین به ژن و منداله وه به گه وره و بچوکه وه
 به را کردن به ره و پیلی میرزا ده رۆن که ده بین مام ره شید
 کوژراوه ژنه کان به سه ر سه ری خویان دا ده دن ده یکه نه

شين و وا وهیلا و گریان له دوری تهرمهکهی مام رهشید
 دهتگوت رۆشی حهشره تهرمهکهی مام رهشیدیان بردهوه
 مالهوه (ملا علی) که مه لای گونده که یه دهستی بهرز کردبووه
 له بهر خوویه وه دهی گوت خویه ئه م ناههقیه قبول نه کهی
 خویه تاوان باران سزا بدهی ملا علی لاحوله وه لا قوت اله
 بالله علی عظیم هه موویان له دهوری مه لا علی کۆبوونه وه
 هه ر یه که و قسه یه کی ده کرد یه کی دهیگوت ده بی کی ئه م
 کاره ی کرد بی خو مام رهشید دوژمن دار نه بوو یه کی ده لی
 تو بلی دز و جهرده نه بوو بن یه کی تر ده لی نا بابه شتی وا
 نییه دزی چی و حالی چی ئه گه ر کاری دزان بوایه ئه وا
 گاجوته کانیان ده برد یه کی تر دهیگوت کاری ئاغایه و
 له سه ر زه ویه کانه، که گه یشتنه ماله وه پور خه جیج به
 هه ردوو دهستی له چاوی خو ی دها و پرچی ده پرنییه وه
 شین و گریان و وا وه یلا ی ده کرد ئه سمه ر به بینینی
 جه نازه که ی باوکی بی هوش که وتبوو ئه وکات ئه سمه ر
 ته مه نی بچووک بوه جه نازه ی مام رهشیدیان له حه وشه ی
 خو یان له سه ر دۆشه کیک دانا هه موو ئاماده بوان تازیه بار
 بوون بو ئه م کاره ساته خه لکه که ده گریان و کچه کان
 شینیان ده کرد و ده گریان قیژه قیژ و هاواریک بوو دهتگوت
 رۆژی حهشره گریانیکی به کول خه لکه که ده گریان هه ر له

پیری پیران تا مندالی بهر شیران دهگریان هه موو خه لکی
 گونده که له مالی مام رهشید له هه وشه که کوبوبونه وه
 چاوه ری ده می مه لایان ده کرد. ملا علی دهیگوت لا
 حوله وه لا قوته الله بالله علی عظیم حمید و رها له شانی
 میرزای برای راوه ستا بوون دهگریان له چاوی خوین ده دا
 بابه روین بوو له ناکاو دهنگی لوره ی دایه خه جیج هه مووانی
 به ناگا هیناوه به دهنگی بهرز وهک شیر دینه پراند و
 په نجه ی هه ره ده شه قاند تا ئیستا که س ئه م جو ره دهنگی
 پور خه جیجیان نه بیستبوو دهنگی که به سام بوو ئه ینه پراند و
 گوتی گوئی بگرن کوره کان له گهل قسه کردنی دایه خه جیج
 چاوه کانی وهک گو می خوینی لی هاتبوو هه موو پیاویک
 نه ی دهویرا ته ماشای ناو چاوی دایه خه جیج بکات میرزا
 حمید رها گوئی بگرن چیتان پی ده لیم هه رسی کوره که ی
 ته ماشای دایکیان ده کرد و ملکه چی دایکیان بوون پور
 خه جیج گوتی هه تا چل روژی تر تو له ی بابی خو تان
 نه که نه وه شیری خو تان لی حه رام ده که م حاشاتان لی
 ده که م ئیوه کوری من نین میرزا و رها و حمید به لینیان
 دایه دایکیان تو له ی باوکیان بکه نه وه ئه گه ر تا وانبار له بن
 هه وری ئاسمان بیت له هه ر شوره و قه لایه ک بیت ده ی
 کوژنه وه تو له ی باو کمان ده که ینه وه نایه لین خوینی وشک

بیت میرزا نه‌راندی وهک شیر چاوه‌کانی وهک گومی خوینه سور هه‌ل گه‌رابوو وتی دایه گیان به‌لین بیت نابی خوینی باوکم وشک بیت تو‌له‌ی ده‌که‌مه‌وه ئاگر له ماله‌که‌ی به‌ر ده‌دم کاریکی وای پی ده‌که‌م تا دونیا ماوه به‌ چیرۆک بیگی‌رنه‌وه، پور خه‌جیج گومانم له که‌سیک هه‌یه با ته‌واو دلیا ببه‌وه ئه‌وجا پیتان ده‌لیم. ملا علی ده‌نگی له خه‌لکی گونده‌که کرد و گوتی ئاده‌ی خزمینه با ئه‌م ئه‌مانه‌ته به‌ خاک بسپی‌رین ئاوا زیاتر با رای نه‌گرین دار جه‌نازه‌که له‌وی حازر بوو خزمه‌کان مام ره‌شیدیان خسته ناو دار جه‌نازه‌که به‌ره‌و مزگه‌وتیان برد له‌وی خیرا ده‌ست و برد شوش‌تیان و نو‌یژیان له‌سه‌ر کرد خزمه‌کان دار جه‌نازه‌که‌یان به‌سه‌ر شان برده گورستان له‌دی به‌ خاکیان سپارد ئه‌وه بوو له‌ دوا‌ی چند رۆژی‌ک له‌دوا‌ی پرسه‌ی باوکی، میرزا چووه شاری دوا‌ی گه‌ران و سو‌ران چه‌ک فرۆشیکی دۆزیه‌وه به‌ نه‌ینی سی چه‌ک و فیشه‌ک دان و فیشه‌کیکی زۆری کری به‌ نه‌ینی به‌ سواری ئه‌سه‌په‌که‌ی گه‌رایه‌وه گونده‌که‌ی خوی.

میرزا له‌گه‌ل دایه خه‌جیج و براکانی ده‌دوا گفتوگۆی زۆریان له‌نیوان خویان کردو بریاریاندا هه‌ر چۆنیک بیت ده‌بی بزانی کئ ئه‌و کاره نامه‌ردانه‌ی به‌رامبه‌ر به‌ باوکیان

کردوه بزائن دوژمنه که یان کئییه دواى ته‌واو بوونى پرسه‌ى باوکیان پاش ده پازده رۆژیک ده‌بوو شه‌ویک دره‌نگانی شه‌و کاتی خه‌وتنان یه‌کیک له درگای دا به دزیه‌وه ده‌ی گوت بیکه‌وه کاک میرزا بیکه‌وه ئه‌وه منم میرزا گوتی ئه‌تو کیى ده‌نگت هه‌لبه‌ر به‌زائین دۆستی یان دوژمن دیسان به چرپه چرپ کردن گوتی بیکه‌وه من یاسینه ره‌شم یاسینه ره‌ش خه‌لکی گونده‌که‌ی دراوسیى مالى کاک میرزا بوو پیاویکی ته‌مه‌ن سه‌رو چل و پینج سالان بوو پیاویکی راست گو بوو دل پاک بوو پیاویکی زور و شیار بوو خه‌لکی زور سیقه‌یان به یاسینه ره‌ش ده‌کرد ئامانه‌تی خویان لا هه‌ل ده‌گرت میرزا ده‌رگای هه‌وشه‌ی کرده‌وه رازه و حمید له دواوه‌ی کاکیان راوه‌ستا بوون ده‌ستیان له‌ناو په‌لا پینکه‌ی تفه‌نگه‌که‌یان بوو ئه‌سمه‌ر و دایه خه‌جیج له‌بن هه‌یوانه‌که چاوه‌رپى بوون بزائن کئییه، به‌لام ئه‌وان له تاریکیدا نه‌یان ده‌ناسیه‌وه، میرزا به‌خیره‌هاتتی یاسینه ره‌شی کرد ده‌ستی گوشى حمید و ره‌زاش به‌خیره‌هاتنیان لی‌کرد، میرزا گوتی برا خیره به‌م نیوه شه‌وه هاتووی چی بووه به‌ده‌م رۆیشته‌وه چونه ناو دیوه‌خانه‌که فائوسه‌که‌یان پیکردوو میرزا فه‌رمووی دانیشتنی لی‌کرد مام یاسین ده‌ستی دایه خه‌جیجی ماچ کرد و خسته‌یه سه‌ر سه‌ری

ئەسمەر بەخێر هاتنی کاک یاسینی کرد و کاک یاسین
 وەلامی دایەو دەستی لەسەر هەردوو چۆکی خۆیا بوو
 لەسەر چیچکان دانیشتبوو ئەسمەر دووسێ کۆلگە دار
 بەپۆی خستە ناو سوپاکە ئاگر زیادی کرد و ژورەکە بوو
 تەندوری سور کراوە. کاک یاسین کەمێک خۆی گەرم
 کردووە دەمامکەکە لەسەر خۆی لادا چاویکی بە هەمووان
 دا گێرا هەمووان بێ دەنگ بوون تەماشای ناو دەمی یاسینە
 رەشیان دەکرد مام یاسین چاویکی لە میرزا کرد و گوتی
 کاک میرزا ئەمن نەینییەک دەزانم دەربارە دەربارە
 میرزا ئی دەربارە کێ دەربارە باوکم میرزا بە توندی
 گوتی یاسین قسە بکە خێرا، یاسین بە دلە راوکیو
 دەستەکانی لێک دەئالاند چۆکەکانی دەجولاند لەجیی خۆی
 یاسین وتی بەلێ بەلێ دەربارە باوکت مام رەشیدی
 رەحمەتی. یاسین نوتقی لێ برا قورگی گێرا لە پر لە گریان
 دا، یاسین نە دەتوانی ئەو دیمەنە نا مرۆفانە لەبەر چاوی
 خۆی لا ببات، لەناو دلێ خۆی بەهێلێتەو، گریان بەردەوام
 بوو میرزا بۆ خاتری خوا مام یاسین دم تەقی قسە بکە
 شەقم برد، پور خەجیج گوتی میرزا کورم لەسەر خۆ
 پیاووەکە بۆخۆی بێ حالە ئەوجا پور خەجیج دەستیکی
 میهرەبانانە و دایکانە بەسەر سەری یاسنیان داھینا و

گوتی قسه بکه کورم چی دهزانی پیمان بلی تازه شتهکه
 روی داوه به لام نامهوی به سه سه ریه وه بچی و بچمه ژیر
 گل دهمهوی بزنام دوژمنمان کتیه و ئایا ئه وهی بیرى لى
 دهکه مه وه هه وه، یاسین دایه خه جیج دایه خه جیج له
 گهرمه ی گریان یاسین له جیی خوی ده جولاهه هه ر دستا
 پشته وه داده نیشته زور شله ژابوو یاسین دایه خه جیج
 دیمه نه که زور ترسناک بوو هیچم له دست نه ده هات هیچ
 چه کیشم پی نه بوو ته نانه ته خه نجه ریشم پی نه بوو حمید و
 رهزا ده قسه بکه چاوه که م دلمان ته قی یاسین که میک
 هاته وه سه ر خوی زال بوو گه روی پاک کرده وه هه ولی
 ددا نه جولئ دهستی به قسان کرد گوتی ئه و رۆژهی که
 مام رهشید کوژرا ئه من له زهویه کانی خوم جووتم ده کرد
 خه ریکی کاری خوم بووم له ناکاو گویم له دهنکه دهنگیک
 بوو له دوو لاهه ده بیسترا چونکه دونیا ئه وهنده کش و مات
 بوو ته نانه ته چۆله کهش له م ناوه نه بوون کاتیک بینیم چوار
 پیاو ده رۆیشتن بو خواره وهی دامین گونده که مان من
 ئه وانم لی دیار بوو شوینی من بهرز بوو ئه وان منیان لی
 دیار نه بوو ئه وان له ناو دۆله که دۆلاو دۆل ده رۆیشتن به
 نه رمه غاردان هه ر چوار پیاوه کهش چه کیان پی بوو
 خه نجه ریان به ستابوو که ئه م دیمه نه م بینی ترسام ترسیک

له دلم نيشت گوتم دهبي ئەمانه كى بن نيازى چيان هەبىت
 جووتهكانم له جىي خوى به جى هيشت به دزیه وه له بن ئەو
 شاخ بو ئەوشاخ له دوویان بووم ئەوان غاریان دەدا منیش
 بو ئەوهی لیم ون نه بن به دواياندا غارم دەدا. ئەوهندهم
 زانی بوو كه گویم له دهنگی پیايان بوو غاریان دەدا دواتر
 دیتم ئەو چوار كهسه له سهه تاشه شاخیک راوهستان دواتر
 خویان مات كرد تهنگیان راست کردهوهو سواریان كرد
 یهکیان گوتی راوهستن ئەمن خۆم دەى كوژم دلم ته په
 تهپی بوو هەر ئەوهنده له سینگم نه دههاته دهرهوه دم
 گوت دهبی كى بكوژن چونكه من ئەوهی به رامبهرم لى دیار
 نییه كه كییه نهشم دهویرا خۆم ئاشکرا بکهم چونكه دلنیا
 بووم لهوهی منیشیان دهكوشت ئەوهی سییرهی گرتبوو
 تهقهی كرد پی ئەچوو پیاویکی بالا دهست بیت ئەمن هەر
 چاوم له سهه ئەو بوو کاتیک دهنگی تهقه كه بیسترا ئەوهی
 تهقه كهی كرد راست بووه گوتی لیم دا به پیاوهکانی گوت
 برۆن بزانی چۆنم توپاند ئەگه رنه كوژرابوو فیشه كیک بنی
 به نیوچه وانیه وه میشکی بپرژینه پیاوهکیان به غاردان
 چوو ه سهه كوژراوه كه گه راوه به غاردان وتی گه ورهم
 كوژراوه، نه ماوه، پیاوه بكوژه كهش گوتی دابهش ئەوجا با
 بوخوی هەر لهو زهویانه جووت بكات ئەتوو وات لیهات

ئاغاي به پياو نازانى، به خيڙاي به پيڭاي خوياندا گه رانه وه
دلّم كه وته كوته كوت دهم گوت ئيستا له سينگم ده دريت
من خوم گويم له دهنگي دلي خوم بوو ئه وهنده نزيك
كه وتنه وه هه ر به بهر ده مي مندا ر هت بوون منيش خوم له
پشت شاخيک مات كردبوو كاتيک ر هت بوون سه رم به رز
كرده وه ديتم ئه وه ي ته قه ي كرد باير ئاغايه براي مارق
ئاغا ئه وه ي خوي به خاوه ني هه موو زه وي و زاري ده شتي
ده زاني، كاتيک ئه وان له بهر چاوان ون بوون منيش به
غاردان چوومه سه ر كوژراوه كه ته ماشا ده كه م مام ره شيده
له خويي خوي گه وزيه.

ميرزا و رها و حميد له جيي خويان راست بوونه وه
ميرزا نه راندي گوتي شه رتي له شه رتي خوي ده بي خوي
جوگه له بيه ستي باير ئاغا وه كو سه گ ده توپينم دايه خه جيچ
گوتي ئه وان ه ي گومانم له سه ر بوو ئه وان ه بوون چونكه يه ك
دوو جار مارق ئاغا به دواي باوكتي نار دبوو باو كيشت
جاريكيان چووه مالي مارق ئاغا له شار بوون كه باوكت
چووبوو گوتبووي فه رموو مارق ئاغا خير بوو به دواي
منت دا نار دبوو مارق ئاغا زور به قيژه وه گوتبووي بو
له بهر ئيوه خير ماوه بي ئه وه ي ريز له باوكت بگري له بهر
دهم سه ر و ريشي باوكتا قاچي له سار قاچ دانابوو له سه ر

کورسیهک دانیشتبوو جگه رهیهک به لا لیویهوه بوو
گوتبوی ئیوه به که یفی خۆتان سالانه ئەم هه موو زهویه
دهکیئن و دهچینن و دهیخۆن و دهزانن خاوهنی نییه
باوکیشته له سههر هه لسو که وته که ی تورپه بووبوو
هه ستابوو هه گوتبوی خاوهنی هه یه و ئیمه ین.

مارف ئاغا تورپه بووبوو ئەویش هه ستابوو سههر پی
گوتبوی نه خیر ئیوه نین که مافی رهش و روت بخۆن ئەو
زهویانه باوکی من به (٦٠) دینار له باوکتی کرپی بوو مام
رهشید گوتبوی نه خیر باوکی من زهوی نه فرۆشتوه شتی
وا نییه باوکم له سههر دهستی خۆم بووه تا مرد وهستی
کرد گوتی ئەو زهویانه هی باب و باپیرانمانه به ماندوو
بوون و ئارهقهی خۆمان کرپومانه نه که ی له دهستی بدهی
و بیفرۆشی دهنه له برسان دهمرن ئەوه وهستی باوکم
بووه بۆ من تۆش باسی کرینی دهکهیت به لام گوئی بگره
مارف ئاغا ئەوه یان دهزانم که باوکت ویستویه تی به زۆره
ملی له رپی پیاوه کانییه وه ئەم زهویه له باوکم بستینی به لام
باوکم رازی نه بووه، مارف ئاغا نه یزانی ئیمه شایه تمان
هه یه مام رهشید گوتبوی شایه دی پیوه که ستانه له بهر
ئوه به شایه ناشی مارف ئاغا هه ره شه ی له باوکت
کردبوو گوتبوی ئەوه تان به سه ره وه نه چی باوکیشته

گوتبووی هەرچی له دهستان دئ بی منهت بن بهلام مهرد
 بن بهرهو روو نهک له پشتهوه خه نجهرم لی بدن چونکه
 ئەوه کاری پیاوان نییه وهرن مهردبن روو به روو راست
 بووه مالی مارف ئاغای بهجی هیشت جارەکی تر تهقه یان
 لی کردبوو بهلام به بهر نه که وتبوو ئەوه تا ئەمجاره یان
 کوشتیان، میرزا گوتی کاک یاسین یانی ئەتوو به چاوی
 خۆت بکوژی باو کمت دیت، یاسین به لی کاک میرزا به چاوی
 خۆم دیتم ئەویش باپیر ئاغایه بویه بهم نیوه شهوه
 هاتوومه بو ئیره بو ئەوهی کهس گومانم لی نه کات بو
 خۆت دهزانی ئەوانه له هه موو شوینیک پیاو و جاسوسی
 خویان ههیه ئەوانه زالم زالم پیاو کوژ و له خوا نه ترسن.

میرزا گوتی: دایه گیان گویم لی بگره به یانی زوو ده چمه
 شاری ههتا باپیر ئاغای نه کوژم نایه مه وه ماله وه رهزا و
 حمید گوتیان ئیمهش دین، میرزا گوتی: ئیوه نایه له
 ماله وه ده بن خه ریکی کاری خۆتان ده بن میوانی خۆتان
 خزمهت بکه ن ئاگاتان له دایکم و ئەسمه ر بی خوا پشت و
 په نا بی به یانی ده چمه شاری، له وی ده چمه مالی غه فوری،
 وهک برا باوه رم پنیه تی و زۆرم خۆش ده وی، کوریکی
 پیاوانه یه ئازایه ده زانم غه فور کار ئاسانی باشم بو ده کات
 و هاوکارم ده بی، دایه حه لیمی داکی شیره ژنیکه بوخوی

که به یانی رۆشتم لای کەس باسی ئەم مەسەلە ناکەن و هیچتان نەبیستووە ئەوەی پرسیاری منی کرد دیار نییە بڵێن برادەریکی کۆنی لە شار نەخۆشکەوتووە، چۆن سەردانی بکات، تەنھا قاسم و جاسمی ئامۆزام با بزانی کە چومە بۆ کوشتنی باپیر ئاغا، یاسین گوتی ئەوجا من دەپۆم بۆیە بەم شەووە هاتوومە ئێرە، بە ئێوەم گوت دلم و وێژدانم ئازاری دەدام ئەم نا حەقیە بشارمەو، گوتم نەوێک مالی کاک میرزا یەکیکی تر بە گومان بکوژن. میرزا گوتی یاسین برا تا ماوم لە چاکەت دەر ناچم بەراستی پیاوێتیەکی گەورەت لەگەڵ ئێمە کرد یاسین ئاستغفرالله کاک میرزا ئەرکی سەر شانمە ئەوجا یاسین دەمامکەکی سەر و دەموچاوی پێچایەووە میرزا تا بەردەم دەرگای حەوشە سەرەتا میرزا تەماشایەکی دەورو بەری مالهەکی خۆی کرد و کەس دیار نەبوو ئەوجا یاسینی بەرپێ کرد، گوتی کاک یاسین خودات لەگەڵ بیت.

دنیا تاریک و پونە بەرە بەیان ئەستێرە هیشتا بە ئاسمانەووە دیارە دە بریسکیتەووە ناز لەگەڵ یەکتەر دەکەن جریووە جریو دیت، دنیا کش و ماتە دوکەلی سوپای مالهەکانی گوندەکە کەوتنی بەفری سپی سەر تاپای زەوی داپۆشیبوو دیمەنی سەرنج راکیشی هەبوو هەموو لق و

گه لای داره کان شوپ بوبونه وه به رهو زهوی له بهر قورسی
و بارینی به فر بو سهر لق و پوپه کان قوقه قوقی که له شییر
و باعه باعی به رخه کان قاره قاری کار و بزنی ئاوازیکی
ناوازه بوو و دنیا به رهو روناکی دههات میرزا گوتی دایه
دهمهوی پیشی خو رهلات به پری بکهوم بچمه شار نامهوی
کهس بم بین دایکی پور خه جیج گوتی باشه کورم نان بخو
و برق پور خه جیج گوتی ئەسمەر ئەسمەر به لی دایه گیان
ده ههسته نان و چایهک بو براکت حازر بکه با نان بخوات
ئەسمەر به چاوان دایه گیان هه ر ئیستا ئەسمەر وهک
هه وره بروسکه هه ر زوو نانی بو کاکای ئاماده کرد سفرهی
راخست په نیر و ژاژی و ههنگوین و هیلکهی کولای
له سهر سفره که دانا چای دیم کراو بونی چا دیم کراوه که
هه موو ماله کهی داگیر کردبوو ئەسمەر گوتی دایه گیان
ئامادهیه کاکه رهزا ئیوهش بفرموون هه مووان هاتن له
دهوری سفره که کو بوونه وه دهستیان کرد به نان خواردن
ئهم به یانییه مالی کاک میرزا زوو نانیان خوارد و دنیا
زیاتر به رهو روناکی هات میرزا خوئی کو کرده وه حمید و
رهزای برای بو زین کردبوو ریشهی ئەسپه که یان به
دهسته وه گرتبوو میرزا چهک و تاقم و فیشهک دانی له خوئی
به ستاو کوره بایه کی گه وره ی له سهر له بهر کرد ئەسپه که تا

سەر چۆكان له بهست و گورینگه بۆ رازابۆوه بهملا و بهملادا شۆر بوو بوونهوه، سواری ئهسپه سپیهکهی بوو، که دهت گوت بهفری سپیه میرزا ئهسپهکهی زۆر خۆشهویست چهند سالیگ لهمهو پینش مام رهشیدی باوکی بۆ میرزای کپی بوو، ئهوجا لهسەر پشتی ئهسپهکه هاته خوارهوه برایهکانی ماچ کرد و خوشکهکهی ماچ کرد و دهستی دایه خهجیجی ماچ کرد و خستییه سهر سهری دایکیشی به رهمهوه دوعای بۆ دهکرد لای خودا تا بیپاریزیت دنیا ههر تاریکه هیشتا خهکی گوندهکه نههاتونهته دهری بۆ کاری رۆژانه میرزا بهری کهوت تا له چاوان ون بوو له دواوه تهماشایان دهکرد حمید و رهزا فرمیسک به چاویان دههاته خواری بهلام نهیان دههیشته دایکیان بی بینیت دایه خهجیجیش به ههمان شیوه بوو.

میرزا بهتهواوی لهبهر چاوان وون بوو، ماوهیهک بوو له گوندهکهی خویان دوور کهوتبووبۆوه له ریگادا دوور به دوور کهسیکی بینی بهلام لهبهر دووریهکهی کهس نهیدهناسییهوه تا لپی نزیگ بوونهوه دیتیان (خارنده) شیتیه، (خارنده) شیت پیاویکی کورته بنه و خرپن بوو روومهتهکانی سوور سوور بوو پیشیکی جوانی ماش و برنجی ههبوو جل و بهرگهکانی دهیان نوشته و دوعای

پیوه بوو کلاویکی لهسه ر بوو زور چلکن بوو دهیان
نوشته ی به دوری درابوو،

(خارنده) شیت له ریگادا به راست و چه پیدا دهرویش و
له به رخویه وه جنیوی ددا و قسه ی دهکرد دهستی
دهه شانده پستی (خارنده) قه مبور بوو، لاقیکی دهشلی
پیاویک بوو له ناو خه لکی خوشه ویست بوو، زه ری بو که س
نه بوو به لام هه ر؟ له خویه وه پیشنیار و قسه ی دهکرد دواتر
قسه کانی (خارنده) شیت دههاتنه جی و زور جار خه لکی له
دوری کوده بوونه وه و پرسیری سهیر سهیریان لی دهکرد
ئه ویش ته ماشایه کی ئاسمانی دهکرد و هه رچی به میشکیدا
هاتبا وه لامی دههانه وه، خه لکی گونده کانی دهور و بهر تا
راده یه ک باوه ریان به قسه کانی (خارنده) دهکرد و دهیان
گوت (خارنده) شیخ و وه لی خودایه و به پیاو چاکیان
داده نا، کاتیک میرزا لی نزیک بووه گوتیان (خارنده) گوی
گه وره چی دهکه ی به و به یانییه له م شاره ده سورپیته وه به م
سه رمایه ؟

(خارنده) گوتی به دوا ی نانی خومدا دهگه رییم، دواتر
(خارنده) ته ماشایه کی (میرزا) ی کرد و گوتی: دهچی
دوژمنی خوت دهکوژی و دییته وه و چه ند پوژیکت
پیده چییت. (میرزا) راسته وخو چه په سا ته ماشایه کی (خارنده)

ی کرد و گوتی: چۆن دهزانی من دهچم بۆ ئەوی دوزمنی
خۆم بکوژم؟!

(خارند) گوتی: له من مه پرسیه کو دهزانی، دهزانم دهزانم
(خارند) گوتی: به س میرزا خهفته مه خو وهک بهرخی
بهر دایکی دهکهویته بهر دهستت و تۆلهی مام رهشید
دهکهویتهوه.

میرزا دیتهوه کن دایه خه جیجهی (خارند) لێیدا رۆیشت
له بهر چاوان بزربوو، میرزا هه ر بیری دهکردهوه چۆن باپیر
ئاغا بکوژیته؟ کهی بیکوژیته؟ بهرۆژ بیکوژیته یان به شهوه
بیکوژیته؟ له بازار دابی دهبیته ماله کهی بدۆزمهوه؟ دهبی
زۆرم پی بچی ههتا دهیدۆزمهوه؟! دهبی غهفوری هاوریم
وهک جاران مابی؟ به وهفا بی؟ دلسۆز بی؟ دهبی
یارمه تیدهرم بی؟

دهبی بزانی ئهگه ر من نیازی کوشتنی ئاغایه کم ههیه له
مالی خوی رامگری؟! به دریزی ریگا هه ر بیری دهکردهوه،
ئهوجا تهرمی باوکی دههاته بهر چاو که له ناو خاکه
کیلدراوه که دا له سه ر پشت خهلتانی خوین ببوو، چاوهکانی
مام رهشیدی باوکی هه ر به کراوهی مابوونهوه هه موو کات
میرزا ئه و دیمه نهی باوکی دههاتهوه بهرچاو، فرمیسک به
ریز له چاوهکانی به لای راست و چهپی رومه تیدا دههاتنه

خواری پوومه ته کانی به ته وای ته پ ببون، میرزا دهسته سره که ی له گیرفانی دهرهیناو چاوه کانی سرپییه وه، رۆژ ته و او بلند ببوو لای نیوه رۆ نزیك بۆ وه میرزا چاوی دهگیرا له به تانییه ک تا که میک به سیته وه و پاروه نانیک بخوات، چاوی به دار توئیکی گه وره که وت میرزا گوتی: ده بی لای ئەم داره ئاو و کانی لی نه بیته یان هر گو مه ئاو یی ک یان جوگه له یه کی لی نه بیته؟! ورده ورده رۆیشت تا نزیك دار توو وه که بۆ وه که سهیری کرد کانییه ک له بن دار توو وه که هه یه،

ئای کانییه که ببوو جوگه له یه کی جوان ناو جوگه که پر بوو له به ردی رهنگا و رهنگ و جوان، ئای کانییه که و جوگه له که ئە وه نده پروون بوو ده تگوت چاوی قرژاله ئە وه نده ساف و بیگه رد بوو ده تگوت ئەم ئاوه سه رچاوه ی ئای به هه شته، هر که گه یشته لای دار توو وه که له ئە سپه که ی دابه زی و ئە سپه که ی له خوار دار توو وه که به ستاوه و چهک و فیشهک دانه که ی له خو ی کرده وه و پیلا وه کانی دا که ند جه مه دانییه که ی له سه ری هینایه خواری و خو ی ته نیا کرد ئینجا چوو ه سه ر سه رچاوه ی ئای کانییه که و تی ر ئای لی خو ارده وه و ده ست و دم و چاوی شوشت و لاقه کانی له ئای کانییه که دا شوشت

ئەوجا بە تەواوی حەسایەووە و هاتەووە سەرخۆ. میرزا دانە
 رۆژیک بە ڕیگاوەبوو چەندان هەوراز و نشیوی بریبوو
 ئەوەندە بێر دەکردەووە ئاگای لە هەوراز و نشیو نەبوو کە
 پێدارپەت ببوو، هەروای دەزانسی لە تەختایی ڕیگادا
 رۆیشتوو، ئینجا چوو لەسپەکە و ئەسپەکە لە
 جۆگەدا ئاودا و کەمیک ئالیکى داپیی و خوشی ئەو
 تۆرەگە یە هیئا خواری کە لەسەر پشتی ئەسپەکە بوو
 ئەسمەری خوشکی وەک تیچووی ڕیگا بۆی ئامادە کردبوو،
 تۆرەگە کە لەسەر جۆگە کە لەسەر دەر تۆووە کە
 دانیشت دەستی بە نان خواردن کرد تیر و پری نان خوارد
 و شوکرانە بژیری خودای کرد و تۆرەگە کە پێچایەووە و
 هەستایەووە سەر پێ و چوو لەسپەکە و تۆرەگە کە
 هەلگرتەووە و ئەسپەکەش بەهەر چوار دەوری خۆی
 دەسورا و دەگەرا و دەمی لە گیا گەش و سەوز و
 جوانە کە لە دەم جۆگە ئاوە کە نابوو و دەیخوارد و زۆر بە
 ئیشتیهاوە ملی لە خواردنی ئەم گیایە نابوو دواوە چوو
 سەرچاوەی ئاوە کە و تیر و پری ئاوە خواردەووە لەم بەینەدا
 میرزا لەبەن دەر تۆووە پالکەوتبوو و تەماشای دەر تۆووە کە
 گەشە سەندەکانی دەکرد بیری لە دەکردەووە.

پاش پشودانئیکی زۆر میرزا ههستاو خۆی کۆکردهوه و جامانهکهی خسته سهری و پشتینهکهی بهست و فیشهکدان و مهخزهنهکهی لهخۆی بهستاو خهنجهرهکهی لهبهر پشتی ناو چهکهکهی خسته شانی و چووه لای ئهسپهکهی سواری سهر پشتی بوو و بهپیکهوت.

میرزا دووباره بیر و هۆشی پۆیی و کهوته ناو بیرکردنهوهیهکی قول، میرزا ههقی بوو بیربکاتهوه چونکه دهچوو بۆ کوشتنی ئاغایهکی زالم و خوین ریژ و لهخوا نهترس ههر چوار دهوری به پیاوی خراپ و جهرده و پیاوکوژ گیراوه شهو و پوژ پاسهوانی دهکهن ئهوه ئهغایه زالم و زۆرداره ئهوهنده زۆل بوو بههیچ شیوهیهک خهلکی ههژاری گوندنشینی به بهنیئادهم نهدهزانی وهک و ئاژهل مامهلهیان لهگهله خهلکی گوندهکه دهکرد و بهلام بهو حالهش میرزا باکی به ئهوان نهبوو دهیگوت ئهگهر ههزار پیاوی وهک خۆی له دهوری بی دهبی وهک سهگ بیتۆپینم و تۆلهی باوکم بکهمهوه، با ئهوه زالمه بزانی که خوین رشتنی خهلکی ههژار و نه دار کاریکی ئهوهنده ئاسان نییه، بیریدهکردهوه و دهیگوت: دهبیته ئهم کۆشک و تهلارهی بهسهردا بروخینم و قهیسهریان لی بکهمه کونه مشک. میرزا کورپیکی زۆر جوان و قوز بوو بهژن و بالا کهلهگهت

و ناو شان پانبوو چاویکی رهش و گهوره و سهرنج راکیشی هه‌بوو دهسته‌کانی هه‌مووی تووک بوو ره‌شیکی قه‌ترانی، ریشیکی پان و گه‌وره‌ی به‌رداب‌ووه که به چاوه‌کانی له خه‌لکی راده‌ما خه‌لکی سلیان لیده‌کرده‌وه پیاویکی به سام و هه‌یبه‌ت بوو دهسته‌کانی گه‌وره و به‌هیزبوون که‌س نه‌بوو له زۆرانبازی و شه‌پرکردن شان له شانی بدات له گونده‌که‌ی خویان هه‌موو ریزیان لی ده‌گرت و به برا گه‌وره یان داده‌نا و میرزا زۆر ریزی له خه‌لکی گونده‌که و له خزم و که‌سه‌کانی خوی ده‌گرت، میرزا که‌سیکی که‌مدوو و له‌سه‌رخۆ بوو، به‌لام کاتیک که‌سیک هه‌له‌یه‌کی بکر‌دایه وه‌ک هه‌لو چاو تیژ بوو و جه‌ربه‌زه و ئازا بوو خه‌لکی گونده‌که زۆریان خۆشده‌ویست میرزاش له خۆشی و ناخۆشی له‌گه‌ل برایه‌کانی له‌گه‌ل خه‌لکی گونده‌که بوون و هه‌ر کاریک که به ئه‌ویان پاسپاردوه ئه‌گه‌ر به زیانی خوی ته‌وا ببوایه ده‌یکرد و پیاوه‌تی و که‌سایه‌تی خوی ده‌سه‌لماند چونکه که‌سایه‌تی و په‌یمان‌دان له‌لای ئه‌و هه‌موو شتی بوو..

میرزا هیشتا له به‌هاری ته‌مه‌نی بوو ژیانی خیزان‌داری پیک نه‌هینابوو، کورده‌واری گۆته‌نی ئه‌و په‌به‌ن بوو لای ئیواره میرزا له‌شار نزیک بووه شاریک پیکه‌اتبوو له‌چهند

گه ره کیک که خانوه کان هه موویان له بهرد و گهچ درووست کرابوون شیوازی درووست کردنی خانوه کان ریک بوو کولانه کانیاں وهک هی گوند نه بوون شار کولانه کانی هه نندیکیان ئه وهنده تهسک بوو ئه گهر دوو پیاوی چوار شانه راوهستا بوونایه ده بوایه یه کیان راوهستایه تا ئه وی دی رته ده بوو، به لام هه نندیک کولان پان و به رین بوون کهر و عاره بانهش دهیتوانی به کولانه که دا بگه ری، پرووناکی له شار به دیار ده که وت و هه موو ماله کانی شار گلۆپه زهرد و سووره کانیاں داگیرساندبوو له دووره وه که سه هیرت ده کرد ده تگوت ئه وه به له مه چارۆگه داره کانی پرووناکیه کانیاں داگیرساندوو له ده ریادا، شه پوله پرووناکیه که ی ماله کان دوونیا ی پرووناکی کردبووه بریسکه یان ده هات دیمه نیککی زور جوان و کپ و بیدهنگی به شار به خشی بوو، میرزا که له دوور را ته ماشای پرووناکی ناو شاری ده کرد ههستی به ئارامی ده کرد، میرزا ده یویست که میکی تر خوی تاخیر بکات بو ئه وه ی زیاتر تاریک بی و درهنگتر بی چونکه چوونی میرزا به م حاله وه که خوی به چهک و تاخم و فیشه کدان به سستبوو خوی له خویدا کاریکی نایاسایی بوو بو یه ده یویست درهنگتر دابی، به م شیوه ی ئیستابه م کاته نه چیتته ناو شار پاش تاویک دنیا

به ته واوی تاریک بوو و هه موو خه لک له مالى خوږه تی پاسه وانه کان تاک تاک ده بڼر ان دهنگی گڼه ی با ده بیسترا، نه وهنده چو لبوو ناو شار ده تگوت بڼیاده می تیانییه بڼدهنگی بالی به سهر شار و شه قامه کاند ا کیشابوو ته نانه ت دهنگی جریوه ی بالنده کانی ناو داره کانی سهر شه قامیش نابیستری وهک نه وهی هه مووان له پشوو دا بن.

میرزا زور به هیواشی و له سه رخو له کو لانه کان نزیک ده بووه و له سهر پشتی نه سپه که وه بو لای راست و چه پی خو ی دهروانی و به کو لانه کاند ا رت ده بوو و باش شاره زای ناو شار بوو مالى غه فووری هاوړی شاره زابوو، دهیزانی ماله که یان له کو بییه و له کام کوچه ی نه م شاره دایه، چووه سه ری کو لانی مالى غه فوور نزیک بووه و له درگای مالى غه فووری هاوړییدا و ئیستا دلنیا بووه له وهی که نه وه مالى غه فووری هاوړییه تی، میرزا بو دهور و به ری خو ی دهروانی بزانی که س نابینی ئینجا له درگای مالى غه فووری دا و دهنگیک له ژووره وه هات (کتیه له درگا ددات؟!) میرزا دهنگه که ی ناسیه وه، میرزا گوتی: بیکه وه کاک غه فوور منم میرزا، غه فوور به ناسینه وهی دهنگی میرزا به په له هات درگا که ی کرده وه باوه شیکی به میرزا دا کرد و توند گوشى و نه م لاو نه ولای یه کدیان ماچ کرد و

غفور گوتی: کورہ میرزا ئوہ ئتوو له کوئی بووی هاتی و بزر بووی، فہرموو فہرموو برام یاخوا بہ خیربئی چاوم رۆشن بووہ یاخوا بہ خیربئی ئاوہ دانت کردوہ ئسپہکەہی له میرزا وەرگرتوو و بردیہ تەویلہ چونکہ ئو کات خەلکی شار وەک خەلکی گوند دەژیان و له زۆربەہی کارەکانیان وەک یەک بوون، خەلکی شاریش ئسپ و کەر و مەر و مالاتیان رادەگرت، کەم مال ہەبوو ئسپ و ماین و گویدرێژیان نہبی چونکہ گرنگ بوو بو ژیان رۆژانەیان، بوہیہ له شاریش خەلکی تەویلہیان له مالەکانیان ہەبوو غەفوور بہ پەلە له تەویلہ ہاتە دەر و چووہ لای میرزا..

یاخوا بہ خیربئی کاک میرزا ئوہ چی توی بہم شەوہ ہیناوە بو ئیرہ خو ہیچ نہبووہ، میرزا بی دەنگ بوو و ہیچ قسە یەکی نہ کرد لەگەل غەفوور چوونہ دیوہ خانەکە غفور گوتی: میرزا برام ئو چەک و بہزم و رەزمە چییہ خو خوا نہ خواستە دوژمن دارنی؟ یان یاخی بووی له حوکمەت ہەلدەگەرێتتەوہ؟! میرزا سەری داخست و یەک وشەہی نہگوت بی دەنگ مات و غەمبار تاقەتی وەلام دانەوہی نہبوو غفور: میرزا برام تو نانت نہ خوار دووہ ئیستا نانت بو ئامادە دەکەن لەم کاتەدا دایکی غەفور و خوشکەکەہی ہاتنە ژوورەوہ و بہ خیرہاتنی میوانەکەیان کرد بہ تاییبەت پور

ھلیم وھک کوږی خوئی چوو ڊھستی له ملی کرد و
 میرزای ماچ کرد و میرزاش ڊھستی دایه ھلیمی ماچ کرد
 و خستیہ سہرسہری و بیږی خانیش زور بہ گہرمی بہ خیر
 ھاتنی لئ کردوو دواتر دایه ھلیم گوتی: ئہدی کوږم
 ئہحوالت دایک و باوکت باشن ان شاللہ، میرزاش سوپاسی
 دایه ھلیمی کرد و گوتی باش ڊھبن ان شا اللہ پور ھلیم:
 بہ خیربیی کوږم سہرچاوم، کوږم ئہمن ڊھچمہ ژوورہکھی
 خوم و ڊھچم شہو نوږان ڊھکہم میرزاش گوتی: برو دایه
 گیان خوا قبولی بکات، دایه ھلیم ژوورہکھی بہ جیہشت و
 بیږی خانیش ھندی یهک و دوو سیئی پر خواردنی بو
 کاک میرزا رازانڊوہ و ھہرچی ھہبوو لہسہر سینییہکھی
 دانابوو و سینیان لہبہر ڊھم کاک میرزا دانا و فہرموویان
 لئکرد تا ڊھست بہ نان خواردن بکات، بہ شہرمیکی
 کچانہوہ گوتی کاک میرزا بم بوورہ لہ کہموو
 کورتیہکانمان، میرزا گوتی ڊھستت خوشی بیږی خان
 ماندووم کردی، میرزا ڊھستی بہ نان خواردن کرد تا تیر و
 پږی خوارد ڊھستی کتسایہوہ و شوکرانہ بژیږی خوی
 کرد و بیږی خان ھاتہ ژوورہوہ و سینییہکھی لادا میرزا
 گوتی: ڊھستہکانت خوش بیت، (بیږی خان) خواردنیکی
 گہلیک چاک بوو، بیږی خان و غہفوور: نوشی گیانت بی

برا ئهوجا بیری خان سهرو چایهکی بو هینان بونی چایهکه دیوهخانهکهی پر کردبوو، بونی میسک و گولهباغ و دارچین پیایوی سهر مهست دهکرد ههر دووکیان به ئیشتیهاوه چایهکهیان فر دهکرد و چاکهیان خواردهوه.

غفور: برام میرزا ئهه تاقم و فیشهک دانه له خوت ناکه یتهوه؟! با بوتهه لگرم. میرزا تاقم و فیشهک دانهکهی له خوی کردهوه و دایه دهستی غفوری.

غفور چهک و تاقمهکهی له گهله خوی برده دهرهوه و شاردیوهوه و پاش ماوهیهکه غهفوور هاته ژوورهوه، ئهوجا له گهله میرزا کهوتنه قسهکردن میرزا گوتی: غفور برام ئهه دهرگایهی باش پیوهده با کهس نهیهته ژوورهوه ههندیك قسهه ههن..

غفور گوتی: خهمت نه بیته ئیتر کهس نایهته ژوورهوه تا بانگیان نه کهم، میرزا به ئاسوودهی دهستی به قسان کرد و غهه به رووخساریهوه دیاربوو به سه رهاتی باوکی به وردی گیرایهوه که چون باپیر ئاغا له سهه زهوی و زاری خویان به ناههق باوکی کوشتوو له کاتی جوتکردندا کاتیک میرزا نانی نیوه روی بو باوکی بر دووه دیویهتی چون باوکی له ناو خاک و خول له خوینی خوی گهوزیوه چاوهکانی باوکی ههر به کراوهیی ماپوونهوه وهک ئهوهی

بیه‌ویت بلیت میرزا کورم به ناهق کوژرام له‌سەر مال و
 ئاوی خۆم دەبی تۆلەم بکه‌یتەوه، چاوه‌کانی مام رەشید
 سکالایان لیدەباری بەرەمبەر بە باپیر ئاغای زالم و زۆر
 دار. کاتی میرزا قسه‌کانی دەگیرایه‌وه فرمیسک بە چاوه‌کانی
 دا دهاتنه خواره‌وه و دەستی بو گیرفانی برد و دەسته
 سەرکه‌ی هینادهری و چاوه‌کانی پین دەس‌پیه‌وه، غفور بە
 گیرانه‌وه‌ی بەسەر هاته‌که‌ی مام رەشیدی باوکی میرزا
 کاریگەر بوو و خەم و خەفەت بە رووخساریه‌وه دیار بوو،
 رووخساری سوور هەلگه‌راو مووه‌کانی دەستی گرژبوون
 و دەماره‌کانی ئەستوربوون و چاوه‌کانی سوور هەلگه‌ران
 و فرمیسک بە چاوه‌کانی داهااتنه خواره‌وه و قورگی گیرا
 بوو بە‌حال قسه‌ی بو دەکرا مالی غفور له شار دەژیان
 ئاگیان له بەسەر هاتی باوکی میرزا نه‌بوو بە‌لام ئەوان کۆنه
 هاوسی بوون له میژ سال بوو یه‌کتریان دەناسی بە‌لام
 له‌میژبوو یه‌کتریان نه‌دیوو، هاو‌پیه‌تی میرزا و غفور
 له‌وه‌وه دەستی پیکردبوو، که کاتی خۆی باوکی غفور
 وه‌ستای مسگه‌ری و خمچی بوو، هه‌موو شتیکی له‌ مس
 دروست ده‌کرد و قوماشی له‌ خم ده‌گرت و له‌ گونده‌کان
 ده‌گه‌را بو بژیوی ژیا‌نی مال و مندالی، رەحیمی باوکی
 غفور پیاویکی ده‌وله‌مەند و پولدار بوو له‌چاو خه‌لکی تر

چونکه وهستا رهحیم لهشار خاوهنی خانووی قور بوو مال و حالیکه باشی ههبوو و منالهکانی ناردبووه بهر خویندن، که هاوین دادههات باوکی غهفور، غفوری کوری لهگهله خوی دهگیرا و ههموو سالیک دههاتنه مالی میرزا و لهمالی مام رهشید دهحهسانهوه به مانگ و دوو مانگ چونکه مام رهشید و وهستا رهحیم زور یهکتریان خوشدهویست ناموس نهبی چیتریان لیک چاونهبوو، بویه وهستا رهحیم مالی مام رهشیدی به مالی خویان دادهنا و وهک ئهوهی له مالی خویان بی وا ههلسووکهوتی دهکرد، ئهوه بووه هوی ئهوهی میرزا و غفوریش ئه وهاورپی یهتیهیان له باوکیان بو مابوو و ئهوانیش بوونه هاورپی گیانی به گیانی یهکتیری غفور گوتی: میرزا برام ئیستا تو بهتهمای چیت؟! بهتهمای توله کردنهوه هاتوویته شاری و دتهوی باپیر ئاغا بکوژی؟!

میرزاش سهری بهرزکردهوه و تهماشایهکی ناو چاوی غفوری کرد و زور به رقهوه گوتی: بهلی دمهوی ئهه سهگه بتوپینم چونکه به ناهق و له هیچ و خورای باوکی منی کوشتوو. غفور سهری داخست و گوتی: ئه و پیاوه باپیر ئاغا شهو ورپوژ دهوری به پاسهوانه بی ویزدانهکانی گیراوه و پاسهوانی دهکن چولهکه ناتوانی بهسهر مالیاندا

بفریٽ بهری دهنه وه پیاویکی دیاره خاوهن هیز
ودهسه لاته تهنانهت حکومه تیش لایه نگیری ئه وه دهکات
ئه گهر ناحه قیه کیش بکات.

میرزا گوتی: غه فوور چییه؟ ده مترسینی واده زانی خوا
دروستی نه کردیه ئه ویش وهک ئیمه گوشت و خوینه و
ده مرئ و ئه و زالمهش ده بیٽ به دهستی من بمریت!

دواتر وهک خوٽ ده لیی حکومه تیش له گهل ئه وه که وایه
سکالای خوٽ بو لای کئ بیه م کهس وه لامان ناداته وه، خوٽ
به دهستی خوٽ تو له ی باوکمانی لی ده که مه وه، ده بیٽ له
خوینی خوئی بگه وزینم ئه گهر هزار پیاو له چوارده وری
بیٽ...!

غفوور: نا کاک میرزا برام مه به ستم ئه وه نییه تو
بترسینم ده زانم تو که سیکی ترسنوک نیت به لام ئه وه
پوونکرده وه بوو بو تو.

میرزا گوتی: من ئه مانه هه مووی ده زانم به لام تو له ی
خوین خوینه ده بیٽ بکوژ بکوژریته وه...!!

غفوور: راسته کاک میرزا ده بیٽ بکوژ بکوژریته وه،
ده ته ویت چی بکهین و له کوپوه ده ست پئ بکهین؟

میرزا سه یریکی ناوچاوی غه فوری کرد و گوتی پیویسیم
به هاوکاری تو هه یه یارمه تیم ده دهیت؟

غفوور بئ دوودلی گوتی: ئەوہ قسە یە برام؟ ئە ی چۆن
 ھاوکاریت ناکەم ئەوہ ی کوژراوہ باوکی تو یە بەلام مامی
 منیشە دواتر مام رەشید بە ناھەق کوژراوہ چونکە
 بەرھەمت بئ لەگەل باوکم زۆر یەکتریان خۆش دەویست.
 میرزا گو یی لئ بوو غفوور گوتی رەھمەتی بۆ باوکی
 ناردا!

میرزا سەری بەرز کردەوہ و تەماشایەکی غفووری کرد
 و گوتی:

بۆ وەستا رەحیم وەفاتی کردوہ؟
 غفوور: بەلئ بەر رەھمەتی خوا کەوتووہ و کوچی
 دوایی کردوہ.

میرزا زۆری سوو لئ بووہ و گوتی خوا لئی خۆش بیئت
 انشاءاللہ جیگای بەھەشتە بەراستی بەداخوہ بۆ وەستا
 رەحیم پیاویکی چاک و ئیماندار بوو و زۆر ھاوکاری
 خەلکی ھەژاری دەکرد، پیاویکی حەق و سەر راست بوو
 خوا لئی خۆشبەیت و تەمەن در یژ ی بۆ ئیوہ جئ
 ھیشتبەیت.....

غفوور: سپاس برام لەگەل ئیوہش

غفور پووی له میرزا کرد و گوتی: کاکه من ئیستا چی بکه‌م؟ چوون یارمه‌تیت بده‌م؟ هرچی ده‌ته‌ویت بیلی ده‌یخه‌مه سهر سهرم

میرزا گوتی: غفور برام ده‌مه‌ویت مالی باپیر ئاغام بو بدوژیته‌وه بزانه له‌کوئی یه و بزانه چهنده‌س له‌گه‌لی ده‌بن؟ پاسه‌وانه‌کانی ماله‌وه‌یانی بای چهنده‌ن؟ دوایی ده‌مه‌ویت بزانه باپیر ئاغا له‌گه‌ل کی داده‌نیشیت و هاتوچوی کی ده‌کات و زیاتر له‌کی ده‌چیته‌ پی‌شه‌وه کاتیک ده‌چیته‌ دهره‌وه؟ چهنده‌سه‌سی له‌گه‌له‌ و سیه‌ و متمانه‌ی به‌کام له‌ پاسه‌وانانه‌کانی له‌هه‌موان زیاتر باوهری پیده‌کات ده‌مه‌ویت ئه‌وه‌یان بناسم بزانه هیچم بو ده‌کریت جاری ئه‌وه‌نده‌ به‌سه. غفور گوتی: به‌سه‌رچاو کاک میرزا له‌ هه‌مووی پرسیارت بو ده‌که‌م یه‌ک یه‌ک چاودیریان ده‌که‌م، شه‌و زور دره‌نگی کرد له‌ نیوه‌شه‌و لای دابوو جگه‌ له‌ غفور و میرزا ئه‌وانی تر هه‌مووی خه‌وتبوون، میرزا و غفور سه‌ریکی هه‌وشه‌که‌یان دا و ئاسمانیکی سامال و جوان و رووناک بوو ئه‌ستیره‌کان دهره‌وشانه‌وه‌ و دیارکه‌وتبوون مانگ به‌دهره‌وه‌ بوو و پاک و بیگه‌رد خوی نیشان ده‌دا و هه‌وایه‌کی زور پاک و سازگاری هه‌بوو مروّف هه‌رچه‌ندی سه‌یری ده‌کرد پر به‌ سییه‌کان هه‌وای

هه‌لده‌مژی شه‌ویکی کش و مات ده‌نگی جریوه جریوی
چۆله‌کش نابیس‌تریت پاش که‌میک بی‌ده‌نگ بوون غفور
گوتی: میرزا برام تو بچوهره ژووری سه‌ری تایبه‌ت به
میوان هه‌موو شتیکی لییه برۆ بخه‌وه منیش ده‌چم ده‌خه‌وم
به‌یانی ئە‌گه‌ر خوا ته‌مه‌نی داین ته‌کبیری‌ک له‌و مه‌سه‌له‌یه
ده‌که‌ین، میرزا: زۆر باشه‌ برام

غفور به‌ پلیکانه‌کاندا چووه سه‌ره‌وه و میرزاش به‌دوایدا،
غفور پینمای‌ی کرد بو ژووره‌که و شه‌و و شادی کرد و
چووه خواره‌وه، میرزا چاویکی به‌ ژووره‌که‌دا گێ‌را
ژووره‌که زۆر جوان و سه‌رنج‌راکیش بوو دوو ته‌خته‌ی
خه‌وتن له‌ ژووره‌که‌دا بوو له‌گه‌ل دۆ‌لابی‌کی دوو ده‌رگای
شتومه‌ک له‌سه‌ر ته‌خته‌ی نووستنه‌که دۆ‌شه‌کی ئە‌ستوری
چندراو دانرا‌بوو له‌گه‌ل (سه‌رین) بالیفی جوان و پازاوه‌ی
به‌ده‌ست چندرا و له‌ دامینی دۆ‌شه‌که‌کان لی‌فه‌ی ئە‌ستوور و
پاک و بۆن خو‌ش هه‌بوون،

دیواری ژووره‌که هه‌مووی به‌ جاجم و مافور نه‌خشیندرا
بوو و مافوری ئە‌ستوور و جوان له‌ زه‌ویه‌که را‌خرا‌بوو
ریشدار بوو ته‌یری‌ک و گیانداریک له‌گه‌ل راوچی له‌سه‌ر ئە‌م
مافوره‌ نه‌خشه‌سازی بو‌ کرابوو، هه‌ر چه‌زت ده‌کرد
ته‌ماشای دار و دیواری ژووره‌که بکه‌یت و دیمه‌نیکی زۆر

جوان و سهرنج ږاکښی هه بوو هر که دههاتیته ژووره که دلت دهکرایه وه به لام هه وشه ی ماله که په نجره یه کی گه وره ی تیدابوو دهیروانییه هه وشه ی ماله که ، که دهرگات ده کرده وه بن هه یوانیکی گه وره و جوانی هه بوو له بن هه یوانه که چه ندین گوزه گولی ږهنگا و ږهنگ هه بوون، هر له بن هه یوانه که گوزه یه کی جوانی ئاو خوار دنه وه هه بوو که سینیه کی فافونی له سهر دانرابوو و په رداخیکی ستیلی جوانی له سهر دانرابوو ده وروو بهری کویه که به په لکی سه وز و گیای جوان ږازابوو له گهل جوره گولیک پیی دهوتری (غه زه روک)

ئینجا میرزا خو ی داکه ند و کراس و بیجامه ی خاوه ن مالی که له ناو دولا به که دابوو له بهر کردوو چوه سه ر جیگا که هه ردوو چاوه کانی لیکنه ، یه کسه ر خه وی لیکه وت، چونکه به ږوژ زور ماندوو ببوو، ږوژه ږیگایه ک له سه ر پشته ئه سپه که ی ببوو، شه ویش درهنگ نووست، چونکه له گهل غه فوور هر گفتوو گویان بوو، هه موو ئه وقسانه یان کرد که چه ندین سالبوو یه کتریان نه دیوو، له سه وروو هه موشیانه وه کوژرانی مام ږه شیدی باوکی میرزا!!!

(۳)

رهزا چەند ھەنگاویک لە پشتی جاسم بوو، ئەسپەکەى
ئەو ھەندە سپى بوو دەتگوت لە بەفر دروست کراو، بە
نوقتە یەکیش خالیکی تیدا نەبوو ئەسپىکی زۆر بەھیز بوو،
رهزا سەریکی دەوروبەرى خۆى کرد لە کاتى رۆشتندا
جاسمیش بە دوايەو بە ھەمان شىوہ لەسەر پشتى
ئەسپىک بوو ئەویش زۆر بەھەستەوہ لە دەوروبەرى خۆى
دەروانى دونیا بۆنى خاکىکی زۆر خوښى لى دەھات ھەر
ئارەزووت دەکرد بۆنى تەپرى ئەم خاکە بکەیت.

رهزا: جاسم

جاسم: بەرى کاک رهزا

رهزا: ھەست بەبۆنە ئەم خاکە دەکەى ئەو ھەندە بۆنى
خۆشە بۆنىکە وەک بلىنى بەحرۆ ئاو ئاويتهى يەکتەر بوون بە
بۆنە خۆشەکەى پياو سەرسام دەکات

جاسم: بهرئ راست دهكهی كاك رهزا. جاسم به
 دريژايی دانه رۆژيک رۆيشتون، لای نيوهرويه خوړ له
 ئاسمان بهرز بوتهوه ئسمانهكهی ئهوهنده شين و جوان و
 بريسكه داره دهليی زيوه كه م كه م بهفرهكان لهسهر زهوی
 دهتوانهوه و جوگهلهی باريك باريکی ئاو دروست ببوو و
 پونی ئاوی ناو جوگهلهكه دهتگوچاوی قرژاله به م
 سهرمایهش مروث ههر چهزیده کرد كه ميکی لی بخواتهوه،
 لای نيوهرويه رهزا پيش ئهوهی چوبیته ناو گوندهكه
 توشی كابرايهکی ريپوار هات و رهزا: ماندوو نهبی كاکي
 ريپوار

كابرای ريپوار: خۆتان ماندوو نهبن براكانم

رهزا: پیدهچی تو خهلكی ئه م دييه بی..

كاکي ريپوار: بهلی من خهلكی ئه م دييه م

رهزا: باشه دهكری پیمان بلیی مالی مام حمه غهريب

كامهيه ؟

كاکي ريپوار به زهردهخهنهوه گوتی: به مرجیك

نیشانتان ددهم...

رهزا: فهرموو برام مه رجه كه چييه ؟

كاکي ريپوار: دهبی نيوهرو میوانی برای خۆتان بن ئه و

كات نیشانتان ددهم دهليم مالی حمه غريب كامهيه

رهزا و جاسم گوتیان باشه به لام ده بین به ئه رک
به سه رتانه وه

کاکي رييوار: قسه ی وا مه کهن برام من له به يانییه وه
چاوه ریم میوانیکی وهک ئیوه م به نسیب بیّت یاخوا به خیر
بین مالمان ئاوه دان ده بیته وه مالّ به میوانه وه جوانه خوا
به ره که تی ده خاتی کابرای ریوار له خوشی میوانه کان
دهمی به یه که نه ده که وته وه و له جی خوئی ناحه جمی
دهستی به سینگى دها و دهیگوت: فه رمون فه رمون
گه وره تان کردم له خزمه تتاندام کاکي رييوار به
خوشحالییه وه له پیشیان ده رویشت پرساری لی کردن
دهیگوت کوری چواره سالیه له رویشتندا کاکي رييوار
ته منی سه رو هفتا سالیه به لامپیاویکی که ته یی بالا به رز و
دهست په نجه گه وره و جووته برۆیه کی رهش و ئه ستوری
هه بوو ریش و سمیلکی سپی وهک خوری هه بوو و جوت
چاویکی رهش رهش برۆیه کانی هه دووک بریسکه یان لی
دههات رهزا و جاسم سهیری یه کتریان ده کرد و پی
ده که نین ورده ورده زه رده خه نه یان بویه که ده کرد کاکي
رييوار ناوه ناو ئاوریکی ده دایه وه و زه رده خه نه یه کی
ده خسته سه ر لیوان و دهیگوت یاخوا به خیرین کاتی
گه یاشنه وه مالّه وه له بهر ده رگای هه وشه کابرا دوو

ئەسەكەى لى وەرگرتن و بانگى كورهكەى كرده گوتى
كوپم خيىرا وەرە ميوانمان هەيه كورهكە يەكسەر بەرەو
باوكى هات و بەخيىرھاتنى رەزا و جاسمى كرد بە رويەكى
خۆشەوہ پيشوازى لى كردن

كاكى ريىوار بە پەلە بە گوئى كورهكەى چرپاند كە بروا
ئەسپەكان دا بمەزرىنى و ئاو و ئاليكيان بداتى

كورهكە: بەسەرچاو بابە ھەر ئيستا

رەزا و جاسم و خاوەن مال چونە ديوہخانەكە دانىشتن
و خاوەن مال دووبارە بەخيىرھاتنى كردن و گوتى
گەورەتان كردين و ياخوا بەخيىر بين سەر چاوم، رەزا و
جاسم وەلاميان دايەوہ: خوا ليتان رازى بيت و چاوت
خۆش بيت كورهكە ھاتە ژوورى مەسینەيەكى ئاوى گەرم و
تەشت و خاولى و سابونى بۆن خۆشى ھيئا لە بەردەم
رەزا و جاسم دايئا و يەك بە يەك دەست و چاويان
شوشت و بۆنى خۆشى سابونەكە بە ھورەكەدا بلاو بۆوہ
و ژوورەكەى پر كرد ئينجا كورتيكى تر لەو بچوكتەر ھاتە
ژورەوہو بەخيىرھاتنى كردن و سفريەكى جوانى گەورەى
راخست لەگەل براكەى تىرى بە يەك و دوو سفريان
رازاندەوہ و نەتدەزاني سەيرى بەكى گوشتى كەرويشك
گوشتى كەلەشپير بە ئاوى خۆى پلاو ساوار و قەرەخەرمان

و ساوهر به هه‌رشته ته‌په‌ساس و جوړه سه‌وزه‌وات و له‌سه‌ر سفره‌که شه‌ربه‌تی سرکه‌ی خو‌مانه، له هه‌نار دروست کرابوو، خاوه‌ن مال فه‌رمووی له میوانه‌کان کرد و زوړ خو‌شحال دیاربوو، هه‌ر له جیگه‌ی خو‌ی ده‌جولا و ئه‌و هه‌ممو جولانه له خو‌شی هاتنی میوانه‌کان بوو.

ئینجا په‌زا و جاسم هاتنه پی‌ش و ناوی خودایان لی هی‌نا و ده‌ستیان کرد به نان خواردن، په‌زا گوتی: یاخو ده‌ستان خو‌ش بی‌ت و ده‌ستی کابانی مال نه‌پزی ده‌لی‌ی ده‌تانزانی ئه‌مرو میوانتان دیت ئه‌و هه‌موو خواردنه ئاماده‌کراوه، ئینجا خاوه‌ن مال گوتی: دوینی شه‌و له راو بووم دوو که‌رویشکی گه‌وره‌م راو‌کردووه به خیزانه‌که‌م وت بو به‌یانی میوانمان دیت بو‌مان ئاماده بکه، پی‌ریژنه‌که‌م گوتی به‌چاوان و به‌یانی له‌گه‌ل که‌له‌شیره‌که بو‌تان ئاماده ده‌که‌م، وتی انشاءالله میوانمان دیت، منیش گوتم انشاءالله، بو‌یه له به‌یانی‌ه‌وه هاتومه‌ته ده‌روه گوتم میوانیک ببینم و بیهنمه‌وه ماله‌وه، وه‌کاتیک چاوم به ئیوه که‌وت له خو‌شیان ده‌مم بو لی‌ک نه‌ده‌کراوه و زوړ خو‌شحال بووم، پی‌ش ئه‌وه‌ی ئیوه ببینم دل‌م زوړ ته‌نگ بوو، گوتم تازه دره‌نگی کرد ئیتر که‌س نایه‌ت بو‌یه که چاوم به ئیوه که‌وت که‌شامه‌وه،

کوره یاخوا به خیر بین خزمینه.

رہزا و جاسم: خوا بہرہ کہ تدارتان بکات انشاء اللہ تو له
چاکہ ی خوۓ قہت نانی کہم ناخوی انشاء اللہ.

خاوهن مال: انشاء اللہ

خاوهن مال فہرمووی لی کردین و ہرنہ پیش ہہموو
دہستیان بہ ناخواردن کرد و بہ بی دہنگی نانیان دہخوارد
و تہنہا دہنگی کہ وچک و قاپہکان دہہات، لہ گہل فرہ فری
چہ لاوی کہ لہ شیرہ کہ، بی دہنگی بالی بہ سہر دیوہ خانہ کہ دا
کیشابوو و رہزا و جاسم زوریان برسی بوو، چونکہ دانہ
رؤژیک لہ سہر پستی ئہ سپا بوون تیر و پریان خوارد و
دہستیان کیشایہوہ و لہ سہر خوانہ کہ شوکرانہ بژیری
خوایان دہکرد و رہزا گوتی: خوا بہرہ کہت بخاتہ مالتانہوہ
مامہ گیان و جاسمیش ہہروہا وتی خوا بہرہ کہت بخاتہ
مالتانہوہ خاوهن مال گوتی: نوشی گیانتان بیت یاخوا
بہ خیر بین.

کورہکان سفرہ کہیان کوکردهوہ و لہ ژورہ کہ بردیانہ
دہروہ، دواتر لہ سہر سینی زہردی لہ نہخش دروستکراو
تاقمہ چایان ہینا ژورہوہ بوونی خوۓ ہہموو
دیوہ خانہ کہی پر کرد، دواي چاخواردنہوہ رہزا گوتی:

مامه گیان مه رجه که ی تۆمان جی به جی کرد و تۆش مالی
مام حه مه غه ریبمان پی بلی.

دونیا زۆر سارد بوو هور سه ری له زهوی نابوو و
زۆر تاریک بوو بروسکه دهیگرماند و هه موان له بهر ده می
ئاگردانه که دا دانیشتبوون باران نمه نمه دهستی پی کرد،
چۆله که کان بو هیلاننه کانی خۆیان ده گه پانه وه و مه له کان له
ئاسمان بوون و جریوه جریویان له ئاسمان ده بیسترا
به هۆی زۆری هه وره وه و تاریکی ئاسمان نه ده بینران ته نها
دهنگیان ده بیسترا، بارانه که زیادی کرد و ده تگوت ئاوی
هه موو ده ریا وزه ریاکان چۆته ئاسمان و سه ره ولیژ دیته وه
خوار بارانیک بوو شیوه ی نه بوو، خاوه ن مال خیرا خیرا
دار و شتی ده هینا و له سوپا دارینه که ی ده کرد و سوپا
دارینه که گه رمی به هه موو لایه کدا بلاو کرده وه به هۆی
ره شه بای تونده وه دوو که له که له هه موو سه ربانی گونده که
ده بینرا، بارانه که زۆر زیادی کرد و جوگه له ی به خوور
دروست ببوو، ده چووه خواره وه ده رژانه ناو پوباره کان و
ئاوی پوباره کان زیادی ده کرد، پوباره کانیش ده رژانه ناو
زییه کان و ئاوی زییه کان زۆر زیادی ده کرد و ده چووه ناو
ده ریا، دهنگی خۆشی لیژمه ی باران و ته پ ته په ی
سه ربانه کان خوړه خوړی سولاوکه ی ماله کان دهنگیکی

خۆشى دروست كوردبوو، ههروهك مۆسيقا چهزت دهكرد
گوڤى لى بگريت، له زۆربهى سهربانى گوندهكان پياوهكان
باگوردانيان دهگيڤا بۆ ئهوهى مالهكانيان دلۆپه نهكات.
گورگهكان، رڤويهكان، چهقهلهكان تهنانهت ورچهكانيش
همموويان خويان له كولانهكانيان نابوو و نهدههاتنه
دهروهه، ناوه ناوه دهنگى ههوره بروسكه گوڤى بهنيادهمى
كهڤ دهكرد، ئهوانهى له دييوهخانهكه بوون همموويان لاقيان
راكيڤشابوو و ههستييان له باران و بروسكه راگرتبوو
ورتهيان لهدهم نهدههاته دهر چاوهڤروانى ئهوهبوون كهى
بارانهكه لىي بكاتهوه يان كه م بيڤتهوه.

لهوكاتهدا كورپه بچوكى مال هاته ژورهوه و تكريى پڤر له
شيري كولوى هيناژورهوه و بۆنى شيري كولاو يهكجار
خۆشبوو، به دهستىك سينييهكى پڤر له پهرداغى بهدهستهوه
بوو و ئامادهبووان به بينينى ئه م تكريه شيره كولاووهوه
خويان كۆكردهوه و لاقى خويان ههلكيشا و كورپهكه سهرو
پهرداغىك شيري پيدان و ههنديك ههنگوينى بۆ له شيرهكه
كردن و ههنگوينهكه له شيرهكه توايهوه و بۆن وتاميكى
زۆر خۆشى به شيره كولاووهكه بهخشى و ههر تامهزرۆ
بوون شيرهكهيان بخۆن. دواى شيرخواردنهكه رها هاته
دهنگ و گوتى:

پيويسته بهيتاره که ببينين و له گه‌ل خومان بيبهين و بگه‌پيینه‌وه، له به‌رئه‌وه‌ی دوو نه‌خوشی په‌ريشانمان هه‌یه، خانه‌خويیه‌که به‌دوای به‌یتاری گونده‌که‌ی نارد، کاتيک بهی‌تاره‌که هات، په‌زا پووداوه‌که‌ی بو گيپرايه‌وه، له به‌ر ئه‌و پياوهرتی و گه‌وره‌ییه‌ی له‌گه‌ل مام کويخايان کردبوو، به‌یتاره‌که برياريدا راسته‌وخو و بی دواکه‌وتن له‌گه‌ليان بکه‌ويته‌ری، به‌وشيويه‌ په‌زا و جاسم خويان کوکرده‌وه و مالئاواييان له‌ خانه‌وخيیه‌که‌يان کرد، له‌گه‌ل به‌یتاره‌که که‌وتنه‌ری.

(۴)

کاتیک روژ هه لات و زهوی پوناک بووه تاریکی نه ما و رووناکی له په نجه ره ی ژووره که ی میرزای دها و میرازا که و ته جوله له خه و هلسا و چاویکی به دهور و به ره که پیدا گیرا و ههستا جله کانی له بهر کرد و که و ته جوله هه ره له سه ر پلیکانه کاندایه ک دوو جار بانگی کاک غه فووری کرد، غه فوور هاته دهنگ به لی کاک میرزا هه ستای له خه و ئه وه هاتم، غه فوور به سه ر پلیکانه کاندایه سه ر که و ته به یانی باشی له میرزا کرد و دهستی گرت و گووتی: برام باش خه و تی خو جیگه که ت خراپ نه بوو میرزا گووتی نا زور باش بوو تا ئیستا خه و ت بووم، غه فوور گووتی کاک میرزا نان ئاماده یه فه رموو با بچین نان بخوین، میرزا گووتی پاش نان خواردن ده چینه ده ره وه کاک غه فور، غه فور باشه ده چین، هه ردووکیان به پلیکانه کان هاتنه خواری چون بو

ژووری نان خواردن، دایکی غه فور له گه ل خوشکی غه فور له وی بوون میرزا به یانی باشی لی کردن ئه وانیش به روویه کی خو ش وه لامیان دایه وه سفره ی نان خواردن رازابو وه له په نیری کوردی، گو یز، هه نگوین، هه نگوینی کو یستانه کان له که شک و رو ن، سفره یه کی جوان، خوشکی غه فور ئه ستوکی گه رمی دروست کرد بو وه هه موان به بی دهنگی نانیان ده خوارد بی دهنگی بالی به سه ر ژوره که کیشابوو ته نها دهنگی که وچک و ژیر پیاله و پیاله دههات غه فوور و میرزا تیر و پریان نان خوارد شوکرانه بژیریان کرد و سوو پاسی خویان کرد، پاشان هه ردو وکیان جووت چونه ژوره که یان و به دوا ی ئه وان دایکیان ههات هه ردو وکیان له بهری هه ستانه وه به ریزه وه تا ئه و دانیشت، دایکی غه فور ژنیکی تا بلیی له سه ر خو یه روو خو ش و ده م به پیکه نینه، وتی: میرزا کورم بو نیوه رو حه ز به چیده که ی تا ئاماده ی بکه ین میرزا سوور هه رگه راو وتی: دایه گیان پیویست به ئه زیت ناکات هه ر له به رد نه رم تر بیت من ده یخوم، دایکی غه فور وتی که واته به دلی خوم خوارد نیکی خو ش ئاماده ده که م. غه فور ووتی: دایکه ئیمه که میک ده چینه ده ره وه پیش نیوه رو دینه وه، دایکی غه فور وتی به خیر چن خوا ئاگادارتان بیت ئاگاداری خو تان بن،

غەفور و میرزا لە دەرگای حەوشە هاتنە دەرەو و بەرەو ناو شار بەرئ کەوتن لە ریگا دوو بە دوو قسەیان دەکرد و باسی باپیر ئاغا و مارف ئاگیان دەکرد لەوسەری بازارەکه تا ئەوسەری بازارەکه پیاسەیان دەکرد تا هەردووکیان ماندوو بوون چوونە چای خانەیکە غەفوور داوای دوو چای کرد شاگردی چاخانەکه دووچای بوو هینان و لە بەردەمیانی دا ناو وتی: نۆشی گینتان یت، غەفور وتی دەست خۆش برالە،

میرزا روی لە غەفور کرد و ووتی برام خۆ تۆ باپیر ئاغات دەناسی، غەفوریش ووتی کەس هەیه لەم شارە ئەم دوو سەگە نە ناسیت، رۆژ تا ئیوارە لە م شارە دەسوریتەو ئەمە بە دلی نەبیت دارکاری دەکات و پیاوەکانی وەک سەگی هار تیی بەر دەبن، غەفور وتی: بوو دیتە ناو بازاریش دەسوریتەو؟! میرزا وتی: ئەی چۆن بوو لە مال دادەکەسی؟! بەردەوام لەم چای خانە بوو ئەو چای خانە دەگەرئ بچیتە هەر چای خانەیکە هەر کەسیک لە بەری هەلنەستی بە ئیشارەتیک پیاوەکانی دارکاری دەکەن و دەری دەکەنە دەرئ لە بەرچاوی خەلک سوکی دەکەن و دەری دەکەنە دەرەو تەنانەت بوو کەسی غەریبیش وانە

ئەو ھېچ ئەو كەسانەى كە دەيان ناسن دەبىج بە ملكەچى
لە بەرى ھەستەنەوہ

ميرازا وتى بۆ ديارە لەم شارە دا ياسا نىيە كەس بە
كەس نىيە غەفورى برام؟! غەفور وتى ئەوانە كەسانى
دەولەمەندن دەست رۆيشىتوى ئەم مىلەتەن ئەوانە پياوى
دەلەت بە پارە رازى دەكەن ئەگەر بچىتە لای دادوهرىش
سكالا بکەيت، ھەر ئەوان لە سەر حەقن، ھەموويان يەكن
ھەزار و يەك شت دەھينەوہ بۆ ئەوہى ناحەق بکەن حەق.

ميرزا وتتى غەفورى برام ئەى بۆ خەلك قىبولى دەكەن
!!! ئەى ئەوانىش مرؤف نىن؟ خۆ لە دار و ئاسن دروست
نەبوون با ھەر ئاغا و پارە دار و دەولەمەند بىت ئەمانەش
گۆشت خويىن گۆشت و خويىن بە نووكى خەنجەر ورگيان
دئىيە گۆر، غەفور وتى ميرزا گيان خەلك دەستى بە كلاوى
خوى گرتوہ با نەى بات ميرزا وتى لۆ ناحەقى كەس نابى
دەست بە كلاوى خوى بگريت لەم قسانە بوون باؤير ئاغا
و پياوہكانى بە بەردەم چاخانەكان دا ھاتن غەفور وتى:
ميرزا! ميرزا! ئەمە باپير ئاغا و پياوہكانيەتى بەپەلە غەفور
پارەى چاكانى داو لە چاخانەكە ھاتنە دەروہ دوا بە دواى
ئەوان دەرويشتن غەفور وتى: ئەوہى دەشەلىت ئەوہ

چاوه‌کشی کویره میرزا وتی: بریا هردوو چاوی کویر
 بوايه میرزا ووتی: غفور مالی باپیر ئاغا پی دهزانی؟!
 غفور وتی: جا کی هه‌یه له م شاره مالی ئه و پی
 نه‌زانیت ئه و خانوه‌کی گه‌وره‌ی له ناوه‌راستی شار هه‌یه،
 وه‌ک به‌فری سپی وایه خانوه‌که له به‌رده شاخی سپی
 دروست کراوه کۆش‌کیکی گه‌وره و رازاوه‌ی هه‌یه،
 هه‌رچوارده‌وری به دیواری به‌رزه و ته‌لبه‌ند کراوه،
 هه‌رچوار ده‌وری حه‌دیقه‌یه و جوهره‌ها داری میوه‌ی لییه
 باپیر ئاغا سی ژنی هه‌یه به‌لام مندالی ناییت ئه‌وانه‌ی ده‌چنه
 مالی باپیر ئاغا سه‌ریان ده‌سورمی ده‌لین نازانیت سه‌یری
 چی بکه‌یت هه‌رچی دلت بیخوازی له‌ویه‌یه ده‌لین
 خانوه‌که‌ی له ژوره‌وه سی دیوه‌خانی هه‌یه دیوه‌خانیکیان له
 هه‌مویان گه‌وره‌تره تایبه‌ته به میوان له‌م قسانه بوون دوا
 به دوا‌ی باپیر ئاغا و پیاوه‌کانی ده‌روشتن شار قه‌له‌بالغ بوو
 هه‌ستیان به‌وه نه‌ده‌کرد که به دوا‌یاوه‌ن کاتیک که نزیک
 بوونه‌وه له مالی باپیر ئاغا دت وت کی‌وه له به‌رزیان
 غفور ده‌ستی لۆ مالی باپیر ئاغا دریژ کرد وتی میرزا برام
 ئه‌وه مالی باپیر ئاغایه میرزا که سه‌ری بلند کرد هه‌موو
 به‌رده‌رگای مالیان پاسه‌وان بوو له جه‌ربه‌زه و پیاو کۆژ
 ده‌چوون باپیر ئاغا گه‌یشه‌وه به‌رده‌م مالی خۆیان چوه

حه وشه كه و ون بوو، غه فور وتتی: میرزا برام شته كت پی
 ده لیم به قسه م بکه میرزا گووتی به سه ر چاو غه فور وتی
 کاته ک به به رده م پاسه وانه کان رویشترین سه لامیان لی بکه
 میرزا وتی بو غه فور وتی تو سلایان لی بکه گه شته
 به رده م مالی باپیر ئاغا و سلایان له پاسه وانه کان کرد
 پاش چهن هه نگاویک که لیان دور که وتنه وه غه فور وتی
 نه وانه هه ر که سیک به به رده میان دا بروات سلایان لی
 نه کات هه ر بو خوشی ته قه ی لی ده که ن زور جار خه لکیان
 بریندار کرده هه ر بو خوشی که سیک نییه لیان
 بیچیتته وه بلی نه وه موو زرم و هوره چیه ؟ چونکه
 هه مووان ده زانن به رده م مالی باپیر ئاغایه حوکه مه ت و
 ده سه لات دارانیش چاو پوشیان لی ده که ن به لی ته قه ده که ن
 ته قه له ژن له سه گ له پشیله له هه موو شت ده که ن
 ته نانه ت ته قه له ئاسمانش و خوداش ده که ن نه مانه زور بی
 ناموسن زور میرزا وتی: غه فوری برام ئاوا بویان ناچیتته
 سه ر روژیک دیت نه م خاک خوله یان له توره گه ده که م و
 نه م کوشکه یان به سه ر دا ده روخینم تو هیشتا توره ی
 خه لکت نه بینیوه برام غه فور روژیک دیت نه م میلله ته
 نووستوه و داماو به رق و توره ی دیتته سه ر نه م ئاغاو دار
 ده سه ته که ی ته فر و تونایان ده که نن هه زاران له وانه به

دەسەلات تر و دەست رۆيشتوو تر لە بەر رقی تورەى
 جەماوەر لەناوچوون و تەفرو توونا بوون مێژووش زۆر بە
 پىسى باسیان دەکات ئەوانە ناویان دەچیتە زبلدانى مێژوو
 نەوہ لە دواى نەوہ بە پىسى باسیان دەکات غەفور وتى:
 راستە برام ھەتا رۆژى خۆيان دىت لەم قسانە بوون بەرەو
 مالەوہ چوونەوہ کاتى نيوەرۆ لە دەرگای ھەوشەيان دا
 خوشکى غەفور دەرگای لىيان کردەوہ و بەخىر ھاتنەوہيانى
 لىيان کرد ئەوانىش سلاويان لى کرد غەفوور وتى: خوشکم
 بوئى شيوەکى زۆر خۆش دىت لەم مالە خوشکى غەفور
 وتى راستە کاکە شيوئىكى خۆشمان لىناوہ لە گەل دايکم
 انشاللا ب دلتان دەبىت غەفوور وتى: خوشکم شيوئىک
 ئەتوو لىى نىت دەبى چ شيوئىک بىت خاستەن دەست
 پەنجەى دايکى تىدا بىت غەفوور و ميرزا ھاتنە ژوورەوہو
 دەستى دايکيان ماچ کرد و بەخىر ھاتنەوہيانى کرد.

لە ژووى نان خواردنەکە دانىشتين و خوشکى غەفور
 سەفرەکەى رازاندبووہ نەت دەزانى سەيرى چى بکەى
 شيوەکە کەفتەى کوردەوارى بوو کولەکەى زەرد و
 تەماتەى خۆمانە بە گۆشتى بەرخ بوئىكى تايبەتى ھەبوو
 ھەر بە بوئەکەى تىرت دەخوارد. دايە ھەليم دايکى غەفور
 ھات و لەلای سەرەوہ دانىشت و غەفور و ميرزا لە

خواره‌وه دانیشتن و بیّری خوشکی غه‌فوریش له خوار
 ئه‌وانه دانیشتن، دایه‌ه‌لیم وتی کورم بسمیلا بکه‌ن
 بفهرمون میرزا و غه‌فور هاتنه‌سه‌ر سفره‌ی نان خواردنه‌که
 و ده‌ستیان به‌نان خواردن کرد شیوه‌که‌ئه‌وه‌نه به‌تام
 به‌له‌زته بوو هه‌موان به‌بیده‌نگی نانیان ده‌خوارد ته‌نیا
 ده‌نگی قاپ و که‌وچک ده‌هات پاش ئه‌وه‌ی تیّر و پریان
 خوارد ده‌ستیان کیشایه‌وه و شوکرانه‌بژیّری خویان کرد
 میرزا و غه‌فوور وتیان: ده‌ستان خو‌ش بیّت، میرزا و
 غه‌فوور دایه‌ه‌لیم چوون بوّ دیوه‌خانه‌که و بیّری
 خوشکی غه‌فوور چای بوّ هیّتان بوّنی چایه‌که له
 دیوه‌خانه‌که بلاو بوو بوّوه‌سه‌ر و چایه‌کیان خوارد میرزا
 ووتی: کاک غه‌فور من ده‌چم بوّ سه‌ره‌وه که‌میّک پشو
 ده‌دهم غه‌فوور وتی: فه‌رموو کاک میرزا فه‌رموو برام میرزا
 به‌سه‌ر پلیکانه‌کان سه‌رکه‌وت چوه ژوره‌که‌ی سه‌ره‌وه
 له‌سه‌ر ته‌خته داره‌که پال که‌وت دایه‌ه‌لیم له غه‌فور نزیک
 بوّوه پیی ووت غه‌فور کورم پرسیاریت لی ده‌که‌م به‌س
 دلت لیّم نه‌یه‌شیت غه‌فوور وتی: استغفیرالله دایه‌گیان
 بپرسه دایه‌ه‌لیم کورم ئه‌و کوره ده‌لیّم میّرزا ده‌بیّت چ
 کیشه‌یه‌کی هه‌بیّت دوینی شه‌و که هات چه‌ک و فیشه‌کی پی
 بوو خو به‌گه‌ر حوکمه‌ت نه‌که‌وتیه‌!؟.

غەفوور زەر دەخەنەيەكى كرد وتى با دايە گيان شتى وا
 نيبه، دايە حەليم وتى ئەى كەوايە چييه؟ غەفوور وتى دايە
 گيان چيرۆكى كاك ميرزا دور و دريژە دايە حەليم وتى:
 دەكرى بزائم چييه!؟ غەفوور وتى: بەلى دايە گيان غەفوور
 وتى: دايە گيان خو تۆش باپير ئاغا دەناسى، دايە حەليم
 وتى: جا كى هەيە ئەم زالمە نەناسيىت، ماوەيەك پيش
 ئيستا باپير ئاغا و پياوەكانى تا گوندەكەى نزيك مالى ميرزا
 دەچن، چاوديرى مام رەشيدى باوكى ميرزا دەكەن كە ئەو
 رۆژە خەرىكى جۆت كردن بوە، ئەوانيش يانى باپير ئاغا و
 پياوەكانى بۆى دادەنیشن و مام رەشيديش ئاگای لە هيچ
 نيبه خەرىكى جۆت كردنە تا گا جوتەكانى باپير ئاغاش
 لولەى تەنەگەكەيان روو لە مام رەشيد دەكات سيرهى لى
 دەگریت و گولەيەك دەنى بە سەرى دليەو دەى كوژيىت
 باپير ئاغاش يەككە لە پياوەكانى دەنيريتە سەرەوە تا
 بزانيىت مردوہ يان نا

دايە حەليم سنگى خۆى كوتا ووتى هەى چاوم كۆرە بى
 مالم ويران بوو لو مام رەشيدى تخوا كورم ئەو بە راستە
 ؟!!

غەفوور وتى: ئەى دايە خو گالتەت لە گەل ناكەم دايە
 حەليم فرميسكى بە چاو داھاتە خوارەوہو دەستى بە نوزە

نوز کرد له بهر خوْشیه وه دهی گووت ئه‌ی رحمه‌ت لی
بی مام ره‌شید به راستی پیاوی چاک بوویت.

چهن جار له گه‌ل وه‌ستا ره‌حیمی باوکت ده‌چووینه
مالیان تا بلی میوان دۆست و خانه‌دان بوون خه‌جیح خانی
خیزانی ئه‌وه ههر وه‌سف ناکرئ له چاکی

غه‌فوور وتتی: راسته دایه گیان ناو بانگی مام ره‌شید
رۆشتوه له ئازایه‌تی پیاوه‌تی حه‌یف ئه‌م نامه‌ردانه له دواوه
ئه‌م هه‌له‌یان قۆستۆته‌وه و کوشتووینه

دایه حه‌لیم فرمیسه‌کی به چاوانی ده‌هاته خواری و
ده‌یگووت جا کورم میرزا لۆ تۆله کردنه‌وه هاتیه‌وه
؟!غه‌فوور به‌لی دایه گیان لۆ تۆله کردنه‌وه هاتیه‌وه ، دایه
حله‌یم هه‌ستایه سه‌ر پیی و گوچانه‌ی له زه‌وی کوتا و وتی
هه‌ی ئافه‌رم کوری خۆم سه‌لماندی که کوری باوکی
خۆیه‌تی

کورم غه‌فور گوئ بگره هه‌رچی ویستی یارمه‌تی بده
مه‌به‌ستم بۆ تۆله کردنه‌وه‌ی باوکی له پاره که چه‌ک هه‌تا
بۆ کوشتنی ئه‌و نامه‌رده‌ش مه‌به‌ستم باپیر ئاغایه و
یارمه‌تی بده چونکه پیاوه‌تی هه‌موو رۆژیک ناکرئ چونکه
غه‌فوور وه‌ک براته، غه‌فوور وتی: به‌لی دایه وه‌ک برای منه،
ئه‌گه‌ر سه‌ری خۆمی له سه‌ر دانیم یارمه‌تی ده‌ده‌م دایه

حەلیم دەستی بە سەر غەفوور دا هیناوتی ئافەرین
 کوری خۆم ئافەرین هەر ئەمشەو کە هات زانیم نیازی
 شتیکی هەیه کورم غەفوور میرزا کوریکێ گران و سەنگینە
 من بنیادەم بینم دەی ناسم دەزانم چۆنە ئەو دەچیت تۆلە
 باوکی خۆی دەکاتەوێ راناوەستی تا هەلیکی بۆ هەل
 دەکەوێ باپیر ئاغاش دەکوژی، غەفور وتی ئیمەش بە
 تەمای ئەوەین ئەو هەلەمان بۆ هەلکەوێت و ئەو مەلعونە
 بکوژین خۆشمان دەرباز کەین کەس هەستمان پێ نەکات،
 میرزا لەسەر تەختە دارەکە ی راست بۆوێ هات بۆ لای
 دەرگای ژورەکە ی بۆلات بن دیوارەکە و تەماشایەکی
 هەوشەکە ی کرد و چوو بۆ لای کۆپە ئاوەکە جامیک ئاوی
 خوارد و جامیکی بە دەم و چاوی دا کرد بە پلێکانەکان هاتە
 خوارەو، چووێ دیوێخانەکە و غەفور لە بەری هەستایەو و
 دایە حەلیم بە دەنگیکێ زۆر دایکانە و بە سۆزانە وتی کورم
 میرزا وەرە تەنیشت من داننە، هاتە لای دایە حەلیم و دایە
 حەلیم دەستیکی بەسەر پستی دا هیناوتە ماشایەکی دەم و
 چاوی میرزای کرد بێ ئەوێ هیچ بلی فرمیسک بەسەر
 رووی دایە حەلیم دا هاتە خوارەو گریانیکێ بێدەنگ میرزا
 ئاوریکێ لە دایە حەلیم دایەوێ بینی کە سەر خۆ دەگریت

ته ماشه يه كي غه فووري كرد غه فوريش سه ريكي بو ميرزا
له قاند و كهس دهنگي نه بوو

بيري به سينييهك چا هات و سهر و چاي له بهردهم
ميرزا و غه فوور دا نا بييري خان ههستي كرد كه داكي
دهگري و وتي دايه گيان ئه وه بو دهگري؟! دهستيكي به سهر
رومه ته كاني دا هيناو چاوه كاني سري دايه حهليم دهنگي
نه بوو ته نيا نوزه نوزي دههات، كاكه تو بلي چي بوييت
دايكم دهگري؟! غه فوريش به قورگي پر له گريانه وه به حال
وتي مام ره شيدي باوكي كاك ميرزا ماوه يهك پيش ئيستا
باپير ئاغا و پياوه كاني كوشتويانه و دايكم بو ئه وه دهگري
بيري خانش دلي پر بوو دهستي به گريان كرد و له
ديوه خانه كه چوه دهره وه ميرزاش دلي زور گيراو به
تاييهت كه بيني دايه حهليم وا به سوژ و ميهره بانويه وه
دهگري ئه ويش خوئي پي نه گيراو و له پرمه ي گرياني داو و
دهت وت ئيستا باوكيان كوشتوه، غه فوور هه ستايه سهر
پيي دهستي له ملي ميرزا كرد و دلي دايه وه و وتي وامه كه
براكه م خوت ده كوژي ئاخو ئاوا ناييت دايه حهليم كه بيني
ميرزا به و حاله وه ئاوا دهگري به دهسته له رزو كه كاني
سپريه وه و كه ميك ئارام بووه و له سه رخو گووتي كورم
ميرزا مهگري گريان بو پياو ناييت، ناييت بگري ده بيت

تۆلەي باوكت بکه یه وه ئەو نا باپیره بکوژی و کوتایی پی بهیئنی کوشتنیکی وا که خەلک دەماو دەم وهک چیرۆک بیگێرنه وه دایه حەلیم له کاتی قسه کردن دا ئەوهنده توورپه بوو که دەسته کانی دهوه شاند و دهیگوت تۆلەي خوین خوینە! نابیئت له جیاتی خوینی مرۆف زهوی یان پاره وەر بگیری خۆ مرۆف ئاژەل نییه تا مامه لهی پیوه بکری ئەگەر وامانکرد بهردهوام دهمانکوژن و بهزهوی و مولک رازیمان دهکن به لام نابیئت هەرگیز نابیئت بو ئەوهی زالم و ستهمکاران هەر پوژره و دهستیان نه چیتته خوینی ئەم و ئەو ئەگەر هاتوو ئیمهش ئەوان بکوژینه وه ئەوان ناویرن له سهه ئەم کاره بهردهوام بن، میرزا گووتی: دایه حەلیم به لاینم به دایکم داوه تا نه یکوژم نه چمه وه گونده که، دایه حەلیم: به لای کورم به لاین به لاینی پیاوه و ده بیئت جی به جی بکهی، دایه حەلیم به نووکی گوچانه کهی گووتی: غه فوور کورم وهره له بهردهم دانیشه بزانه چیت پی ده لیم جوان گویم بو شل بکه بزانه چیت پیده لیم غه فوور یهک دوو ههنگاو هاته بهردهمی دایکی و وهک مندالیکی ساوا ته ماشای ناو چاو و دهمی دایکی ده کرد بزانه چی پیده لای.

دایه حەلیم به توورپه یه وه پهنجهی راده وه شاند دهیگوت: گوئیگره کورم ئەوه میرزایه وهک برای تو وایه له براش

زیاتره كه ئەو هانای بۆ تۆ هیناوه وهك مهردان وهك ئەو
 كورپهی كه دهتناسم دهبیته پشتی میرزا بگری هاوکاری
 بکهی بۆ كوشتنی باپیر ئاغا جا چۆن و چ دهکهی بکه دهنه
 گهردهنت ئازا ناکهم و شیریی خۆمت پئی حهرام دهکهم
 غهفور گوتی: بهچاوان دایکه تۆ چی بفرموی دریخی
 ناکهم دایه حهلیم ههستایه سهریی و له توورپهییان سوور
 ههلهگهرا بوو نووکی گۆچانهکهی لهزهوی چهقاند و گووتی:
 ههسته ههرئیهستا برۆنه دهرهوه، برۆن چاودیریکی تهواوی
 ئەو سهگه بکهن، لهم شارهدا ههرچی کونج و کۆلان ههیه
 به دواي بگهريین ههرچی چایخانهی شار ههیه ههرچی بهر
 دهرگای مزگهوتی ئەم شاره ههیه و لیبی بپرسن كه ئەم
 سهگه زۆر دهچیته کوئ؟ لیبی مهترسن چونکه ئەویش وهك
 ئیوهیه وهك ئیوه مروّقه بهلام ئەو مروّقیکی بی دهسهلات
 وترسنۆك و داوین پیس و حهرام خۆره ئەم جۆره مروّقانه
 گوئ به هیچ نادهن له دواوه تهقه له دۆست و دوژمن
 دهکهن چونکه ئەوانه پیاو نین ترسنۆکن ترسنۆك!! ئیوه
 دهبی پوو بهروو قسهی لهگهڵ بکهن وهكو مهرد دهبی
 بهروکی بگرن ئینجا بیکوژن، میرزا وتی: دایه حهلیم بهلینت
 پئی دهدهم توند بهروکی دهگرم و بهقسهی دینم ئینجا
 کۆتایی پئی دینم و بۆ ئەو دونیای دهنیرم، غهفور و میرزا

له حه وشه چوونه دره وه و دوركه وتنه وه نزىكى بازار بوونه وه، غه فور پياويكى سور و سپى و پياويكى موو زرده بوو به ژنيكى مام ناوه ندى هه يه نه زور بهرز نه زور كورت له ناو گه رهك و شاره كهى خويدا نه وهى دهيناسى حيسابى بو ده كرد كورپكى به خيرت و جوامير بوو ناهه قى له كه س قبول نه ده كرد نه سلن بيزانيبا كه سى سته م له كه سيكى تر ده كا كيشه كهى ده كرد كيشه ي خوى به گژ نه و پياوه دا ده چوو كه ناهه قى ده كرد و غه فور داركارى ده كرد، غه فور تا بليى كورپكى ئازا و جه سور بوو له رويشت كه م كه س هه بوو بيگاتى له رويشتنا توشى هه ر كه سى بوايه سلاوى لى ده كرد و ريزى لى ده گرت و نه وانيش ده ستيان بو به سينگه وه دنا، هه ردوو كيان نزىك بوونه وه له چايه خانه كه كه پيش نيوه پو له وى بوون و لايان دا غه فور دوو چاي بانگ كرد شاگردى چاخانه كه ش به خيرى و ده ست و برد دوو چاي بو هيتان و به خير هاتنى كردن و وتى: به خير بين كاك غه فور، غه فوريش وتى: خو شيبى برام ماندوو نه بى، ميرزا و غه فور له چايه خانه كه دانيشتن و خه ريكي ده مه ته قى بوون له ناكاو له بهر ده مى چايه خانه كه بووه ژاوه ژاو يه كى دهى وت به خير بى قوربان يه كى دهى وت به خير بى گه وره م يه كى له و لاه

دهستی به سینگیه وه نابوو دهی وت به خیری بی قوربان و
 یه کیکی سهر و ریش سپی تا ئەژنۆ چه مایه وه وتی: به خیر
 بیی کا باپیر، باپیر ئاغاش به سهری لموزی وه لامی
 ده دانه وه هه مووان له بهری هه لسا بوونه وه چای خانه که
 گه وه بوو دهیان وینه ی هونه ر مه ند و هونه ر و شانۆ کار
 و شورش گیران هه لوا سرا بوو، میرزا و غه فور له سهری
 ئەه وه سهری چای خانه که دانیشتبوون که غه ور نقورچه یه کی
 له میرزا دا ئەه ویش هه ستایه وه سهر پی باپیر ئاغا به بی
 ئەه وه ی سه لام له وانیه ی سهره وه بکات زۆر به غروری و بی
 باکانه دانیشت شاگردی چای خانه که یه کسه ر چایه کی
 له بهر دهم داناو وتی: به خیر بیی گه وره م باپیر ئاغا هه ر
 جوابیشی نه دایه وه و ته ماشاشی نه کرد و شاگرده که
 رۆشت ئەوانیه ی له گه ل باپیر ئاغا بوون له دهره وه ی
 چایخانه که راوه ستا بوون ته ماشای دهورو بهری خویمان
 ده کرد، میرزا به بنی چاوی سهیری یه ک به یه کیانی
 ده کردوو ئەمجا چاوی وه ر گیرایه سهر باپیر ئاغا که
 ئەه وه یه باوکی کوشتوه، میرزا لیوی خووی ده گزی تا خوین
 له لیوی هات و خوینی خووی قوت داوه و ددانی خووی به
 چیره وه ده برد و له دلای خویدا ده یگوت ئەگه ر ئیستا
 ده مانچه کم پی ده بوو چون به فیشه کیکی میشکیم ده پرژاند،

میرزا له بهر خۆیه وه هەر بیرى ده کرده وه و سهیری ده کرد و دهیگوت باشه بو زهوی و زار بو پاره و پول چۆن دهستیان دهچیته خوینی خهلك چۆن دهتوانن ئەم پیاوه پیره بکوژن و ژنان بیوهژن بکهن و مندانان بی باوک و ههتیوو بکهن و خوینی خهلك به ناههق برپژن باشه ئەمانه بو تیر ناخۆن بو دهبی ئەوانه خاوهنی ههزار دۆنم زهوی بن و خهلك خاوهنی دۆنمیک نه بیته باشه بو دهبی ئەمانه خاوهنی پاره و پول و سهرمایهکی بی شوومار بن ئەبی خودا ئەمانه ی به جودا خهلق کردبی؟! ئەی چۆن رهوایه خهلكیش به سال پوئیک نهبینی و ئاواته خواز بن چوار پینچ قورش له باغهلی خویان ببینن! باشه خودایه ئەمانه بو دهبی خاوهنی تهلار و کۆشکی بهرز بن خهلكیش خیمهیهک نهبی له بنی بههسیته وه! خو ئەگه ئەوانه خاوهنی سهدان کۆشک و تهلار بن هەر دهتوانن له یهکیکیان دا بژین ئەگه له هەر کۆشکیک بژین دهتوانن له یهک ژور بمی نینه وه باشه دهبی ئەمانه مروّف بن؟ مروّفیکی پیگه یشتوو تهواو یان عهقلیان وهک عهقلی گورگه چونکه گورگیش که پهلاماری میگهله دعات به سهدان سهه مهردار دهکاته وه ئەوهنده به تهماح و چاو چنۆکه خو تهنها دهتوانی

که می‌ک له لاشه‌ی مه‌پیک بخوات ئه‌وانی دی چی! هه‌ر
 هه‌مووی له‌سه‌ر ئه‌و زه‌ویه که‌وتوون یان تو بلیی ئه‌مانه
 به‌راز نه‌بن چونکه به‌راز پروو له هه‌ر ناوچه‌یه‌کی کشت و
 کالی بکات ویرانی ده‌کن و هه‌مووی ده‌سووتین ته‌نها بو
 که‌میک خواردن له شینایه‌ک، که چی هه‌مووی ویران ده‌کن
 و هیچی به‌سه‌ر هیچه‌وه نایه‌لن، ئا ئا ئه‌مانه هه‌ر به‌راستی
 گورگ و به‌رازن مروّف نین ئه‌قلی مروّفیان هه‌بیّت چوّن
 ده‌توانن خه‌لک برسی و پرووت بکه‌نه‌وه بو ته‌ماحی و چاو
 چنۆکی خویان میرزا له‌م بیرکردنه‌وانه دابوو غه‌فور پارهی
 چایه‌کانی له‌سه‌ر میزه‌که داناو وتی میرزا با بروین میرزا له
 کاتی هه‌ستانی سه‌یریکی باپیر ئاغای کرد و باپیر ئاغاش
 سه‌یری کرده‌وه نه‌ی ناسیه‌وه چونکه ئه‌مانه یه‌ک یان دوو
 یان سی تاوانیان نه‌کردوه به سه‌ده‌ها که‌سیان به ناهه‌ق
 کوشتوه سته‌م و زولمیان به‌رامبه‌ر هه‌زاران که‌س کردوه
 هه‌زاران خه‌لکیان به ناهه‌ق برسی کردوه هه‌ر پوژی
 سه‌ودایان جوړیکه که‌س له گفّت و لفتیان تی ناگات ئه‌وانه
 دوژمنی خویان نانسین ئه‌وه‌نده‌یان زولم کردوه هه‌موو
 کات له خویان ده‌ترسن ده‌یان پیاوی نه‌فس نزم به‌دوای
 خویان دا ده‌گیرن بو پاراستنی گیانی خویان به‌لام پوژیک
 دا دیت یه‌کیک له‌م خه‌لکه بته‌قیتته‌وه وه‌ک ئه‌وه وایه ده‌نکیک

شقارته له خه رمانیکی وشک بهر بدهی گهنجیک خوی بکاته
 قوربانى و ئەم کاره ساته نه گریسه قبول نه کات به
 فیشه کیک کۆتاییان پى بینیت ئەگەر به گیانی خوشى بیت
 خو ناوی ده چیته میژوو وهک پالەوان له هه موو چین و
 سه رده میک ناوی له سه ر ئەو زمان بو ئەو زمان ده گه پیت
 تا دنیا ماوه ناوی به نه مری ده مینیته وه ئەوکات ئەو چاو
 چنۆک و بی ویزدان و خوین مژانه ناویان له میژووی
 رهش تۆمار ده کریت تا دنیا ماوه بهر تف و نه فره تی ئەم
 خه لکه سته م دیده یه ده که ون، میرزا و غه فوو له چای
 خانه که ده رچوون و له ناو بازار پیا سه یان ده کرد ته ماشای
 باله خانه ی شار و ئەم خه لکه بی یوا یه یان ده کرد ته ماشای
 ئەو پیره میرد و پیریژنانه یان ده کرد که به دیار چهند
 پارچه یه کی کۆنه وه دانیشتوون له بازاری که ونه فرۆشدا
 سهیری ئەو پیا وه ریش سپیانه یان ده کرد که هه ر یه ک
 خوی به کاریکه وه سه رقال کردو وه هه ندیکیان فرۆشتنی
 گوچان و هه ندیکیان فرۆشتنی ته زبیح له نا کاو میرزا وتی
 کا که غه فور من کاریکم به تو هه یه غه فور بلی میرزا. میرزا
 گوتی: ده مه وئ چه که که م بفرۆشم و ده مانچه یه ک بکریم
 چونکه کوشتنی به ده مانچه ئاسانتره خو ئیمه ناتوانین به
 چه که وه له م شاره بسورپینه وه غه فور: کا که میرزا پیویست

به چهک فرۆشتن ناکات من دهمانچه م ههیه دهت ده می
 میرزا له خویشیان گهشایه وه و هاته وه بهر ده می و پشتاو
 پشت ده پویشت و قسه ی ده کرد و ده ی گوت به راست
 غه فور دهمانچه ت ههیه؟ غه فور به لئ میرزا هه مه هی باوکه
 وهستا رهحیمی رهحمه تی میرزا: رهحمه تی خوی لیبت،
 غه فور: ئەمانه تی باوکه بو من به جیی هیشتوه ئیمه بارو
 دوخمان باشه باوکه له دوی خوی ریزیک دوکانی بو
 به جی هیشتووم منیش به کریم داوون بو ئەوهی له گه ل
 دایکم و خوشکم به خوشی پیی بژیین باوکه به رهحمه ت
 بی ده ی گوت: ئیمه پول دارین ده بی دهمانچه یه کمان هه بی ت،
 دزیک یان جهرده یه ک بیته سه رمان نابی وا به ئسانی
 خو مان به دهسته وه بدهین، کاتی خوی هاتینه گونده که ی
 ئیوه ش باوکه دهمانچه ی پی بو، میرزا: دنا ئیمه قه ت
 دهمانچه مان پی نه دیتووه، راسته باوکه به رهحمه ت بی
 ده ی وت چهک به تاییه تی دهمانچه نابی دیار بی ت ده بی ت
 شاراو ه بی ت نابی که س بزانی پیته و باوکه ده ی وت
 دهمانچه بو خو بادان نییه به قه دی پیاوه وه ئەوه بو کاتی
 تهنگانه یه بو سه لامه تی خو ت هه لی دهگری وهک ئەوه ی
 ئیستا من پیمه و تو نه ت بینیه!! میرزا: زه رده خه نه یه کی
 کرد و وتی قسه کانی باوکه ت هه مووی راسته دونیا به ره و

تاریک بوون دههات و دوکانه‌کان دا ده‌خران و خه‌لگی به‌رهو مالّ ده‌پوشتنه‌وه چرای بهر ده‌رکه‌ی مالّه‌کان هه‌ل کران و میرزا به دیتنی باپیر ئاغا له باله‌خانه‌که‌ی دلّی زور توند بوو هه‌ردووکیان هه‌نگاوی خیرایان ده‌هاویشت و به‌رهو مالّ ده‌چوونه‌وه و گه‌یشتنه‌وه بهر ده‌رگای مالّی غه‌فور و له‌ده‌رگایان دا بی‌ری خانی خوشکی غه‌فور ده‌رگای لی‌کردنه‌وه و غه‌فورو میرزا سلاوایان لی‌کرد و ئه‌ویش به‌خیر هاتنه‌وه‌ی کردن و هه‌ردووکیان به‌رهو دیوه‌خانه‌که‌چوون، دایه‌حله‌یم لای سه‌ره‌وه دانیشتبوو وتی وهرن بزائم چیتان ده‌ست که‌وتوو کورم، غه‌فور: دایه‌گیان ئیمه‌لای عه‌سر له‌چایه‌خانه‌که‌دانیشتبووین له‌ناکاو بوو به‌ژاوه‌ژاو کاتی سه‌رم هه‌ل بری دیتم باپیر ئاغا و پیاوه‌کانی بوون، باپیر ئاغا لای ئیمه‌ره‌ت بوو و چوو سه‌ری ئه‌وسه‌ری چایه‌خانه‌که‌وه‌که‌هه‌موو جاریک هه‌مووان له‌ترسان له‌به‌ری هه‌لسانه‌وه و ده‌ست له‌سه‌ر سینگ له‌به‌ری راوه‌ستا بوون و ئه‌ویش به‌سه‌ری لموزی وه‌لامی ده‌دانه‌وه ئیمه‌ش پاش چا‌خواردنه‌وه که‌میک دانیشتین و دواتر له‌وی پوشتین و به‌ناو شاردا پیاسه‌مان ده‌کرد له‌م سه‌ر بو ئه‌م سه‌ری شه‌قامه‌کانمان به‌پی ده‌کوتاو له‌م بازارده‌دا بوئی جووره‌ها ده‌رمان له‌دوکانی عتر

فرۆشه‌كانه‌وه ده‌هات له‌م لاوه له دوكانی ئاسنگه‌ركوته
كوتی ئاسنه‌كه‌ی بوو له‌م سه‌ریشه‌وه پیاوه پیره‌كه‌ی
به‌قاله‌كه پر به‌گه‌روی هاواری سه‌وزه و میوه‌ی بو
مووشته‌ریه‌كانی ده‌كرد ئیمه‌ش له‌گه‌ل كاك میرزا ڤاو
ته‌گبیرمان بو یه‌ك ده‌كرد له‌گفتووگۆ كردن بووین به‌ده‌م
پیاسه‌وه، گفتووگۆیه‌ك به‌ئه‌نجامی ئه‌وه‌ی هه‌نگاوی زووتر
به‌كاتی‌كی كه‌متر بو كوشتنی ئه‌م پیره‌ پیاوه‌ كه‌ باپیر ئا‌غایه‌!
دایه‌ حه‌لیم گوی‌ی بو قسه‌كانی غه‌فور شل كرده‌بوو تا
غه‌فور له‌ قسه‌كانی بووه ئینجا دایه‌ حه‌لیم وتی: باشه‌ به‌خێر
بینه‌وه ... ان شاءالله خودای گه‌وره‌ تۆله‌ی مه‌زلۆم له‌سته‌م
كاران ده‌كاته‌وه! بی‌ری خان سفره‌ی هینا‌و له‌نان دینه‌كه‌
دای ناو نانی ئیواره‌ی له‌سه‌ر ڤازنده‌وه له‌سه‌ر سفره‌كه‌ نان
سی‌زی له‌گه‌ل ماست و په‌نیر و شیر له‌گه‌ل به‌ر چایی له‌م
ئیواره‌ سارده‌دا جوانی سفره‌كه‌ ئه‌وانی دل‌خۆش كرد، دایه
حه‌لیم فه‌رمووی له‌ غه‌فور و میرزا كرد و چوونه‌ پێش و
ده‌ستیان به‌ نان خواردن كرد تا تیر و ڤریان خوارد و
شوكرانه‌ بژی‌ری خودایان كردوو ده‌ست خۆشیان له‌ بی‌ری
خان كردوو وتیان: ده‌ستت خۆش‌بێ میرزا به‌ شه‌رمی‌كی
كو‌ڤانه‌وه هه‌ر له‌به‌ر خۆیه‌وه كه‌میک سور هه‌لگه‌ڤا وتی:
ده‌سته‌كانت خۆش‌بێ بی‌ری خان به‌راستی ناو سی‌زیه‌كی

به تام بوو من زور چيژم لي بيني به لي ده توانم بلیم به کهم
 جاره ناوسيری ئاوا به تامم خواردي! بيړی خانیش به
 شهرميکی کچانه وه سور هل گه رابوو که سهر پومه تی
 وهک پشکوی ناو سوپاکه سور ببوه وه وتی: کاک میرزا من
 ئەمهم به پونی کوردی خو مانه سور کردوته وه پاشان
 سهر و چایی بو تیکردن و چایان خوارده وه و بيدهنگی
 به سهر نان دینه که دا بلی کیشا و هه مووان بی دهنگ بوون،
 بی دهنگیهک وهک مهنگی ده ریا، وهک وهستانی ئاوا له
 گو میک، وهک چوله که یهک له شه ودا له ناو هیلانه که ی خوی
 ... ئاوا بوو بيدهنگی که هیچیان ورته بیان لیوه نه ده هات
 هه موویان چاویان بریبوووه پشکوی ناو سوپاکه و بیریان
 ده کرده وه میرزا گهنجیکی به شان و شه وکته و پیاویکی
 بویر و که له گته و پهنگی گهنمی بوو ده ست و په نجه
 گه وره کانی له بهر خو یه وه ده جولاند و یاری پی ده کرد،
 بیری ده کرده وه و له بی ئاگایی خوی دهستی به سمیله
 ره شه که ی دا دیتا و له نیو بیرکردنه وه یه کی قول دابوو، وای
 ده زانی کهس له و ژوورده دا نییه، دایه حه لیم و غه فور
 به رده وام سهه بیریان ده کرد و میرزاش هه له
 بیرکردنه وه یه کی قولدا بوو، دایه حه لیم دهستیکی دایکانه ی
 به سهه سهه و سانی میرزادا هیتا و وتی کورم

بیرده که یتیه وه؟ میرزا وهک ئه وهی ئاگای له خووی نه بی
له ناکاوئیک به توندی سه ری هه ل بری و ته ماشایه کی چاوه
ره شهکانی دایه چه لیمی کرد و به سه ر له قاندنیگ وهک
ئامازه یه ک بو به لئ، به لئ میرزا بی ری ده کرده وه، بی ری له وه
ده کرده وه که بکوژی باوکی ئه مپو به چه ند هه نگاوئیک لیی
دوور به بهر ده می دا ده رویشته بی ری له وه ده کرده وه چه ند
که سیکیان به ین بووه له دانیشتنی چایخانه که به رده وام
ئه وهی به ناو می شکی دا ده هات و ده چوو، میرزا وتی
غه فور، غه فور وتی: به لئ، میرزا: ده مه وی ئه سپه که م بی نیم،
غه فور: خه مت نه بیته خزمه تیکی باشی کراوه خوشکه که م
بی ری گیان ئه و پیی راده گات خزمه تی کردووه، میرزا له
ژووره که هاته ده ره وه و چوو له لای ته ویله که و غه فور
به دوای دا هات و میرزا دهستی به سه ر مل و پشتی
ئه سپه که دا ده هینا ئه سپه که ش به دیتنی میرزا یه ک دوو جار
حیله یلیدا و پیی خو شحال بوو به دیتنی خاوه نه که ی دهستی
کرد به کلک بادان و سه ر له قاندن ئه و گیانداره بی تاوانه
حه زی ده کرد له گه ل میرزا گفتوگو بکات.....

غه فور وتی: میرزا برام ئه سپه که خو شحال به دیتنی تو
ئاگات لئیه چو ن سه رو کلکی ده جولینی!! میرزا: به لئ ئه و
خو شحال، میرزا هه ندیکی تر دهستی به مل و پشتی

ئەسپەكەى دا ھىناو پاشان ھەردووکیان لە تەویڵەكە چوونە
دەرەووە لە ھەوشەكە ھاوہستان میرزا گوتى: غەفور من
ئەوہ چەند پۆژە لیرەم من نەھاتوم بۆ ئاو خواردن من
ھاتووم بۆ تۆلەکردنەوہى باوكم، غەفور وتى: ئەزانم برام
بەلام نابى پەلە بكەى خۆت دەزانى ئەم پیاوہ كەم نىيە لەم
شارەدا ھىچ كەسێك نىيە نەى ناسىت، چاودىرى كردنى
ئەوہندە ئاسان نىيە دەبى زۆر بە وریای و ھۆشيارىوہ
ئەم كارە بكەين كە مەبەستمانە، بەلام نابى كارىكى وا
بكەين خۆشت تيا بچیت!

غەفور دەستیكى لەسەر شانى میرزا داناو وتى: گویت
لێیە برام! میرزا وتى: بەلئى گویم لێیە برام، غەفور وتى: با
بچینە ژوورەوہ بۆ لای دایكم بەشكم تەگبیرێك بكەين،
میرزا بەپیش كەوت و غەفور بە دواىوہ چوونە
ژوورەوہدایە ھەلیم وتى: میرزا كورم بىرى ئەسپەكەت
دەكرد! غەفور ھاتە دەنگ و گوتى دایە ئەسپەكەش بىرى
میرزای دەكرد.....

دایە ھەلیم وتى: گویم لئى بوو ئەسپەكە دوو سى ھیلەى
لیدا ئەمە ھیلەى خۆشەوېستى ئەسپە بۆ خاوەنەكەى.....
میرزاو غەفور لە تەنیشت دایە ھەلیم دانیشتن و غەفور
وتى: میرزا من برادەرىكم ھەيە پاسەوانى تايبەتى باپير

ئاغايە؟ بە تايبەتى شەوان پاسەوانى لى دەكات و باپير ئاغا زۆر متمانەى پى دەكات برادەرەكەم ناوى رۆستەمە دريژە بەلام رۆستەم باپير ئاغاي خوش ناويت و بە ناچارى بۆ بژيوى ژيان لەلای ئەو، دەچم قسەى لەگەل دەكەم وە متمانەى زۆرم پييهتى حەتمەن زۆرم خوشەوي چونكە كۆنە دراوسى بووين ئيستا ئەو بى دايك و باوكە و هردووكيان مردوون و رۆستەم خيزانيشى نيبە مالىكى هەيە هى باوكى رەحمەتى تى بۆى بەجى ماوہ ناوہ ناوہ دوو سى شەو دەچيتەوہ مالهوہ بۆ پشودان ئەگەر نا بە مانگ و دوو مانگ ھەر لای باپير ئاغايە.

بەيانى تاقيبەكى دەكەم بزائىم ناى بينم و قسەى لەگەل بكەم ئەوہ بۆ ئيمە زۆر گونجاوہ وە باشتر دەبيت ئەگەر ئەو رازى بيت ئەوا كارەكەى ئيمە زۆر ئاسان دەبيت. ميرزا گوتى: وەلا زۆر باشە برام دەبى رازى بى؟ ئەگەر بيت و بەمە رازى بيت و ھاوکاريمان بكات و ئاسانكاريم بۆ بكات وە پى نيشاندەرم بيت ئەوا تا ماوم قەرزار بارى ئەوم. غەفور وتى: خەمت نەبيت برام بە دلى تۆ دەبيت.

دايە حەليم وتى: كورم برۆن بە دزيەوہ قسەى لەگەل بكەن بەلام با كەس نەتان بينيت، غەفور وتى: دايە ئەمن بە تەنھا قسەى لەگەل دەكەم با لى دلىيا بم ئەوجا ميرزاي پى

دهناسیتیم، دایه حه‌لیم وتی: زۆر باشه یه‌که‌م جار هر خۆت قسه‌ی له‌گه‌ل بکه. میرزا له دیوه‌خانه‌که ده‌هاتوو ده‌چوو دو دل و راپا دیار بوو هه‌زار خه‌یالی به مێشکدا ده‌هات مستی له‌نیو له‌پی خۆی ده‌دا و ددانه‌کانی به‌ چیره‌وه‌ ده‌برد له‌ دلی خۆیدا ده‌ی وت: وای ئه‌گه‌ر رازی دبوو چۆن سی و دووم لی نه‌ده‌کرد. دایه حه‌لیم وتی: کورم میرزا سه‌بر و ئارامت هه‌بیت ان شاء‌الله خودا بۆت ئاسان ده‌کات بۆ کوشتنی ئه‌و زالمه‌ چونکه دلنیا به‌ کورم رۆژیک دا دیت هه‌رچی زالمه‌ له‌م جیهانه به‌ ده‌ستی مه‌زلومه‌کان ده‌کوژرین و له‌ناو ده‌برین ئه‌وه‌ش بکوژی باوکتە و به‌ نا هه‌ق خوینی باوکتی رشتوه ئه‌مه‌ بکوژه بکوژیش ده‌بیت بکوژریته‌وه‌.

ئیس‌تا شه‌و دره‌نگه‌ برۆ سه‌ره‌وه‌ ژوره‌که‌ی خۆت ئاسوده‌ لی‌ی بخه‌وه ئیمه‌ش ده‌خه‌وین، میرزا له‌ هاتوو چۆکه‌ی ناو ژووره‌که‌ هه‌ر به‌رده‌وام بوو سه‌یریکی دایه حه‌لیمی کرد و وتی: باشه دایه گیان شه‌وتان شاد من ده‌چمه سه‌ره‌وه‌ دایه حه‌لیم و غه‌فوری‌ش وتیان شه‌وت شاد. میرزا به‌سه‌ر پلی‌کانه‌کاندا سه‌ر که‌وت و چوو ژوره‌که‌ی خۆی و زۆر به‌بی‌ تاقه‌تی لی‌ی راکشا تا مایه‌ک ئاوا مایه‌وه و له‌ بیرکردنه‌وه‌یه‌کی قولدا بوو دواتر هه‌ستا و هاته‌ بن هه‌یوانه‌که‌ لای کویه ئاوه‌که‌ تۆزی ئاوی خوارده‌وه‌و

سهیری ئاسمانی دهکرد و پر به سیهکانی هه‌وای پاکی هه‌ل
 ده‌مژێ و ئاسمان سامالێکی جوان بوو و مانگ به‌سه‌ر
 سه‌ریه‌وه پوناکی به زه‌وی ده‌به‌خشی و ئه‌ستیره‌کان
 ده‌بریسکانه‌وه، میرزا ته‌واو له‌م سروشته‌ جوانه پامابوو
 له‌ناکاو گوێی له ده‌نگی پێیه‌ک بوو که به‌سه‌ر پلیکانه‌کاندا
 سه‌ر ده‌که‌وت، ئاورپێکی بوو لای پلیکانه‌کان دایه‌وه و سه‌یری
 کرد غه‌فوره....غه‌فور وتی میرزا ئه‌وه نه‌نوستوی؟ میرزا
 وتی: نه‌نوستم خه‌وم نایه‌ت هه‌ردووکیان له هه‌یوانه‌که
 له‌سه‌ر کورسیه‌ دارینه‌که دانیشتن میرزا هه‌ستا که‌میک
 ئاوی کوپه‌که له جامیکی فاقۆن بوو غه‌فور هه‌تا غه‌فور
 ئاوه‌که‌ی خوارده‌وه‌و وتی: ده‌ستت خۆشبی برام ئاویکی
 سازگاره، میرزا: نۆشی گیانت بیت برام.

تا ماوه‌یه‌ک هه‌ردووکیان به‌بی ده‌نگی سه‌یری ئاسمانیان
 ده‌کرد که سامالێکی زۆر جوان و دلگیر بوو ئاسمانیکی
 شین که وه‌ک شینی ده‌ریا وابوو هه‌زاران ئه‌ستیره‌ ده
 دره‌وشانه‌وه ناوه ناوه ئه‌ستیره‌یه‌ک ده‌رژایه سه‌ر زه‌وی
 هه‌ردووکیان زۆر به وردی سه‌رنجیان ده‌دایه ئه‌ستیره
 رژاوه‌که غه‌فور وتی: ماشاءالله له‌م دونیایه جوانه له‌م
 هه‌وایه که له‌م با فینکه شنه‌ی با چه‌نده خۆشه.

میرزا هه‌روا بئدهنگ چاوی ئه‌بله‌ق روو له ئاسمان
 راگرتبوو هیچ قسه‌یه‌کی نه‌ده‌کرد و تا ماوه‌یه‌ک
 هه‌ردووکیان به‌بی دهنگی دانیشتبوون غه‌فور وتی برام
 ده‌چم ده‌نوم شه‌وت شاد. غه‌فور به‌ پلیکانه‌کان هاته
 خواره‌وه، میرزا له‌سه‌ر کورسیه‌ دارینه‌که هه‌ستا و چووه
 ژوره‌وه جله‌کانی گوڤری و چووه‌ سه‌ر ته‌خته‌که‌ی و
 یه‌کسه‌ر خه‌وی لی که‌وت، به‌یانی له‌گه‌ل دهنگی که‌له‌شی‌ر
 به‌خه‌به‌ر هات و تیشکی خۆر له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژوره‌که‌ی ده‌دا
 و ژوره‌که‌ی پوناک کرده‌وه و ورده‌ ورده‌ میرزا جولاو له
 شوینه‌که‌ی خۆی هه‌ستا سه‌یریکی ئه‌و تیشکی روژه‌ی کرد
 که‌ له‌که‌لینه‌ی په‌نجه‌ره‌ی ژوره‌که‌ی ده‌هاته ژوورو به
 هه‌زاران گه‌ردیله‌یورد ورد ده‌بینران هه‌ستا جلی گوڤری و
 چووه‌ خواره‌وه به‌ پلیکانه‌کاندا له‌ حه‌وزی حه‌وشکه‌ ده‌موو
 چاوی خۆی شوشت و دایه‌ حه‌لیم له‌سه‌ر کورسیه‌ک
 دانیشتبوو میرزا به‌یانی باشی لی کرد و وتی دایه‌ ئه‌دی
 غه‌فور؟ دایه‌ حه‌لیم وتی وه‌ره‌ دانیشه‌ کورم غه‌فور هه‌شتا
 هه‌ل نه‌ستاوه‌ میرزا چوو له‌سه‌ر کورسیه‌ک له‌ ته‌نیششت
 دایه‌ حه‌لیم دانیششت.

بیری خان له‌نان دینه‌که هاته‌ ده‌روه‌ تلیانه‌یه‌ک
 ئه‌ستوکی به‌ په‌نیری دروستکراوی دروست کردبوو بوونی

کولیره به په نیره که به و ناوهیا بلاو بوبووه، بیړی خان به یانی باشی لئ کردن و دایه حلیم و میرزا به سۆزه وه به یانی باشیان لئ کرد و بیړی خان وتی دایه گیان کاکم هه لنه ستاوه له م قسانه دابووین که وا غه فور له ژوره وه هاته دهره وه و به یانی باشی لئ کردن و ئه وانیش وه لامیان دایه وه، غه فور له حه وزی حه وشه که دهموو چاوی شوشت و بیړی خان سفره که ی له دیوه خان رازاندبووه وتی فهرموون نان بخون.

دایه حلیم له پیښه وه ئینجا میرزا و غه فور به دوایدا روښتن و چونه سهر سفره که له سهر سفره که هه نگوین و په نیر و هیلکه ی کولاو و ژاژی هه بوون ته نیا شیری چوله که ی که م بوو وه بوئی چایه کی دیم کراو به ژوره که دا بلاو بوبووه ناوی خویان هیناو ده ستیان کرد به نان خواردن و که سیان ده نگیان لیوه نه ده هات تا تیر و پریان خوارد و شوکرانه بژیریان کرد و کشانه وه، دواتر بیړی خان سهر و چای تری بو تیکردن و سفره که ی کو کرده وه له ژوره که چووه دهره وه دوا ی که میک غه فور و میرزا خویان کو کرده وه و خوا حافیزیان له دایه حلیم کرد و له مال چوونه دهره وه به ئه سپای به ره و شار و ناو بازار چوون وهک هه همیشه چوونه ئه و سهری بازار و گه رانه وه

دواتر له چاخانه که لایان دا و غه فور بانگی دوو چای کرد
 وو شاگرده که بوی هیئان و به خیر هاتنی کردن، غه فور
 بانگی شاگرده که ی کرد و شاگرده که دوی که میک هاته
 پیش که مندالیکی دوانز سیژده سالان دهبوو کورپیکی
 زیرهک و وریا بوو زور به لیّهاتویانه کارهکانی له
 چایخانه که نه نجام دداو له م سهر و له م سهری چایخانه که
 له گه ل موشته ریه کان بوو وه هه همیشه زهرده خه نه یه کی
 له سهر لیو بوو مندالیکی رۆح سووک بوو پیالهکانی کو
 ده کرده وه تا بلیی چاو کراوه بوو هه همیشه دهیگوته
 موشته ریهکانی خوی ئاغای خوم به خیر بیی یان کاک
 خوم به خیر بیی نه م وشانه ی زور به کار دهیئا نه گه ر
 رۆژیک نه م میتر منداله له چایه خانه که نه بووايه نه وا
 چایه خانه که زوری پیوه دیار دهبوو، غه فور به چریه به
 گویی چرپاند و گوتی: نه مرۆ باپیر ئاغا نه هاتوته ئیره؟
 شاگرده که وتی: نه وه لا نه هاتوو مالت خراب نه بی کاک
 غه فور خه لکی خوی لی لا ددهن توش له هه والی
 ده پرسسی! غه فور له سهر خو وتی هه روا پرسیارم کرد،
 منداله که بزیه کی کرد و وتی: هه روا لیی ده پرسسی کاک
 غه فور!؟

غەفور وتى: باشە ئەى پياوھەكان كەسىيان نەھاتونە
ئىرە؟ شاگردهكه وتى: با كەمىك بەر لە ئىستا كاك پۋستەم
لىرەبوو غەفور بە لەسەر خويى وتى كام پۋستەم؟

شاگردهكه وەك ھەمىشە بزەيەكى كرد و وتى پۋستەمە
درىژ پۋستەمى باپىر ئاغا ئىنجا پيالەكانى دەستى لىو دەدا
غەفور وتى: ئەھا، ئى، چى لىھات؟

شاگردهكه: ھەر تاويك پىش ئىستا لىرە بوو زور غەمبار
دىار بوو دوو چاى خواردەوہو بەردەوام جگەرەى دەكىشا
پاشان پۋىشت، غەفور: نەتزانى بو كوى چوو؟ شاگردهكه:
پىم وابى بو لاي پردەكهى خوارى شارى رىگاي گرتبوو
سەرى بەبەر خويەوہ نابوو ھەر تەماشاي پىشى خوشى
نەدەكرد و دەپۋىشت من لە پشتەوہ سەيرم ئەكرد دەم وت
باشە دەبى كاك پۋستەم بووا عاذز و غەمبار بىت؟ غەفور
باشە فەرموو ئەوہ پارەى چايەكان و دەستت خوشى و
خوا حافىز، شاگردهكه: خواتان لەگەل بىت كاك غەفور.

مىرزا و غەفور بە يەكەوہ چوون بەرەو لاي پردەكەو
نزيك بوونەوہ لە پردەكە كاتىك دىتيان وا لەسەر پردەكە
راوہستاوہ و سەيرى ئاوى ژىر پردەكە دەكات، غەفور
وتى: كاك مىرزا بو تو ناچى لە چايە خانەيەك چاوەرپىم
بكەى من دەمەوى بە تەنھا قسەى لەگەل بكەم بزنام تامى

زاری چۆنە!!میرزا: باشە غەفور تۆ چۆنت پی باشە وادەکەین. میرزا بەرەو چاخانەکە رۆشت و غەفوریش بەرەو لای رۆستەمە دریژ چوو چەند هەنگاویک مابوو بگاتە کاک رۆستەم غەفور وتی: کاک رۆستەم ئەوہ بۆ بیئاقەتی؟ وا بە تەنیا لەسەر ئەم پردە راوەستاوی؟ رۆستەم سەری هەل بری و بەلای چەپدا ئاوری دایەوہ وتی: ئەوہ تۆیت کاک غەفور زەردە خەنەییەکی تال کەوتە سەر لیوی و وتی ئیتر بلیم چی بیئاقەتیە. غەفورو رۆستەم تۆقەییەکی گەرمیان کرد و دەستی یەکیان گۆشی و غەفور وتی: وەرە با پیاسەییەک بکەین بۆ لیژە راوەستاوی؟ رۆستەم: بلیم چی هەر بەتەنھا بووم وتم با بچم دەلین ئاو خەم رەوینە.

غەفور بە گالته کردنەوہ وتی: بۆ تۆش خەم دەخۆی؟ تۆ لەگەل پیاوئیکی ناودار و گەورەیی کە هەموو خەلک لیی دەترسن و خاوەنی سەررۆت و سامانیکی زۆرە هەق نییە خەم بخۆیت. رۆستەمە دریژ وتی: جا برام سەررۆت و سامانی ئەو بەمن چی؟ من تەنیا پارەیی پاسەوانی خۆم وەر دەگرم ئەویش دەولەت دەم داتی کاکە خۆ ئەوانە دەستیان ناچیتە عانەییەک، ئەوانە هەر بەناو مروڤن ئا ئەوہ تا لە سی ژن خودا مندالیکی نەداوەتی! با هەموو سەررۆتی دۆنیا هی ئەو بیت کە میرات گریکی نەبوو قوروشیک ناھینیت هەموو

ئەو مالەشى كە كۆى كىردۆتەو ھەموو مافى ئەم فەقىر و ھەژار و رەش و پوتانەيە سالانە بەناوى زەويانەو پارەيەكى زۆريان لى دەستىنى ياخود بەرو بومىكى زۆريان لى ھەلدەكرىتەو ھەقىيان لى دەكات بىويژانى وا لەم دونيايە نەبوو. غەفور: ئەى رۆستەم چۆنە ئەم ھەموو سالە بە دوايەو ھەيت؟ تۆ پياوى ئەويت، رۆستەم ئاخىكى ھەل كىشا و بە كەساسىيەو ەتى: روى زەمانە رەش بىت زۆر جار پياو ناچار دەبىت بۆ بژيوى خوى يان مال و مندالى بىتە كۆيلەى زالمىك، چىبەم برا من دايك و باوكم زوو مردن و كەس منى بەخۆو نەدەگرت تازە مووم لى دەھات رۆژىك باپىر ئاغا لە چىەخانەكەى ئىستا چاوى بەمن كەوت لە بنى پىم تا تەوقى سەرم سەيرى بەژن و بالاي كردم، بە غرورىيەو ەتى: ماشاءالله لەم بالايە پياو لە ھەبەتت ئەترسى؟

پىم بلى تۆ كورپى كىيت؟ منىش ئەوكات نەم دەناسى بە تورەييەو ەتم كورپى كەس نىم! من كەسم نىيە. باپىر ئاغا لىم نزيك بۆو ە دەستىكى بە سەرم داھىناو گوتى: چۆن كەست نىيە؟ من كەسى تۆم! دواتر وتى ئەى دايك و باوكت؟ منىش ەتم: ھەردووكيان مردرون ئەويش كەمىك خوى چەمبار نىشاندا و ەتى: من لە جىگاي ھەموو كەستم

تۆش كورپى منى يالا با برۆينه مالهوه، منيش زور بى حال
و ژيان بووم بو فلسيک چى بوو شكم نهدهبرد هر به
قهرز و قولله دهژيام، منيش گوتم با برۆم گهنجم هيچم له
دونيا نهدهزاني وتم پاروم كهوتوته رونهوه من پيشتر ناو و
ناوبانگى باپير ئاغام بيستبوو، بهلام نهم بينى بوو نهم
دهزاني هينده بى ويژدان و مروف كوژه كهوا رۆژ له دواى
رۆژ ههستم دهکرد كهوا ئهه و كارهى ئهه دهيكات كارى
مروف نييه، خهلكى لهسهر زهوى و مال و حالى خوى به
پياوهكانى داركارى دهكات يان دهكوژييت ئهوه چهند ساله
لهگهله ئهه پياوهم كهسم نهكوشتوه بهلام له خهلكم داوه و
سهر و گيلاكم شكاندون هر بو ئهوهى لييم رازى بيت
بهلام دواتر پهشيمان بوتمهوهو زورم جنيو بهخوم داوه و
رقم لهخوم بوويتهوه و من خهريكه دهچمه پيستي مروفيكى
درندهوه بهردهوام من لهگهله خوم ددهوام و سهركونهى
خوم دهکرد و دهم وت: چ كاريكت ههلبژاردوه تو روستهم،
ههركارىكى تر بكهى زور لهوه شهرف مهندانه و پيروژ
تره بهراستى مروفيكى دل رهق و درندهيه هيچ جياوازيهكى
نييه لهگهله ئاژهل زور جار ئهه و كارانهى كه كردومه به
دزى باپير ئاخا چومهتهوه لاي ئهه كهسهى كه لييم داوه
يان سهريم شكاندوه چووم و داواى لييبوردنم لى كردوه

دەستم لە ملی کردووە و گریاوم و پیم وتووە: من ئەو کەسە
 نیم کە تۆ بینیوتە منیش دلم هەیه دل! بەلام چی بکەم ئەوە
 قەدەری خودایە کە منی توشی ئەو مەروڤە درپەندەییە کردووە
 ان شاءالله پوژیک دا دیت هەر بە قەدەری خوداش لای ئەو
 نەمیئم، بەلێ زۆر جار چووم بو لای ئەوانە ی لیم داوون
 غەفور دلم زۆر توندە خەریکە ئەگریم چونکە ئەم پیاووە
 پوژ نییە سوکایەتیم پی نەکات بو هەموو کاریک لیم بە
 هەنچەتە و دەزانێ هەر خۆی رزق و پوژی دەره من
 لەمیژە لێ داخ دارم و داخی لە دلێ من دایە بەلام چەندی
 سەر دینم و دەبەم لە ئیستادا چارەبەکی ترم نییە ئەمرو
 بەیانی هەر لە خۆرای چی جنیوی سوک هەیه پیی داوم و
 دلێ شکاندوم من لە ناخدا بریندارم بەلام برینی دل و بە
 ئاسانی چارەسەر ناکرێ بەلام با پوژیک دادێ من ئەم
 برینە چارەسەر دەکەم باورم پی بکە غەفور من چەندین
 سالا لەم مالاەم خیانەتم پێیان نەکردووە، شەو تا بەیانی
 ناخەوم هەر ئیشک گری بەردەرگای مالی ئەوم تا پوژ
 دیتەووە لەبەر هەییوانی ئەو جگەرە دەکیشم و پیاسە دەکەم
 ئەوە ژیانی من.

غەفور گوێی بو قسەکانی رۆستەمە درێژ شل کردبوو و
 سەری خۆی شوپ کردبوو بەناو بازارەکەدا دەپوشتن

غەفور وتى: رۆستەم تۆ ئەم ھەموو سالە كارى بۆ دەكەى
و لای ئەوى پولیكى وات نییە بوخۆت كارىكى تر بکەى و
واز لەو بىنى؟

رۆستەمە دريژ: با ھەمە غەفور زۆریشم ھەيە بەلام خۆ
ناكرى تازە واز بىنم ئەترسم شەويك بە پياوھەكانى ھەر
دواى واز ھىنانم بم كوژيئەوھ چونكە بۆ ھەر بيانوھەك سەد
بىانوى تر دەھىنيئەوھ چونكە ئەمە كارى زالمانە ئەوھى
لەگەليان بيت ئەبى تا مردن لەگەلى بيت ئەگينا واز ھىنان
لەوان ئەوا بە ھەر بيانوھەك بيت ژيانت ئەكەويئە
مەترسيەوھ، تازە من توشى ئەو نامەردە بووم مەگەر ھەر
خودا بوخۆى بە قەدەريك لە ئەوم دور بخاتەوھ.

غەفور وتى: يانى ئەتۆ بەراستى ئەوھندە لىي بىزارى؟
رۆستەم: بەلى ئەوھندەى لى بىزارم تا خودا دەلى بەس
بەلام چارە چى يە! غەفور وتى چارە زۆرە رۆستەم: چۆن
چارەيەك دە وەرە پىم بلى و لەم جەھەنەمە دەرم بەينە
دەمەوي برۆم لە شار برۆم و پو لە دەشت و كيو بکەم و
لە چياكان لە ئەشكەوتەكان لەبن ھەر تاشە بەردىك دەتوانم
بژيم لەگەل كيوھەكان لەگەل گورگ و رپوى و چەقەلەكان
تەنانەت لەگەل بەرازەكانيش بەلى دەتوانم بژيم بەلام

توانای ژيانم له گهال ئەم پياوه نه ماوه رۆژ به رۆژ خۆم به سوکتر دیته بهر چاو....

غه فور دهستیکی له سهه شانی رۆستهه داناو وتی:
چاره یهک هه یه شتیکی له گورپییه به لام نازانم چون چونی
پیته بلیم هه ر چهنده تو هاورپی مندالیمی و وا ههست
دهکهه متمانهه پیته به لام ئەوه چهنده ساله له گهال ئەم پياوه
خراپه ی تۆش هه مان هه لاس و کهوتی ئەوت گرتوه به لام
وهک خوت دهلیی په شیمانی بویه خهریکه متمانهه پئ
دهکهه دههوهی ئەوهی له دلمه پیته بلیم. رۆستهه: بلئ
کاکه هه رچی دهلیی بلئ له ههچ مهترسه وهک ئەوهی قسهه
بو خاک کردبی دلنیا به و متمانهه پیم هه بیته.

غه فور سههیریکی چاوی رۆستهه می کرد و له چاوانی
رۆستهه مدها بی ئومیدییهکی زوری پیوه دیار بوو غه فور
چاوی هه ر له سههه عهززی بوو دهی وت باشه دهبی ئەم
پياوه به پرستی بیته ئەوهنده بیزار بیته وا دیاره وایه ئەگه
نا چون دهزانی بو مهسهله یهکی گرنه بو کوشتنی ناغاکه ی
هاتومه ته لای هه رچی له خه یالی نه بوو بی ئەوهیه بویه
گریی دلی خوی بومن کردوته وه هه ر له بهر خویه وه غه فور
دهی وت: ئی خو ئیمهش کونه دراوسی و کونه هاورپین،
به هه ر حال غه فور و رۆستهه به ره و ناو شار چوونه وه و

غەفور وتى: كاك پۋستەم بۋ نايەى بۋ نانى نيوهرۋ لاي
من بيت دوايه قسه يهك له سهر ئەم بابەتە دەكەين.

پۋستەم: زۆر مەمنون برا خودا بەزىادى بكات دەبى من
بچمەوہ ماللەوہ ئەو كافرہ پيرسى هيشتا نہ ہاتومەتەوہ
نارەحت دەبى بۋخوى له بيانوہ و جنيوان دەدات دەمى
لەگەل جنيودان راہاتوہ وەك چۆن دەمى له نان خواردن
راہاتوہ، غەفور وتى كەوايە با دواى نانى نيوهرۋ ئەگەر
دەتوانى با يەكتر ببينين.

پۋستەم وتى: باشە ھەول دەدەم بەس له كوئى؟ غەفور
وتى با لەسەر پردەكە چاومان بەيەك بکەوئى، پۋستەم وتى
زۆر باشە، خودا حافىزيان لە يەكتر کرد و لە يەكتر جيا
بوونەوہ، غەفور بەرہو چاخانەكە رۆشت و كە نزىك بۋوہ
بينى ميرزا لەبەردەم چاخانكە وەستاوہ و بيتاقەت ديارە،
غەفور گەيتە لاي ميرزا و وتى: بەتەنھا بيتاقەت بوويت، ھا؟
ميرزا وتى: زۆرت پئى چوو برام، غەفور: وايە سەرى
ھەل برى و بزەيەكى کرد و وتى: زۆرم پئى چوو بەلام
خىرى تيدايە برام غەفور دەستى لەسەر شانى ميرزا داناو
بەرہو ماللەوہ رۆشتنەوہ كاتى نيوهرۋيە رۆژ بە تاقى
ئاسمانەوہيە ناو بازار چۆلە و ھەموو دەرابەكان ھاتبوونە
خوارەوہ بەقال و گوشت فرۆش و عتارەكان چووبونە

مالّه وه، تاک تاکه خه لک له ناو شار ده بینرا هه ردوکیان
 ههنگاوی خیرایان دهناو غه فور سهیری میرزای ده کرد و
 زه رده خنه ده هاته سه ر لیوانی میرزاش سهیری غه فوری
 ده کرد و زه رده خنه ی تالی ده هاته سه ر لیوان، کاتی
 گه یشتنه وه مالّه وه له ده رگایان داو بییری خان ده رگای لی
 کردنه وه و به خیر هاتنه وه ی کردن و ئه وانیش هه ردوکیان
 به ره و چه وزه که چون و ده ست و دم و چاویان شوش
 چون بو دیوه خانه که و دایه هه لیم له سه ری ئه وسه ری
 دیوه خانه که دانیشتبوو سفره یه ک راخرابوو و رازاندار بووه
 دایه هه لیم به خیر هاتنه وه ی کردن و وتی: کورم غه فور خیر
 بو دوا که وتن؟ غه فور: خیر ده بییت دایه گیان خیر. دایه
 هه لیم وتی: وهرنه پیش و نانه که تان بخون من داوام له
 بییری خان کرده ئه م خوارده نه دروست بکات، بییری شیوی
 قورپاوی به گوشتی به رخ دروست کرده من خوم به ته قه
 ته قی قوچان چووم گوشتم کریوه لای ئه و قه سابه ی سه ری
 کولان غه فور وتی: ده ستان خوش بییت دایه گیان بوئی
 شیوی قوراوه که به ماستی مه ر و نیرکه پیاز و شیبیت و
 جاتره و بیبه ری سوری کوتراو دروست کرابوو بوئیکی
 ئه وه نده خوشی لی ده هات مرؤف به بوئه که ی مه ست و
 چهیران ده بوو.

میرزا و غفور هاتنه سهر سفره‌که و بی‌ری خان که له خواری سفره‌که خهریکی تیکردنی خواردنه‌که بوو، ئه‌وانه‌ی له ژوره‌که بوون ناو ده‌میان پر ببوو له ئاو، چونکه ده‌یان ویست هه‌رچی زوو خواردنه‌که بگاته بهر ده‌ستیان، هه‌موویان چاوه‌رێ بوون بی‌ری خانیش له‌بهر خۆیه‌وه به هیواشی ده‌ی وت زۆر زۆر گهرمه ئاگاتان لی‌بی ده‌متان نه‌سوتی با سارد بیته‌وه ئینجا بیخۆن غه‌فور وتی: ئه‌وه چی ده‌لیی خوشکی من وهخته دیق بکه‌م تا ده‌گاته بهر ده‌مم، هه‌موویان دایانه قاقای پیکه‌نین.

میرزا گوتی: ناو ده‌مم هه‌موو بوته ئاو ئیشتهای خواردم زۆر بووه، دایه‌ه‌لیم له‌بهر خۆیه‌وه پی ده‌که‌نی، بی‌ری خان شیوه‌که‌ی تیکرد و له‌بهر ده‌می دانان و فه‌رمووی لی کردن دایه‌ه‌لیمیش: په‌له مه‌که‌ن ده‌ست بکه‌ن به ساردکردنه‌وه‌ی به‌که‌وچکه‌که سه‌راو بنی بکه‌ن با سارد بیته‌وه غه‌فور خیرا خیرا که‌وچکه‌که‌ی پر کردوو فووی لی کردوو خواردی و وتی وییی زمانم سوتا هه‌موویان ده‌ستیان به پیکه‌نین کرد دایه‌ه‌لیم: کورم په‌له مه‌که ئینجا هه‌موویان ده‌ستیان کرد به نان خواردن و بی ده‌نگی بالی کیشا به‌سه‌ر ژوره‌که‌دا ته‌نها ده‌نگی که‌وچک و فرکه فرکی غه‌فور ده‌بیسترا ئینجا تیریان خوارد و شوکرانه

بژیریان کرد و کشانه‌وه ئینجا میرزا وتی: یاخوا ده‌ستت
نه‌رزی خوشکه بی‌ری به‌راستی کابانیکی باشی، بی‌ری
خانیش سور هه‌لگه‌راو به شه‌رمیکی کچانه‌وه وتی: یاخوا
نۆشی گیانت بی‌ت کاکه میرزا غه‌فور: به‌ه به‌ه به‌راستی
خواردنیکی خۆش بوو یاخوا ده‌ستت خۆشبێ خوشکی.

بی‌ری: نۆشی گیانت بی‌ت

دایه حه‌لیمیش: رو سور بی کچه‌که‌م خودا مرازت
جیبه‌جی بکات.

بی‌ری: نۆشی گیانت بی دایه گیان، ئینجا بی‌ری خان
سفره‌که‌ی کوو کرده‌وه‌و که‌ل و په‌له‌کانی برده‌ دهره‌وه و
چای بوو هینان و سه‌رو چای بوو تیکردن و غه‌فور وتی:
سه‌رو چای ترمان بوو بی‌نه خوشکی،

بی‌ری: به چاوان کاکه گیان هه‌ر ئیستا، غه‌فور روی له
دایکی و میرزا کرد و گوتی: نزیک ببنه‌وه و گوئی بگرن
بزنان چ ده‌لیم، ئەم‌پرو به‌یانی له‌گه‌ل میرزا چووینه دهره‌وه
و چووینه چاخانه‌که و پرسپاری باپیر ئاخام له شاگردی
چاخانه‌که کرد وتم بزنام هاتوه، ئەویش وتی نه‌هاتوه و
دواتر پرسپاری روسته‌م لی کرد وتم هاتوه وتی که‌میک
پیش ئیستا لی‌ره بوو و روشتوه بوو لای پرده‌که منیش
میرزام له چاخانه‌که به‌جی هیشت و چووم به‌دوای

رۆسته مه دريژدا كه بينيم له سهه پرده كه راوه ستابوو و سهيري ئاوي ژيژ پرده كه ده كرد جگه ره ده كيشاو زور بيتاقت ديار بوو غه فور دهستيكي له شاني ميرزا دا و گوتي: ئه ليره وه توش گوي بگره ميرزا كه چومه پيشتر دواي سلاو كردن و توقه كردن وتم: بيتاقت ديارى رۆسته مه ئه وه چيته؟ له كه يه وه ليره ي؟ ئه ويش وتى: وا راوه ستاوم ئيتر بيتاقتيه دواتر وتى: واسه يري هاژهى ئه و ئاوه ده كه م تا كه ميك دلم خوش بيت، دواتر هه رچى له ناخى دلى دا هه بوو دركاندى زور له باپير ئاغا تورپه يه.

دهيگوت ئه مرۆ له هيچ و خوراي هه زار جنيوى سوكي پى داوم و ره زيلي كردوم بى ئه وه ي يه كه هه له م هه بى، هه له بوونم كويله بوونمه، رازيبونمه به كار كردن له گه له ئه و دياره هوكارى توره بونه كه شه ي له سهه ئه وه بووه به رده وام له گه له ژنه كانى ده مه قالى و پرته و پوله يانه و له گه له يه ك پيگ نايه ن له سهه شتيكى بچكولانه و بى بنه ما ده ست له قژى يه ك ده ئالينن و جنيوى سوك پيگ ده دن خوى ئه م پياوه هه ر ده ره قه تيان نايه بويه كو لي دلى خوى به من يان ئه وي تر دا ده ريژى، رۆسته مه دريژ ئه وه نده بيزار بوو ده ي وت: هه رچه ندى دينم و ده به م نازانم چى لى بكه م ده يتم نايچيتى ده ست له قر قرتوكه ي بنيم و هه ناسه ي

لی بېرېم، من ئەو ۋە چەندین ساللە لە مالئی ئەوم و نان و
 نمەکی ئەوانم کردوو بەلام هەر چەندە کە پەنج و خوین و
 ماندوو بوونی خۆمە کە دەبخۆم، بەلئى پۆستەمە دريژ
 بەردەوام بوو لە گلەیهکانى نیوهرۆیه و نزيك بووینەو و
 هەردوو کمان بە پياسە بەرەو ناو بازار هاتینەو و دوا جار
 وتى: چارم نیه دەنا لە گەل ئەم نا پیاوهدا کار ناکەم و
 ناچمە پاسەوانى، بەلئى منیش بە تەواوى باورم بە قسەکانى
 پۆستەمە دريژ کرد و لە دلئى خۆمدا وتم: ئەو چوزانى بۆ
 پرسىارکردن و هاوکارى کردنى هاوریکەم و کوشتنى باپير
 ئاغا هاتووم، بە دەرفەتیکى باشم زانى و وتم: چاره ههیه
 چۆن چاره نیه! یەكسەر هاته بەر دەمم و بە هەردوو
 دەستى یەخەى کراسەكەمى گرت و و سەیرى چاوهکانى
 کردم بینى چاوهکانم وەك بلئى پارانەو هیهكى تیدابیت بە
 دەم نوزانەو و وتى: دە پیم بلئى غەفور چۆن چارهیهك
 دەپیم بلئى، تا گەیشتینەو و ناو بازار پۆژ لە بەرزى ئاسمان
 بوو کاتى نیوهرۆ نزيك چایەخانەکان بوینەو و وتم پۆستەم
 گەر دەتەوی دوا نیوهرۆ لەسەر پردهكە دەت بینم، ئەویش
 بەلئى دامى ئەگەر بتوانیت بیت.

من وتم ئەوکات قسەیهكى لە بارهیهو ئەکەین.

دواتر لیك دابراین و خوا حافیزیمان لیكکرد، دواتر
 غهفور له چایهخانهکه میرزای بینیهوه و میرزا وتی:
 درهنگ هاتیهوه هر له لای ئه و بوویت؟ غهفور به زرده
 خه نه وه ته ماشایه کی میرزای کرد و وتی: به لای هر له لای
 ئه و بووم میرزا له خوشیان هه ستایه سهر پی و وتی: دهی
 ده بی رازی بووبی هاوکاریمان بکات، به شهره فم غهفور
 بهس ئه م چاکه یه م له گه ل بکات، چی بویت بووی ده که م،
 ئه گه ر داوای روحم بکات دهیده می، چونکه به خوین
 قه رزاری ئه و ده بم. غه فور پیاویکی به غیره ت بوو هه موو
 خه لکی شار و ناوچه که دهیان ناسی، هه موو دهیانزانی
 پیاویکی به دهست و به غیره ت بووه، هه رگیز غه دری له
 هیچ کهس نه داکرد، ئه گه ر بیزانیویه که سیک غه در له
 که سیک بی دهسه لات دهکات، قبولی نه ده کرد و ئه وا
 کیشه که ی ده کرده کیشه ی خوئی، بویه هه موو خه لکی
 گه ره ک و ده ور و به ری خوشیان دهویست. غه فور له و
 باره یه وه چه ندین چیرۆکی دووروو دریژی هه بووه.

غه فور وتی دایه، من دوا ی نیوه رۆ له سه ر پرده که
 چاوه ری پئی رۆسته م ده که م، میرزا وتی: زور باشه منیش دیم،
 زور باشه تۆش وهره، میرزا ده لای بهس ده بی
 ده مانچه یه کمان پی بیت و لای من بیت من دوور به دوور

چاوه دیری تو دهکهم ئەمه مروڤه له گوشت و خوینه نه وهک به هه‌له‌ت به‌ری، دایه‌ه‌لیم به‌چاوه‌ره‌شه‌کانی ته‌ماشایه‌کی میرزا ده‌کاو ده‌لی میرزا راست ده‌کات غه‌فور ده‌مانچه‌که‌ی خۆت بینه و بیده‌میرزا، با له‌بن پشته‌ینه‌که‌ی دانی و که‌س نه‌ی بینی، چونکه‌خۆت ده‌زانی که‌سی گه‌ر پیاوی حوکمه‌ت نه‌بی ناتوانی چه‌ک هه‌ل بگریت، غه‌فور چوو ده‌مانچه‌که‌ی هینا و له‌ناو په‌رۆیه‌کی سور و شین ئالاند و دایه‌میرزا و گوتی: له‌بن پشته‌ینه‌که‌تی دابنی.

غه‌فور و میرزا دوی راویژکردنیا له‌گه‌ل دایه‌ه‌لیم له‌ده‌رگای هه‌وشه‌چوونه‌ده‌ره‌وه و به‌په‌یان به‌ره‌و ناو بازار وه‌ک چه‌ند پۆزه‌به‌رئ که‌وتن له‌ریگادا توشی هه‌ر که‌سی بونایه‌سلاویان لی ده‌کردن نزیک چاخانه‌که‌بوونه‌وه و له‌چاخانه‌که‌دانیشن و شاگرده‌که‌سه‌ر و چای بو بردن له‌گه‌ل سه‌ر و په‌رداخیک ئاو وتی: کاک غه‌فور تازه‌پیش تو کاک پۆسته‌مه‌دریژ لیره‌بوو، تو پیش نیوه‌رۆ پرسیاری ئه‌وت کرد، غه‌فور ده‌ستیکی به‌سه‌ری شاگرده‌که‌دا هینا و وتی: سوپاس سه‌ر خر ئه‌ی نه‌تزان‌ی بو کوئ چوو؟ شاگرده‌که‌وتی: با پیم وایی بو لای پرده‌که‌چوو غه‌فور بو ئه‌وه‌ی شاگرده‌که‌هه‌ست به‌هیچ نه‌کات لچیکی لی بادا و گوتی خو هیچ ئیشیکم پنی نییه‌به‌س هاوری کۆمه‌ویستم

هه‌والی بپرسم، شاگردەکه پیکەنی و رۆشت غەفور وتی:
میرزا چایەکەت بخۆ با برۆین،

میرزا وتی: غەفور ئەگەر وەک دیوینی بەس تۆ بچیت
ئەوا ئەو مندالە لیمان دەکەوێتە گومان مندالیکی زیرەکه
عەقلى که سیکی ۶۰ سالانی هەیه غەفور گوتی: میرزا راست
دەکه‌ی وایە، پاش چاخواردن که میک دانیشتن و پارەى
چایەکانیان داو چوونە دەرەو، غەفور گوتی: میرزا تۆ
لەناو ئەو بازارە بوخۆت پیاسە بکه لای ئیوارە لە پرده‌که
نزیك ببه‌وه ئەگەر ئیشارەتیکم دایەى وەرە لامان ئەگەر نا
لە شوینیك خۆت مات بکه، میرزا وتی: باشە غەفور
وادەکه‌م، غەفور رۆیشت بو لای پرده‌که و دیتی ئەوا
رۆستەمه درێژ لەوی راولەستاو غەفور هەنگاوەکانیتوندتر
کرد و گەیشته لای و چاک و چۆنییه‌کی گەرمی لەگەڵ کرد
و لا رومەتی راستی رۆستەمه درێژی ماچ کردوو و ئەمه
شتیکی ئاسای بوو چونکه وتمان غەفور و رۆستەم هاوپی
کۆن بوون و لە گەرەک پیکەوه دەژیان، رۆستەمیش
غەفوری ماچ کرد و هەردووکیان زەرەخەنەیان دەکرد
پاش که میک بیدەنگی هەردووکیان سەیری ئاوی ژیر
پرده‌که‌یان دەکرد و گوینیان لە خورە خوری ئاوه‌که گرتبوو
ئاویکی سازگار و پاک بە ژیر پرده‌که‌یان تی دەپەری که میک

له خواری پرده که به چند ههنگاوێک کهنده لانیک هه بوو
 ئاوی روبره که دهچوو هه کهنده لانه که و که فیکه سی و
 جوانی ده کرد ههژهی ئاوه که له موسیقاییه کی خوش دهچوو
 له گویی غه فور و روسته ماسیه کان زور به رونی دیار
 بوون ماسی گه وره و بچووک له نیو ئاوه که ده بینران
 له ناویدا قه ژالی زیندوو و دهیان زینده و هری تر هه بوون له
 هه ردوو لنی روبره که ئه سپینداره کان چوو بوونه به رزای
 ئاسمان له هه ردوو لاهه سه ریان ده گه یشته وه یه که له زور
 جیگادا ده بوونه سییه ریکی خوش له سه ر روبره که دووسی
 به له می بچووک له م ناوه داسه ولیان لی دها و راهه ماسیان
 ده کرد دونیایه کی کش و مات بالنده ماسی گره کان له
 به رزای روبره که ده سورانه وه جار جار به تیژی ده هاتنه
 روبره که بو گرتنی ماسیه که له سه ر پرده که ته نها دهنگی
 جریوهی بالنده و دهنگی که ناریه کانی ناو ئه سپینداره کان
 ده بیستران ئای چ ئاوازیکی خوشیان دروست کرد بوو
 هه رجه زت ده کرد گوی بو هه ژهی روبره که و جریوه
 جریوی بول بوله کان بگریته روسته مه دریز سه ریکی بولای
 غه فور جولاند و روی تیکرد و وتی: با بیننه وه سه ر
 باسه که ی پیش نیوه رومان ئه وه یه ئه و کاره ی تو وا

ئاسانە، غەفوریش كەمىك لىي راما و بە چاوه زەردەكانى
سەيرى چاوى رۆستەمى كرد كە دەبى متمانهى پى بكات!
ئەوجا غەفور زەردە خەنەيەكى كرد و زۆر بە متمانه بە
خۆبونەوہ گوتى: ئەگەر تۆ لەگەل من بىت و متمانه بەمن
بەكەى ئەوا كوشتنى باپىر ئاغا كارىكى ئاسانە ئەوكاتە تۆ
ئازد دەبى و بە دللى خۆت كارىك دەكەى كە ھەر كارىك
خۆت پىت خۆش بىت برۆ دەرەوہ يان شارىكى تر دەتوانى
سەرلە نوئى ژيانىكى تر دەست پى بەكەيت خۆ تۆ بەتەنھاي
دەتوانى لە ھەر شوينىك خۆت پىت خۆش بىت بژيى
ئەوكاتە دلە راوكى و سوكايەتى پىكردنت كۆتايى دىت ئەو
بە بىستنى ئەم وشەيە كە دەلى بە كوشتنى باپىر ئاغا
رزگارت دەبى رۆستەم سور ھەلگەرا و رەنگى تەواو تىك
چوو عارەقە بە ناوچەوانى دەھاتە خوارى و دەستى بە
لىوہ لەرز كرد ترسىكى ئەبەد دەستى پىكرد و ئەوجا ئەو
بەراستى لىي دەترسا ئەم ترسە بۆ ھەمووكات مىرات بوو
بە لىوى لەرزۆكەوہ وتى: ئەوہ بەراستە غەفور كوشتنى
باپىر ئاغا؟

غەفور: بەلى بەراستەمە بۆ باپىر ئاغا كىيە بۆ ئەو لە
گوشت و خوین دروست نەبووہ خۆ لەئاسن دروست
نەبووہ بە چەند فيشەكىك كۆتاي پى دىنم يان ئاسانتر بلىم

چەند خەنجەرىك لەسەر دللى دەچەقنىم و كوتاي بەم پۈحە
پىسەي دەھىنم و دەينىرم بۆ دۈزەخكەي ئەو دىوو،
رۆستەمە دريژ ئەمجارە جگە لە دەست و جگە لە لىوى
چۆكەكانىشى كەوتە لەرزىن وتى تۆ— تۆ— تۆ— تۆ، ئەو
بەراستىتە بۆ ئەوئەندە داخ لە دللى چى بەرامبەر تۆ كردو؟
غەفور: ھەموو شت ھۆكارى خۆي ھەيە خۆ ناكري لە
خۆرا بۆ خويى ئەو تىنوو بم، رۆستەم ئى باشە كوا ئەم
مەسەلەيە چيە؟

غەفور: ھەموو شت ھۆكارى خۆي ھەيە خۆ ناكري من
لە خۆراي بەخويى ئەو تىنوو بم، رۆستەم: ئى باشە
مەسەلەكە چيە؟

غەفور وتى: باشە ماوھەيك لەمەو بەر باپير ئاغا و
پياوھەكانى لە شار دەر دەچن دەچن بۆ گوندەكەي مام
رەشىد، مام رەشىد ناويك ھەبوو خەريكى جووت كردنى
زەويەكانى بوو بە گا جووتەكانى لە زەويەكەي خۆي باپير
ئاغا و پياوھەكانى بۆسەي بۆ دا دەننەوہ تا بيكوژن!

باپير ئاغا خۆي سىرەي تەفەنگەكەي لى ئەگرىت و
فېشەكەي ئەنيت بە سەر دللەوہو دەيكوژىت پاشان پياويكى
دەنيرتە سەر لاشەكەي تا بزاني مردوہ و پاشان پياوھەكە
دەگەرپتەوہبۆ لاي باپير ئاغا و پياوھەكانى دەلى: بەلى

گه وره م مردوه ئەتوو خوښ، باپير ئاغا و پياوه کانی به
راکه راک ئەو ناوه جی دیلن له کاتی سیره گرتن له
کوشتنی مام رهشید باپير ئاغا که گوله کهی لی دعات و
دهی کوژیت دهلی: ده ئەوجا بوخوت هر جووت به گاکانت
بکه له سهر زهوی خه لکی منیش ئاوا دت کوژم.

ئەوهیه داخ له دلی من به رامبه ر باپير ئاغا و پياوه کانی...!
به بیستنی ئەم هه واله رۆسته مه دریژ هه موو گیانی
که وته له رزین، له رزینیک به ئاشکرا پیوهی دیار بوو سور
هه لگه را و ئاره قه به هه موو گیانی دیته خواری تا ماوهیه ک
ده له رزی و هیچ قسه یه کی پی ناکری وه ک ئەوهی گیانت
کیشابی ته زویه ک له بنی پیی دداو له ته وقی سه ری دیته
ده ری و چاوه کانی زهرد هه ل ده گه ری و رهنگی مردوی لی
ده نیشی غه فور به بینینی ئەم روخساره سه ری ده سورمی
و تیده گاو ده لی: رۆسته م توش له گه لیان بووی!

رۆسته م به سهر له قاندن به ئاماژه ی به لی وتی به لی
له گه ل بووم ئینجا فرمیسک به چاوه کانی رۆسته مدا هاتنه
خواری و رومه ته کانی به ته واوه تی ته ر بوون هر خه ریک
بوو به هه ردوو ده ست ده سیره وه، به لام بی هوده بوو
گریانیکی وا ده گریا دت گوت باوکیان کوشتوه.

غەفورىش بە قورگى گريان و بە دەنگىكى لەرزۆك
رۆستەمى لەباوش كرد و گوتى: بگريى برام بەدلى خۆت
بگريى. ماوەيەكى پى چوو تا رۆستەم هاتەوہ سەرە خۆى
و لەگەل غەفور لە پردەكە چوونە خواری بۆلاى روبرەكە
و بەسەر شاخەكەدا شۆرپوونەوہ بۆ رۆخى روبرەكە لە
بن ئەسپىندارەكان كە سىبەريكى فينك و خۆشى دروست
كردبوو دانىشتن ھەردووکیان پىلاوہكانيان داكەند و لاقیان
خستە ناو ئاوى روبرەكە دەموو چاويان شوشت و
ھەردووکیان بە تاواى ھاتنەوہ سەرە خۆ...

كاتىك گەيشتە لای عەسر تيشكى رۆژ لە روبرەكەى
ئەدا و دەبريسكايەوہ چاوى مرۆف لەبەرى ھەل نەدەھات
دیمەنىكى جوان و سەرنج راکيشى ھەبوو ئىنجا رۆستەم بە
تەواوى ھاتەوہ سەرخۆى و بە قسە ھاتەوہ و تى: باشە
مام رەشىد چى تۆ بوو؟ غەفور: مام رەشىد وەك مام
وابوو لە مامىش زياتر، رۆستەم چۆن وەك مامت وابوو؟
غەفور: ئەمە چىرۆكىكى دورو دريژە. رۆستەم وتى: غەفور
دەلپى لەگەلمان بووى چۆن ئەم ھەموو شتە دەزانى خۆ
تەيرىكىشمان لەگەل نەبوو كە باپير ئاغا مام رەشىدى
كوشت؟! غەفور با ھەبوو، رۆستەم كى؟! غەفور: خودا
ھەبوو! رۆستەم: خودا ھەبوو بەلام خودا شتت بۆ

ناگيرپيتهوه ئىنجا غەفور چىرۆكەكەى بۆ دەگيرپيتهوه كه
 ئەوان چۆن بە راكە راك بەويڭدا رۆشتون و مام رەشىدىيان
 كوشتوھ پياويك لە جوتكردن بووه؟ لە زەويەكەى خۆى
 بەچاوى خۆى باپير ئاغاي ديتيە كە سيړەى تەنگەكەى لە
 مام رەشىد كرده، ھەتا گوڤى لە قسەى ھەمووان بووه
 ئەوھندە لپيان نزيك بووه كە يەك دوو ھەنگاويك لەوان
 دوور بوو لە پشت شاخەكان خۆى حشاردا بوو سەرى
 بەرز كردهبايەتەوھ دەيان بينى، لەترسى گيانى خۆى لەبن
 ئەم شاخە ورتەى لە دەمى نەھاتوھ و تەنانەت ھەناسەشى
 وەك پڤويست نەداوھ، بۆ ئەوھى نە بادا باپير ئاغا و
 پياوھكانى بيان ديتبا و بيان كوشتبا!

رۆستەم: بى گومان ئەگەر باپير ئاغا ديتباى ئەوا
 ئەويشى دەكوشت بۆ شاردنەوھى تاوانەكەى خۆى. غەفور:
 بۆ دەى كوشت؟! بۆ ئەوھى شاھتەى لەسەر كوشتنى مام
 رەشىد نەدا! ئەى بۆ ئيوھ ناكوژى!

رۆستەم: ئيمە ناكوژى ھەتا كارى پيمان تەواو دەبى
 دواتر متمانەى پيمانە، بەلام ھەموويان بۆ بژيوى مال و
 منداليان بەدواى كەوتوون،

غەفور: كەواتە گوڤى بگرە قسەت بۆ بكەم.... رۆستەم
 فەرموو گوڤم لپتە.... غەفور گوتى: كورپى مام رەشىد ھاتۆتە

شارى بۇ كوشتنى باپير ئاغا بۇ ئەۋەدى تۆلەي باۋكى
بكاتەۋە ئەۋە دوۋسى رۆژە چاۋدىرى دەكات بۇ ئەۋەدى
ھەلىكى بۇ رېك بکەۋىت بەلام تا ئىستا لەبەر پياۋەكانى
نەيتۋانىۋە ئەم كارە بكات چونكە ئەۋ نايەۋى زيان بە
كەسى تر بگەيەنى و كەس بكوژى جگە لە باپير ئاغا، بۇيە
ئىمە پىۋىستمان بە ھاۋكارى تۆ ھەيە، دەبى رېگە
چارەيەكمان بۇ بدۆزىتەۋە. رۆستەم گوتى: ئەم كارە زۆر
قورسە بە ھەۋەنتە ناكرى! غەفور: ئەگەر تۆ ھاۋكار بيت
زۆر بە ئاسانى دەكرى ميرزاي كورى مام رەشىد خوى
دەيكوژىت، ئەگەر تۆ ئاسانكارى بکەي، ميرزا نەكەۋىتە
دەستى پاسەۋانەكان يان ھوكمەت تا لە شار دەر دەچىت.

رۆستەم: باشە كورەكەي مام رەشىد ئىستا لە كوئىيە؟
غەفور: لەنىۋ بازار بەجىم ھىشت رۆستەم: با بچىن
ئەۋىش بىنىم...

ھەردوۋكىيان بەسەر شاخەكە ھەلگەرەنەۋە و بۇلاي
پردەكە دەھاتن، لەو كاتەدا خۆر بەرەۋ ئاۋابوون دەچۋو،
رەنگى خۆر ئاۋابوونەكە يەكجار جوان بوو، بەتەۋاۋى سور
ھەلگەرەبوو، لەگەل رەنگى ئاسمانى سامال و شىن ئاۋىتەي
يەكدى بىۋوون، دىمەنىكى زۆر سەرنج پاكىشىيان ھەبوو،
چەند كەسىك لەسەر پردەكە سەيرى دىمەنى خۆر ئاۋا

بوونه که یان ده کر، له ولا میرزا هردوو ئانیشکی له سهر پرده که دانابوو سهیری دیمه نی خور ئاوابوونه که ی ده کرد جار به جاریش به تیلی چاو سهیری غه فور و روسته می ده کرد که به سهر شاخه که دا هه ل ده گه پان.

کاتی که له دور غه فور به په نجه هیمای بو روسته م کرد، که ئه وه میرزایه کوپی مام ره شیده، نزدیکتر بوونه وه و میرزا تیگه یشت که باسی ئه وه ده که ن بویه ئه ویش به پیلیانه وه چوو، روسته م زور به گه رمی و تامه زرویه وه ته وقه ی له گه ل میرزا کردو چاک و چونی له گه ل کرد، روسته م میرزای له باوه ش گرت و میرزاش به هه مان شیوه ریز و حورمه تی روسته می گرت و به گه رمی وه لامی دایه وه. میرزا و غه فور ته وقه یه کیان له گه ل یه ک کردوو خور ئاوابوو تاک تاک ئه ستیره کان به دیار که وتن، به لام هیشتا روناکی مابوو ئاوی روبره که زیادیکرد و هاژه هاژای ئاوه که و قیره قیری بوک و جریوه جریوی بالنده کان ئاوازیکی خویشی دروست کردبوو، ههرسیکیان به ره و شار چوونه وه و نزیک بازار که وتنه وه و دوکانه کان هه موویان به ته وای داخرابوون چایخانه کانیش خویمان کو ده کرده وه به ره و ماله وه ده چوونه وه گلویی سهر ده رگاگان هه لکرا بوو روناکی سهرتاسه ری شاری گرتبووه له نیو بازار ته نها

پاسهوانی شار ده‌بینرا تاک و ته‌را خه‌لک ده‌بینرا، غه‌فور روی له رۆسته‌م کرد و گوتی: ده‌بی بۆ نانی ئیواره میوانی من بیت. رۆسته‌م: زۆر باشه هەر خۆم دامنا بوو گهر تۆش وا نه‌لیی بی‌م له‌گه‌لت چونکه ئە‌مشه‌و ئی‌ش‌گ‌ر نیم که‌سیکی ترم له‌جیی خۆم داناوه و پرسم به باپیر ئاغا کردوه.

غه‌فور: زۆر باشه هه‌رسیکیان له‌ناو کۆلانه‌کانی بازار به‌ره‌و مالی غه‌فور رۆیشتن، کۆلانه‌کانی شار پیچ و په‌نای زۆری تیدا‌بوو زۆر له‌ کۆلانه‌کان ئە‌وه‌نده باریکب‌وون دوو پی‌او به‌ ته‌نیش‌ت یه‌که‌وه دهر نه‌ده‌چ‌وون له‌به‌ر باریکی کۆلانه‌که، غه‌فور له‌ پی‌شه‌وه و میرزا و رۆسته‌میش به‌ دوا‌یه‌وه دهر‌رۆشتن تا گه‌یش‌تنه‌ ماله‌وه، غه‌فور له‌ دهر‌گای داو وه‌ک هه‌میشه‌ بی‌ری خان ده‌نگی دان ئە‌وانیش وتیان: خۆمانین بی‌ری خان.

بی‌ری خان دهر‌گای کرده‌وه‌و به‌خیر‌هاتنه‌وه‌ی کردن و ئە‌وانیش وه‌لامیان دایه‌وه‌و یه‌کسه‌ر چون بۆ لای هه‌وزه ئاوه‌که‌ی ناوه‌راستی هه‌وشه‌که و ده‌ست و چاویان شوش‌ت و چوون بۆ لای دایه‌ه‌لیم و سل‌اویان لی کرد که له‌ به‌ر هه‌یوانه‌که له‌سه‌ر کورسیه‌ک دانیش‌تب‌وو چه‌ناگه‌ی به‌سه‌ر گۆچانه‌که‌ی شو‌ر کرد‌بو‌وه رۆسته‌م چوو ده‌ستی دایه‌ه‌لیمی ماچ کرد و ئە‌ویش سه‌ری ماچ کرد.

پۆستەم گوتى: دايە ھەلیم دەلئى من ناناسى!!
 دايە ھەلیم: ئۆھ دەنا بەقوربانىت بىم وەلا نەمناسیتەوہ
 ماشاءاللہ بوویت بە چ پیاویک، تەمەن دريژ بیت ئەوہ چەند
 سالاھ ديار نیت سەرئیک نادەیت، غەفور بە گالته کردنەوہ
 گوتى: دايە پۆستەم بووہ بە پیاوی باپير ئاغا!! دايە ھەلیم
 لە سینگى خۆیدا و گوتى: ئۆھ دەنا کویربم ئەوہ بەراستە!
 کوپم غەفور گالته دەکەى وانیبە؟! پۆستەم نابیتە پیاوی
 ئەو سەگە، ھەموو خەلک نەفرەتیان لى کردووە و رقیان
 لیبیتەتى. پۆستەم گوتى: دايە ھەلیم منیش بەقەد ئەو خەلکە
 نەفرەتى لى دەکەم و رقم لیبیتەتى، بەلام ئەوہ چارەنوسە و
 نوسراوہ ھەر لەوکاتەى دايک و باوکم مردن کەس بە خۆى
 نەگرتم، من مئیر مندالیکبووم و ئەو داواى منى کرد و لە
 مالەوہیان بووم منیش رازى بووم چونکە بیکەسبووم
 ئیستاش توشى ئەم داوہ جال جالۆکەىہ بووم، غەفور:
 خەمت نەبى براىم لەم داوہ جال جالۆکەىہ رزگارت دەکەین.
 بیری خان لە دیوہخانەکە سفردى ئامادە کردبوو خواردنى
 نیوہرۆ کە ماپووە لە گوشتى بەرخ و شیوی قورپا
 گەرمکراپووە و بۆنىكى خوشى لى دەھات، بیریىش خواردنى
 بۆ ھەمووان تیکرد و بۆنى جاترەینا و شیوہکە ئەو ناوہى
 پىر کردبوو، ھەمووان لە دەورى سفردەکە کۆبوونەوہ و

دهستيان به خواردن كرد و به بى دهنگيخه ريكي نان خواردن بوون، تيز و پريان خوارد و له سفره كه كشانه وه و شوكرانه بزيريان كرد و دستخوشيان له بيړى خان كرد، هندی بليى يهك و دوو بيړى سفره كه ي كو كرده وه و شته كاني كو كرده وه و سينييه كي پر له چاي هينا، بوئي چاي پر له هيل و دار چين و گوله باخ ميشكي مروقيان پر ده كرد و سهر و چايان خوارده وه.

دواى نان و چا خواردنه وه، هه رسيكيان به وردى قسه يان له سهر چوڼيه تي كوشتنى ئاغا كرد، دواى گفوتگو و راگورپينه وه بو شه و پلانيان دانا، رهزا به روسته مي گوت: كاتيك دهگه رپيته وه بو مالى ئاغا، له گهل پاسه وانه كاني ديكه گفوتگو بكه له سهر پاسه واني ئه م شه، كارتيك بكه دواى نيوه ي شه و خوت پاسه وان بيت، من و غه فوريش له نزيك مالى ئاغا خويمان دهشارينه وه، كاتيك تو ده بي به پاسه وان چهند جاريك وهره نزيك ده رگاي هه ساره كه و بگه رپوه، ئه و كاته تيده گه ين تو پاسه واني، هاوكات تيده گه ين پاسه وانه كاني ديكه خه وتوون.

به وشيوه يه من ديمه ناو هه ساره كه و توش رينمايم بكه بو بهر په نجه ره ي ئه و ژووره ي ئاغا تيايدا خه وتووه،

غەفوریش لە دەروەی حەسار چاوەپروان بێت، رۆستەم و غەفور پلانیانەکیان پەسندکرد.

رۆستەم گەرایەووە بۆ مالى ئاغا، رەزاو و غەفوریش کەوتنە خۆ ئامادەکردن، بە گفتوگۆکردن لەسەر چۆنیەتی جیبەجیکردنی پلانیانەکیان، دەمە و ئیوارە جاریکی دیکە چوونەووە نزیک مالى ئاغا، بۆ ئەوێ شوینی خویان دیاری بکەن و شارەزایی تەواویان لەسەر مالى ئاغا هەبێت.

غەفور و رەزا وەکو دوو برای جەرگ سوتا بە پەرۆشەووە چاوەپروانی هاتنی شەویان دەکرد، ئەوێ نە پەرۆشی تۆلەکردنەووەبوون نە یاتوانی وەکو پێویست نان بخۆن، کاتیەک شەو بالى سەر شاردا کیشا، خویان کۆکردەووە و بەرەو لای مالى ئاغا کەوتنەپری، کاتیەک لە مالى ئاغا نزیکبوونەووە، هیشتا شەو بە نیوە نەببوو، بۆیە ماوێهێکی زۆر چاوەپروانیان کرد، لەو ماوێهێ چەند جاریک دوور و نزیک خویان لە حەساری مالى ئاغا نزیک کردەووە، بە گومانەووە چاوەپروانی ئاماژەى رۆستەم بوون، زۆری نەخایاند چاوەپروانی کوتایی هات، رۆستەم چەند جاریک لە دەرگای حەسار نزیک بوووەووە، میراز و غەور تیگەیشتن کاتی خۆیەتی، بۆیە رەزا لە دەرگای حەسار نزیک بوووەووە، رۆستەم دەرگاکی بە تەواوی دانەخسبوو، بۆیە میرزا بە

ئاسانى له دەرگای حەسارەكە چووە ناوہوہ، غەفوریش لە دەروہ بە دووری چەند ھەنگاویك لە دەرگای حەسارەكە خۆی شار دەبووہوہ.

رۆستەم بە ئارامی و بەبێ دەنگی رینمایى رەزای بو بەر پەنجەرەى ئەو ژوورەكرد، كە ئاغای تیا دا خەوتبوو، كاتیك رەزا بە تەواوی لە پەنجەرى ژوورەكە نزیكبووہوہ، دەمانچەكەى دەرھینا و بە ئەسپای سیرەى لە سەرى ئاغا گرتەوہ. دواى ھەلكیشانى ھەناسەىەكى قول، حەوت فیشەكى بە سەرى ئاغاوہ نا، لە كاتى تەقەكردن ئاغا تەنھا چەند جارێك جولایەوہ، رەزا تیگەیشت ئاغا كۆتایى ھاتوہ، لەو كاتەدا رۆستەم چاودیری ئەولا و ئەولای دەكرد، پێش ئەوہى پاسەوانەكان بە ئاگابین و بینە دەرہوہ، دەنگ كچ و ژنەكانى ئاغا لە ژوورەكانەوہ دەبیسترا.

دواى دلنیابوونەوہ لە مردنى ئاغا رەزا و رۆستەم بە پەلە چوونە دەرہوہى حەسارەكە، غەفور لەبەر دەرگا چاوەرپوان بوو، ھەرسىكیان یەكیان گرتەوہ و لە مالى ئاغا دووركەوتنەوہ، غەفور و رۆستەم باوہشيان بە میرزا داكرد و پیرۆزبایى تۆلەكردنەوہى باوكیان لى كرد، بە یەكەوہ گەرانەوہ بو مالى غەفور، داىكى غەفور بە پەرۆشەوہ چاوەرپوانى دەكردن، لەگەل یەكەم تەقەى دەرگا، دەرگای لى

کردنه‌وه، کاتیک بینی سه‌لامه‌تن و به دلخوښی گه‌پاونه‌ته‌وه،
سوپاسی خودای کرد، روی کرده‌په‌زا و گوتی: به
پوخسارته‌وه دیاره پلانه‌که‌تان سه‌رکه‌وتوو بووه، په‌زا
وه‌لامی دایه‌وه، سوپاس بۆ خودا و غه‌فور و رۆسته‌م،
توانیم دواي چنه‌د سالیك توله‌ی باوكم بکه‌مه‌وه، به
ده‌نگیكي به‌رز گوتی: خودا ناهه‌قی له‌که‌س قبول ناکات،
ئه‌وه‌ی خه‌لك به‌بی هوکار بکوژییت رۆژیك هه‌ر
ده‌کوژیته‌وه.

کوتایی

کهس نازانیت خیر له چی دایه، دوی ئه وهی رهزا و جاسم بهرپیکه وتن، مام کوئخوا و حسن به ئازاره وه چاوه پروانی گه یشتنی به یتریان ده کرد، ئه و پرژه تا کو ئیواره به بهرده وامی له چاوه پروانیدا مانه وه، تاریکی شه و به ته ووی بالی به سهر ئاوا ییه که دا کیشابوو، پیش ئه وهی دهنگی که له شیرینی نیوهی شه وه بگات به گوی دانیشتونانی گوند، دهنگی سهگ له چند لایه که وه به روونی ده بیسترا. وه کو ئه وهی له چند لایه که وه په لاماری گونده که درایت و سهگه کانی گوند رووبه پروویان ببنه وه، تا ده هات دهنگی سهگه کان له مالی میرزا نزیک ده بوونه وه، زوری نه خایاند ته قهی ده رگای مالی میرزا هات، به په له ده رگا که یان کرده وه، رهزا و جاسم به هاوهلی به یتر سلوویان کرد، به په روشه وه له هه والی مام کوئخوا و

حه‌سه‌نیان پرسى، فه‌رموویان له به‌یتارکرد و چوونه ژوره‌وه، به‌یتار بی‌ پشودان سه‌یری شکاوی مام کوئخوا و جه‌سنی کرد، مام کوئخوا داوی له به‌یتارکرد، سه‌ره‌تا چاره‌سه‌ری هه‌سه‌نی بو بکات.

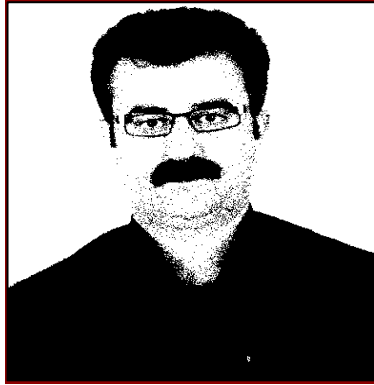
به‌یتاره‌که به‌ئه‌سپایی قاچی هه‌سه‌نی به‌ئاوی گه‌رم نه‌رم کرده‌وه، دواتر بوئ هینایه‌وه جیی خوئی و بوئ هه‌له‌به‌ستا، دواتر به‌هه‌مان ده‌ستور قاچی مام کوئخوای هه‌له‌به‌ستا، ئه‌و شه‌وه به‌یتار له‌لای مام کوئخوا و هه‌سن له‌دیوه‌خانه‌که مایه‌وه، به‌یانیه‌که‌ی مام کوئخوا و هه‌سه‌ن که‌خه‌به‌ریان بووه‌وه، زور دلخوشیوون له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی ئازاریان زور که‌م ببوه‌وه، به‌یتاره‌که به‌هاوه‌لی ره‌زا و جاسم گه‌رایه‌وه، مام کوئخوا و هه‌سه‌ن په‌رۆشی بی‌هه‌والی مال‌ه‌وه بوون، بوئ داوایانکرد ده‌بیت بگه‌رینه‌وه بو مال‌ه‌وه، میراز زور هه‌ولیدا چه‌ند رۆژیکی دیکه بمیننه‌وه، بو ئه‌وه‌ی زیاتر خزمه‌تیان بکه‌ن، تاکو به‌ته‌واوی چاک ده‌بنه‌وه، به‌لام مام کوئخوا و هه‌سه‌ن زور پیداگریان له‌سه‌ر گه‌رانه‌وه بو مال‌ه‌وه کرد.

به‌ناچاری هه‌موو پیوستیه‌کانی گه‌رانه‌وه‌یان بو ئاماده‌کردن و ره‌زا و جاسم یاوه‌ری گه‌رانه‌وه‌یان کردن، به‌لام پیش ئه‌وه‌ی به‌ه‌ری بکه‌ون مام کوئخوا داوی له‌

میرزای براگه وهره‌ی ماله که کرد، ده‌بیت شتیک بکه‌ن
خزمايه‌تی نیوانیان به‌هیز بکه‌ن، مام کو‌یخوا مه‌به‌ستی
هینانی خوشکی میرزا بو‌حه‌سه‌نی کورپی بوو.

بیگومان میرزا پیاویکی به‌ئه‌زمون بوو، بو‌یه زور به
خیرایی له مه‌به‌ستی مام کو‌یخوا تیگه‌یشت، میرزا سه‌یریکی
خوشه‌که شو‌خه‌که‌ی خو‌یکرد و گوتی: کچ بو‌شو‌کردنه‌وه
و کور بو‌ژن هینانه، ئه‌گه‌ر خودا‌حه‌ز بکات له‌وه باشتر
نابیت، بو‌یه خو‌ت برا‌گه‌وره‌به، دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌خیر چاک
بو‌ویه‌وه، حه‌سه‌نیش چاک‌بو‌وه‌وه ئه‌و کاته کور کورپی خو‌ته
و کچ کچی خو‌ته.

دوا‌ی ئه‌و قسانه‌ی میرزا مام کو‌یخوا و حه‌سه‌ن به
دل‌یکی خو‌شه‌وه به‌یاوه‌ری ره‌زا و جاسم که‌وتنه‌ری....

رېبوار فاروق إبراهيم ناسراو به (رېبوار شېخانى)

- له ۱- ۷ - ۱۹۷۹ له گهړه كې باداوه له ههولير له دايكبووه.
- قوناغه كانى خويندنى سهره تايى و ناوه ندى له ههولير ته واو كړدووه.
- ئەندامى كۆمه لهى خويندكارانى كوردستان بووه.
- له سكرتاريه تى بهر پيز مام جه لال بوو به پيشمه رگه.
- له ۱۹۹۹ هاوسه رگيرى كړدووه و پينج مندالى هيه، به ناوه كانى (ئادم، سوزيار، دادوهر، ساوين، ليا).
- ۲۰۰۴ له بهر يوه بهر يه تى ئاسايشى روزه لاتی ههولير دهبيت به كارمەندى ئاسايش.
- ۲۰۱۵ له خويندنگه ي ئاماده يى ماكو كى ئيواران، قوناغى ئاماده يى ته واو كړدووه.
- ۲۰۱۷ به شى كارگيرى ياساى له پهمانگای ته كنىكى كويه ته واو كړدووه.
- كاديرى كى دلسوزى (ى. ن. ك) بووه، له سالى ۲۰۱۳ بووه به ئەندامى ناوه ندى كويه ي ريكخراوه ديموكراتيه كان، ههروه ها ئەندامى كۆمه لهى كوردستانى كى سهوز بووه.
- له پال خويندنه وهى به رده وام، سهرقالى نووسين بووه، پيش كوچى ناواده ي ئەم رۆمانه ي به رده ستى ئيوه ي نووسيوه.
- دوا ويستنگه ي ژيانى، له شهوى ۱۷ له سه ر ۱۸ ي ۲۰۲۰ له كاتى ئهركى ئاسايبى له بنكه ي ئاسايشى گوپته په به نه خوشى دل، دلّه گه وره كه ي له ليدان ده كه ويته، له كويه له گورستانى كه كون به خاك سپيردراوه.